

Kansanääni

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Nro 4/13, syyskuu - lokakuu 2013, 12. vuosikerta, irtonumero 1,7 €

Emme halua olla uusliberalismin vankeja

Neuvottelutulos hylättävä siv. 4
Leikkausten budjettiriihi siv. 8
Fasisteille tappio Kurskissa siv. 12
Unohtamisen suhteellisuudesta siv. 16

Tikkurilan terveyskioskin ja Säätytalon "varjoriihen" puheenvuoroissa todettiin rakenneuudistusten tuovan työttömien asemaan ja perusturvaan heikennyksiä. Nyt haetaan Saksan mallia halpatyömarkkinoiksi teollisuuden kilpailukyvyn nimissä ja maamme luottoluokituksen pitämiseksi 3A:n ryhmässä. Tällaista emme halua.

Sivut: 3, 8 ja keskiaukea

Keskusjärjestöjen neuvottelutulos tulee hylätä

Ay-johto marssii Heurekaan saamaan ohjeita. Kyllä Suomen Pankin Liikanen silitteli päätä.

Työnantajat saivat keväällä miljardipotin yhteisöveron 4,5 % alennuksesta. Nyt Ay-johto suostui "yhteisiin talkoisiin alentamaan reaaliansoita, vaikka teollisuuden palkat ovat meillä hyvin kilpailukykyisiä. Kilpailijamaissa solmitaan normaaleja sopimuksia. Ns. "työllisyys- ja kasvusopimuksessa" mikään ei takaa uusia investointeja ja työpaikkoja, eikä työnantajille mikään tule riittämään. Heurekassa Ay-johtoa jymäytettiin. Tehty sopimus tulee hylätä.

Katso sivu 4

Hirosiman päivänä varoitettiin sodan vaarasta

Narinkatorilla Juhani Valo muistutti ihmiskunnan vastaisista rikoksista.

Hirosima-päivänä 6.8. maailman kansalaisjärjestöt muistuttivat tuhoista, joita USA:n rikollinen teko aiheutti. Helsingin Narinkatorilla PAND:n tilaisuudessa Juhani Valo muistutti atomiasen käyttämisen ainoana motiivina olleen ihmiskunnan pelottelu ja alistaminen. Sama maa, joka käytti atomiasetta ihmistä vastaan aikoo nyt hyökätä Syyriaan. Ihmisten enemmistö myös Amerikassa tuomitsee tämän. Tulee lujittaa sodan vastaista liikettä.

Katso sivu 9 ja 20

Sivut 2-3

- Lasku köyhille-verohelpotukset rikkaille
- Joukkoliike tie muutokseen
- Työllisyyteen sijoitettava
- "Mennyt aika ei palaa"

Sivut 4-5

- Neuvottelutulos hylättävä
- Hyvästi Jouko-bussit
- Sosiaaliturvan vastikkeellisuus

Sivut 6-7

- Lännen mies
- Työkyvyttömyyseläkkeestä
- Leikataan ensin tulot ja sitten menot
- Pankkitoiminnan sääntelyyn

Sivut 8-9

- Leikkausten budjettiriihi
- Ennustajaeukot asialla
- Kreikan yleisradiosta
- Hyökkäys Syyriaan estettävä

Sivut 10-11

- Budjettiriihestä Saksan mallia
- Sixpack Kankkulan kaivoon
- Konsulttidemokratiaa

Sivut 12-13

- Fasisteille tuho Kurskissa
- Neuvostolentäjien muistomerkillä
- Venezuelassa tapahtuu

Sivut 14-15

- Nato väärentää Leniniä
- Eilisestä nykyaikaan
- Matkakertomusta Koreasta

Sivut 16-17

- Gulag ja Sofi Oksanen
- Väärennetty historianselitys
- Arabikevään toinen vaihe
- Lenin ja Neuvostoliiton perustaminen

Sivut 18-19

- Kansan ääni kuuluu
- Työkansan ilmoituksia

Sivu 20

- Terveisiä rauhanteltalta
- "Vasemmistopolitiikkaa"
- Edward Snowden puhuttaa

Kaikkien maiden proletaarit-liittykää yhteen!

K

ansanääni

Päätoimittaja:

Antti Siika-aho, PL 780, 00101 Helsinki

0408335360

Helsinki 4.9.2013

Lasku köyhille - verohelpotukset rikkaille

Poliittinen ja taloudellinen eliittimme on syksyn lähestyessä tiivistänyt rivinsä ja käynyt ankaraan hyökkäykseen yhteiskuntamme uudistamiseksi ja hyvinvointivaltion rippeiden kitkemiseksi. Valtapitävien palveluksessa toimiva media on täysimittaisesti mukana näissä talkoissa. Kriisitietoisuutta kasvatetaan ja rakenteellisten uudistusten välttämättömyyttä toistetaan päivästä päivään.

On vaadittu sosiaali- ja työttömyysturvan muuttamista vastikkeelliseksi. 1930-luvun Saksassa puhuttiin työvelvoitteesta, kun väkeä ohjattiin rakentamaan moottoroiteita. Samaan suuntaan tähtää myös ministeri Paula Risikon esitys vastikkeellisuudesta. On vaadittu palkkoihin nollaratkaisua eli käytännössä palkkojen alentamista kilpailukykyyn vedoten. Yhä avoimemmin puhutaan sisäisestä devalvaatiosta. Muunlaista devalvaatiota ei yhteisvaluutta euron oloissa voikaan olla olemassa.

Sisäinen devalvaatio tarkoittaa palkkojen alentamista, sosiaaliturvan leikkaamista, julkisten menojen karsintaa jne. Kapitalismiin kuuluu erottamattomasti työttömyys sekä lamakaudet. Työttömiä ei saa rangaista siitä, että he joutuvat kapitalismiin kuuluvien luonnonlakien uhreiksi. Nyt oikeiston ollessa voimiansa tunnossa pyritään säilyttämään laman laskut kokonaan köyhien, eläkeläisten, työttömien, vanhusten, lasten ja sairaiden maksettaviksi.

Kapitalisteille ei puolestaan olla lähettämässä minkäänlaista laskua. Päinvastoin, he saivat hallitukselta hyvin varhaisen joululahjan, miljardiluokan yritysverojen alennuksen. Tätä lahjaa perusteltiin työllistävillä vaikutuksilla. Jokainen voi itse havaita, että irtisanomiset ovat vain lisääntyneet ja työttömyys pahenee. Hallitus tiesi hyvin lahjaa antaessaan, ettei sillä ole mitään merkitystä työllisyyden kannalta. Sillä ainoastaan turvattiin kapitalistien voitot laman oloissa.

Kestävyyssvajeeseen vedotaan tarkoituslaskuisesti

Yritysverotuksen alennus on sitäkin käsittämättömämpi, kun muistetaan hallituksen jatkuva kitinä kestävyysvajeesta. Siihen vedotaan aina, kun puhutaan eläkkeiden, sosiaaliturvan tai muiden julkisten menojen leikkauksista. Kestävyyssvajeesta ei sen sijaan tunnu olevan tietoaakaan, kun rikkaille jaetaan veronkevennyksiä. Rikkaiden verotusta on kevennetty määrätietoisesti jo vuosikausien ajan ja se on rapauttanut pahoin valtiontaloutta. Haluttomuus puuttua yritysten verosuunnitteluun tai veroparatiiseissa lojuviin omaisuuksiin eivät vahvista uskoa hallituksen puheisiin kestävyysvajeesta.

Euroopan unioni ja sen kaikkivaltias komissio kiristävät otettaan jäsenmaista. Tänä syksynä ensimmäistä kertaa jäsenvaltioiden budjetit joutuvat komission syyniin. Komission tehtävänä on valvoa fundamentalistisen kapitalismin ja uusliberalististen uudistusten kurinalaista toteutusta unionin alueella. Tottelemattomia uhataan rahallisilla sanktioilla. Erityisen ahtaalle joutuvat ne maat, jotka ovat mukana yhteisvaluutta eurossa.

Suomalaisen eduskuntavase mmiston olisi viimeistään nyt syytä herätä todellisuuteen. Myötäilypolitiikka EU:n ja kapitalistien suuntaan on ajautunut täydelliseen umpikujaan. Vasemmistolaista politiikkaa ei näissä oloissa voi toteuttaa ajautumatta avoimeen konfliktiin EU:n kanssa. Demokratian tilaa EU:ssa kuvaa hyvin se, että EU-komissio - kolmisenkymmentä byrokraattia - sanelee puolel le miljardille ihmiselle, miten heidän tulisi asiansa hoitaa. Kumpaa suomalainen eduskuntavase mmisto palvelee omaa kansaansa vai näitä byrokraatteja?

Toimituksen pääkirjoitus:
Tommi Lievemaa

Tilaan

K

ansanäänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15 €.

☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €

☐ Maksettu tilille Op FI0855411420027966

☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etnimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Tilaus sähköpostilla: tilaukset.kansanaani@gmail.com

Tilausohje: Jos tilaat Kansan äänen ainoastaan maksamalla tilausmaksun pankkitilille FI0855411420027966, laita viesti-osaan ehdottomasti osoitteesi. Ilman osoitetta emme voi lähettää lehtä sinulle. Osoitteen voit ilmoittaa myös ilmoittamalla sen sähköpostilla tilaukset.kansanaani@gmail.com.

Joukkoliike on tie muutokseen

Kansalaisaloitte, jossa esitettiin kansanäänestystä Suomen EU- jäsenyydestä, sai taakseen runsaat 30000 kannatusilmoitusta. Aloitteen mukaan kansanäänestyksessä äänestäjien vastattavaksi tuli esittää kysymys: ”Tuleeko Suomen erota EU:n jäsenyydestä?” Nyt onkin mietittävä tarkkaan, miksi 50000 kannattajan tavoitteesta jäätin näinkin paljon, kun tarvittava määrä kannatusilmoituksia kerättiin helposti turkistarhausta vastaan, tekijänoikeuksien ja ruotsinkielen aseman muuttamiseksi sekä tasa-arvoisen avioliittolain puolesta.

Kuva: Heikki Männikkö

EU on uusoikeistolaisen politiikan subjekti

Kysymys EU- kansanäänestyksestä ”painii” laadullisesti aivan eri sarjassa em. kysymysten kanssa, joiden taakse 50000 kannatusilmoitusta kyettiin helpostikin keräämään. EU:n Vastaisessa Kansanrintamassa olemme monestikin todenneet, että nykyinen kova markkinakapitalismi t. uusliberalismi on sama asia kuin Euroopan Unioni. EU synnytti ajamaan kovaa markkinakapitalismia tilanteessa, jossa kapitalismin sääntelyyn perustuva talouspolitiikka muutettiin puhtaaksi markkinakapitalismiksi. Emme erehdy paljoakaan arvioidessamme tämän oleen valankumouksellinen muutos omistus- ja yhteiskuntasuhteissa. Kahdessakymmenessä vuodessa kaikki on muuttunut.

EU-suuntauksen selkeälle vastustamiselle on iso kynnys

Avioliittolain muutoksella, turkistarhauksen kieltämisellä tai ruotsinkielen aseman muuttamisella on merkitystä joillekin väestöryhmille, mutta suurille väestöryhmille ja suurkapitalistille ne eivät merkitse mitään. Väen keskuudessa ne koetaan turvalliseksi ”kapinaksi”. Mutta eroaminen EU:sta merkitsee kovan markkinakapitalismin kumoamista, voisimme sanoa demokraattista vallankumousta. Sen jokainen voi ymmärtää johtavan todellisiin yhteiskunnallisiin uudelleenarviointeihin ja muutoksiin jopa päivittäisessä arkielämässä. EU:n kielteiset vaikutukset nähdään ja niistä puhutaankin avoimesti. Mutta kun tulee ottaa selkeä kanta ”kannatko EU:n asemasta kansanäänestystä”, perääntyy moni jo tässä vaiheessa. Todellisia muutoksia kuitenkin pelätään ja ”kostoksi herroille riittää ääni persuille”. Sitovan päätöksen kykenevät ihmiset tekemään vasta, kun ollaan pakon edessä. Vielä ei ole sellainen tilanne.

EU-politiikasta irtaantumisen on vallankumouksellinen muutos

On erheellinen käsitys, että EU:sta voitaisiin erota yksinkertaisesti ”jollain päätöksellä”. Kysymys on isosta yhteiskunnallisesta - jopa vallankumouksellisesta - muutoksesta, siirtymisestä absoluuttisesta, kovasta markkinakapitalismista (uusliberalismista) kansanvaltaisesti koordinoituun talouspolitiikkaan. Tällaiseen demokraattiseen yhteiskun-

tapolitiikkaan siirtymiseen, josta meille välittyy kalpea kuva sodanjälkeisiltä vuosikymmeniltä, tarvitaan laaja joukkoliike ja pitkälle mietitty poliittinen vaihtoehto. Suurpääoma on aina pakotettava tällaiseen muutokseen. STP:n piirissä olemme jatkuvasti painottaneet sitä, että tänään yksikään taho ei yksin kykene keräämään sellaista järjestöllistä ja poliittista voimaa, jolla EU ja siihen liittyvä kansanvastainen yhteiskuntapolitiikka kumotaan. Siihen tarvitaan kaikkien edistysellisten kansalaisjärjestöjen yhteistyötä.

Muutokseen tarvitaan voimakas joukkoliike

Monet järjestöt meillä Suomessa esittävät vaatimuksen ”irti EU:sta ja Eurosta ja päätösvalta takaisin eduskunnalle. Nämä ovat aivan oikeita tunnuksia. On kuitenkin muistettava, että näiden tavoitteiden toteuttaminen merkitsee vallan ottamista pois suurkapitalisteilta ja siirtymistä uuteen yhteiskunta- ja talouspolitiikkaan. Voi jopa olla niin, että historia synnyttää tilanteen, jossa EU ja Euro hajoavat, mutta ilman siihen liittyvää edistysellistä joukkoliikettä tilanne ei suinkaan johda irtaantumiseen uusoikeistolaisesta markkinakapitalismista, vaan ajaututaan nykyistekin kovempaan yhteiskunnalliseen kriisiin. EU-politiikan muutokseen pyrkivä joukkoliike on kaiken ydin.

Kampanjalla olisi ollut mahdollisuus onnistua

Vuoden alussa kuullessamme tästä kansalaisaloitteesta, jossa esitettiin EU-kansanäänestystä, suhtauduimme EU:n Vastaisen kansanrintaman piirissä siihen hyvin kriittisesti useammastakin eri syystä. Kuluneiden 20 vuoden aikana olemme

pyrkineet yhdistämään voimamme tärkeimmissä isoissa kamppailukysymyksissä esimerkkinä vaikkapa EU:n perustuslain vastainen työ vuosina 2003-2009. Tähän perinteeseen nojautuen olisi tämäkin kampanja tullut valmistella yhdessä. Vastoin joidenkin olettamusta, että aloitteen taakse olisi helppo saada kannatusilmoituksia osasimme silloin arvioida kaikista em. syistä johtuen, että tähän tarvitaan iso poliittinen kampanja ja katutyö. Kansalaisaloite EU- kansanäänestyksestä olisi alusta saakka vaatinut taakseen kansalaisjärjestöjen yhteisen poliittisen tavoite-asettelun ja työsuunnitelman. Silloin siitä olisi kyllä syntynyt onnistunut poliittinen kampanja.

”Ei joukkueella sokeasti armeijaa vastaan”

Niiden, jotka nyt sanovat tämän olevan jälkiviisautta, tulee muistaa, että tämän kritiikin esitimme heti tammikuussa kuultuamme asiasta. Silloin ilmaantui myös tovereita, jotka väittivät meidän olevan kateellisia, koska emme itse olleet keksineet kyseistä ideaa. Jotka tällaisia puhuvat eivät tiedä meidän vuosikausien työrupeamasta yhtään mitään. Idea kyllä tunnettiin ja tiedettiin, mutta ei kenenkään oleteta ”hyökkäävän joukkueen voimin armeijaa vastaan ilman liittolaisia ja yhteistä sotasuunnitelmaa”. Kaikesta huolimatta EU:n Vastainen kansanrintama teki päätöksen kampanjan osallistumisesta ja teimme sen eteen myös töitä. Asia kuitenkin oli niin, että jo aloitettua kampanjaa oli vaikea sisäistää omaksi projektiksi. Myönteisistä lausunnoista huolimatta niin oma väki kuin liittolaisetkaan eivät kokeneet kampanjaa omakseen.

Voi olla vain yksi tavoite

EU-jäsenyyttä on nyt kärsitty lähes 20 vuotta ja yhteiskunnallinen tilanne tänä aikana on ratkaisevasti muuttunut. On vaikea arvioida millaiseksi muodostuu se prosessi, jolla irtaannumme EU-politiikasta. Käykö niin, että EU:sta itsenäistyy yksi tai useampia valtioita takaisin kansallisvaltioiksi vai hajoaako EU yhdellä kerralla. Tai onko mahdollista, että yhteiskunnallisen kriisin tuloksena syntyy poliittinen suuntaus, joka kykenee luomaan EU:lle politiikan, jossa kansallisvaltioiden asema palautetaan ja niiden välille kehittyä demokraattinen yhteistyö. Tätä tulee taktisesti pohtia. Yksi asia on varma. Nykyinen ”uusliberalismi” tulee vaihtaa politiikkaan, joka tekee oikeutta tavalliselle kansalle. Sen toteuttamiseksi kaikkien edistysellisten kansalaispiirien tulee liittoutua yhteen.

Heikki Männikkö
EU:n Vastaisen Kansanrintaman puheenjohtaja

Kuva: Heikki Männikkö

Työllisyyteen on sijoitettava

Pekka Tiainen
19.8.2013

Kun puhutaan valtion budjetista, on tarpeen aloittaa palkkatukirahojen riittämättömyydestä. Nuorisotakuu ja pitkäaikaisyöttömyyden vähentäminen uhkaa mennä pahasti kiville tämän takia. Rahat maksetaan työ- ja elinkeinoministeriön niin sanotulta pitkältä momentilta nykyisellään numerolla 32.30.51. Miksi tämä on niin tärkeää. Siihen on useita syitä.

Työllistäminen on edullista

Asia pitää esittää yksinkertaisella esimerkillä. Muuten koko asiaa ei voi ymmärtää. Kun valtio työllistää työttömän, maksetaan palkasta verot ja säästyy työttömyyspäivarahat. Esimerkki. 10 euron tuntipalkalla kuukausipalkka on 1700 euroa ja vuosiansio lisätynä työnantajan sosiaaliturvamaksulla noin 26 000 euroa. Tästä maksetaan verot ja sosiaaliturvamaksut eli valtio antaa ja ottaa. Toiseksi palkka tulee työttömyysturvan tilalle ja nämä menot jäävät pois.

Työttömyysturvan jäädessä palkan takia pois ja siksi, että palkkaustenosta maksetaan veroja enemmän kuin työttömänä, yhteiskunta säästää ja saa lisätuloa 20 000 euroa 26 000 eurosta. Kustannus on vain tämä 6 000 euroa edellyttäen, että työ on sellaista, mitä muuten ei tehtäisi.

Uutta velkaa ei tarvitse tehdä

Nuorten jo vuoden yhtä jaksoisesti kestänyt pitkäaikaistyöttömyys on kasvanut finanssikriisin vuosina vuodesta 2008 50 000 työttömällä. Siten että ensi vaiheessa lisäys leikataan ja heidät palkataan tällä tavoin, se vaatii rahaa 1,3 miljardia euroa, mutta se maksaa yhteiskunnalle 300 miljoonaa euroa. Tällainen summa ei velkaannuta val-

Pekka Tiainen muistuttaa, että sijoittaminen työllisyyteen kannattaa eikä ole kallista

tiota millään merkittävällä tavalla. Siten nuorten ja pitkäaikaistyöttömyyden alentaminen finanssikriisiä edeltäneelle tasolle on täysin realistinen mahdollisuus. Se ei ole lopullinen tavoite, vaan askel, että saadaan ajettua vaikeinta ja seurauksiltaan vahingollisinta työttömyyttä alas ja jatkossa vielä lisää.

Raha jää kiertoon ja ehkäistään syrjäytymistä

300 miljoonaa ei ole todellakaan paljon, kun verrataan sitä esimerkiksi siihen, että yhtiöveroa on päätetty alentaa 26 %:sta 20 %:iin ja työnantajan kansaneläkevakuusmaksu poistettiin. Ne vastaavat yhteensä yli kahden miljardin euron veromenetystä valtiolle. Runsaat 2 miljardia on runsaat 2 000 miljoonaa eli seitsemän kertaa enemmän kuin 300 miljoonaa. Asia tulee kuvata selväsanaisesti, koska asioita ei yleisellä tasolla puhuttaessa ymmärretä.

Voidaan sitten laskea, että yhtiöverokevennyksistä osa palautuu yhteiskunnalle, jos työllisyys paranee. Tulee kuitenkin ymmärtää kaksi asiaa. Yhtäältä tätä hyötyä ei pidä lioitella, koska yhtiöverokevennys menee sellaiseenkin toimintaan, jota on joka tapauksessa. Toiseksi

työllistettäessä em. 300 miljoonaa euroa on työttömien käteenjäävän tulon lisäystä. Se on 500 euroa kuukaudessa ja 6 000 euroa vuodessa työttömälle käteen lisää. Siis 500 euroa kuukaudessa lisää, mitä työttömänä saa. Tämäkin raha jää kiertämään kansantalouteen eikä katoa minnekään. Laskuja ei jää maksamatta ja ulosottoveloilta vältytään. Yhteiskunnallisesti tärkeä vaikutus on, että ehkäistään syrjäytymistä.

Kolmanneksen onnistumisen tuo rahat takaisin

Jos sitten työllistetään palkkatuella yksityisiin yrityksiin, on sen määrä nykyisellä työmarkkinatuen tasolla runsaat 8 500 euroa vuodessa eli vähemmän kuin 26 000 euroa, joka tarvitaan yhteiskunnalta, jos valtio tai kunnat palkkaavat. Jos joka kolmas työpaikka on sellaisia, että työllisten kokonaismäärä kansantaloudessa lisääntyy, yhteiskunta saa tukirahat takaisin. Eli jos työpaikkoja saadaan lisää 50 000:n sijasta runsaalla 16 000:lla, tämä on yhteiskunnalle ”ilmaista”. Jos työllisten määrä kansantaloudessa lisääntyisi 50 000:lla, hyöty yhteiskunnalle olisi 900 miljoonaa euroa. Eli yhteiskunta on plussalla, vaikka työllisyys lisääntyisi vain osalla henkilömäärästä, jotka työllistetään ja osa korvaisi nykyisiä työpaikkoja. Eli ei tarvita 100 prosentista onnistumista, että yhteiskunta on plussalla.

Nämä luvut perustuvat siihen, että työttömyydestä on kustannuksia yhteiskunnalle verrattuna siihen, että työttömät ovat työssä. Ja mikä on tärkeää, kun ihmiset ovat työssä, työ tuottaa hyötyä yhteiskunnalle. Se voi olla suorittavaa työtä, tietotyötä tai palvelutyötä.

Työllistämistuella turvataan TES:n mukaista palkkausta

On tarpeen torjua muutama epäselvyys. Työvoimatuet eivät tarkoita alipalkkausta, vaan ovat päinvastoin palkkaustukea, että voi-

Kuva: Heikki Männikkö

Jerry Tuominen (vas) muistutti vappuna työttömyyden olevan ongelma, joka tuo paljon riskitekijöitä. Sen nujertamiseksi on tehtävä työtä.

daan palkata työehdot turvaavalla palkalla. Jos työttömyysturvaa heikennetään ja vaaditaan vastikkeellisuutta ilman, että työllistämistä lisätään, se aiheuttaa palkkapaineet alaspäin ja alle työehtojen mukaisen palkkauksen kuten myös työllistämistä harmaantalouden piirissä verot kiertäen. Juuri tätä estetään lisäämällä palkkatukityöllistämistä. Sitä käyttäen myönnetään tosiasia, että päätä ei saada riittävästi auki työllistymiseen, ellei toimia lisätä. Juuri tämä on keskeinen kompastuskivi, ettei nuorisotakuuta saada toimimaan eikä pitkäaikaistyöttömyyttä alennettua.

10 euron tuntipalkka, jota edellä käytän, ei ole mikään yläraja, vaan on mentävä työehtosopimusten mukaan. Tosiasia kuitenkin on, että paljon ollaan työssä alle 10 euron ja tavoite on vielä alemman palkkauksen korjaaminen, että vähennettäisiin köyhien palkansaajien ongelmaa.

Yhteiskunnan otettava vastuuta vaikeasti työllistettävistä

Sitten on ratkaisevan olennainen asia, että palkkatukea käyttämällä ja työllistämistä lisäämällä yhteiskunta ottaa suurempaa vastuuta työllistämisestä erityisesti nuorten ja pitkäaikaistyöttömyyden katkaisemisessa kuten myös vaikeasti

työllistyvien kohdalla muutoinkin. Tunnustetaan se tosiasia, että työn saanti on yksityiselle ihmiselle usein vaikeaa ja usein ylivoimaista.

Perustulo tai muukaan sosiaaliturva ei korvaa työllistämistä.

Nollatyöttömyyteen ei päästä, mutta hyvin hoitamalla se saadaan paljon alemmaksi ja pahimmat työttömyyden seuraukset karsittua. Toimien merkitystä ei siten tule mil-lään perusteella vähätellä.

Palkkatuki- ja työllisyys-määrärahojen lisäys on työllistymisen edellytys

Lapiolinjan aikaan työllistämistä hoidettiin palkkaamalla työttömiä maa- ja vesirakennustöihin. Sittemmin töiden koneistuminen aiheutti, ettei tällä tavoin voitu hoitaa suurta työttömyyttä. Siksi tarvitaan palkkaamista ja palkkatukea sellaisiin töihin, joissa muiden kustannusten osuus palkkauskustannusten lisäksi ei ole suuri. Monia muita keinoja tarvitaan, mutta palkkaaminen ja palkkatuki ja näiden määrärahojen tuntuva lisääminen ja tämän asian ratkaiseminen on avainkysymys, jonka kiertäminen estää tulosten saamista.

Pekka Tiainen
Toimituksen otsikointi

Aika mennyt ei koskaan palaa

Kesä on ollut sään puolesta todella lämmin, mutta poliittisesti suorastaan kuuma. Poliittisen lämpömittarin asteita ovat nostattaneet etupäässä demarit. Kokoomuslaiset ovat hyvänä kakko-sena. Mutta kokoomuslaiset yhdessä työntajien kanssa ovat yli-voimaisia. He ohjaavat ja asettavat sanat demareiden suuhun. Tästä ohjailusta saavat osansa muutkin hallituspuolueet eikä tuloksena ole kurjuutta kummempaa.

Valtiovarainministeri Jutta Urpilaisen uraputkea voidaan pitää suorastaan huimaavana. Se on ilman muuta vaatinut kovaa toverilobbausta. Siitä ovat kärsineet taloustieteen opinnot, vasemmis-ton aatemaailman omaksuminen, työväenluokan tarpeiden sisäistämistä puhumattakaan. Niinpä oikeisto juoksuttaa VM ministeriä mielensä mukaan.

Tästä juoksutuksesta saatiin loistava näyttö elokuun alussa ministeriön budjettivalmistelujen aikana. Eräänä päivänä Urpilainen astui lehdistön eteen ja julisti, että olemme menettäneet seitsemän vuotta. Ilmeisesti tietämättään hänellä oli ketunhanta kainalossa. Ilmeisesti hän ei tiennyt, et-

tä noina vuosina julkisen kulutuksen kasvu on pysäytetty lähes kokonaan. Myös investoinnit ovat jäissä ja kauppatase käännetty miinukselle, josta vain viennin supistuminen johtui ulkomaista, kaikki muu oli omia aikaansaannoksia.

o o o

Valtionvarainministerinä Jutta Urpilaisen (sd) pitää tietää, mitä viimeisen seitsemän vuoden aikana on oikeasti tapahtunut. Kokonais-tuotanto kasvoi 30 ja työn tuottavuus 38 prosenttia. Siksi työ väheni 6 prosenttia, 154 tuhatta työvuoden työpaikkaa. Pätkätyöläisten määrä on pysynyt noin 1,3 miljoonassa, mutta heillä palkallinen työvuosi lyheni 14 prosenttia.

Ennakkotietojen mukaan palkkasumma näyttää kasvaneen samaan aikaan 32 prosenttia, mutta koko kasvu on valunut vakinaisten ennen kaikkea korkeapalkkaisten pussiin. Voitot ovat kasvaneet 66 prosenttia. Kapitalistien voitot ja yritysmynnit aiheuttivat epäisänmaallisuuden hyökyäillon, kun seitsemässä vuodessa pääomia vietiin maasta yhteensä 432 miljardia euroa. Samaan aikaan valtion vuosibudjetit olivat yhteensä 327 miljardia euroa.

Kun Katainen ja Urpilainen puhuvat kansalle isänmaallisuudes-

ta, heillä on väärä osoite. Siitä pitää ihan huutaa aivan toiseen suuntaan, sinne missä kuurot rikkaat epäisänmaalliset riistäjät lymyävät.

Junaillessaan yrityksille komeaa verolahjaa Katainen-Urpilainen vakuuttivat, että sillä on monia dynaamisia, positiivisia vaikutuksia työllisyyteen. Nyt on toinen ääni kellossa. Rakenteelliset ”uudistukset” tulevat kirkaisemaan jokaista”, mutta ennen muuta niitä, jotka joutuvat elämään kädestä suuhun. Kaiken tämän paskan Jutta Urpilainen kruunaa sanomalla, että ”aika mennyt ei koskaan enää palaa” – kurjuus lisääntyy!

Suomessa on puuhasteltu sen hyväksi, että Suomi olisi Yhdysvaltojen tapaan palveluyhteiskunta. Tässä ollaan todella pitkällä. Tämän hallituksen aikana Yhdysvallat on jo saavutettu – Suomellakin on nyt karmea kaksoisvaje, kun valtion budjetti ja kauppatase ovat vajaita.

Vtt:n ylijohtaja Juhana Vartiainen (sd) sanoo syvällä rintaäänellä, että ”Ei palkansaajille voi mitään lahjoja tarjota”, suomalaisten palkkojen on oltava kilpailukykyisiä ulkomaisten marjanpoimijoiden kanssa. Pätkätyöläisten määrä on jo pitkään pysynyt 1,3 miljoonassa. Se on lähes puolet työvoimasta. Heidän työtuntien määrä oli viime vuonna 863 tuntia, josta vuo-

sipalkaksi tuli keskimäärin 9 605 euroa. Se on 141 euroa pienempi kuin seitsemän vuotta aiemmin. He ovat jo marjanpoimijoita!

Nyt ylijohtaja Vartiainen tavoittelee sitä, että myös vakinaisen kopäivätyön palkkojen on alennuttava pätkätyöläisten palkkojen tapaan. Porvarillisen taloustieteen vuoksi hän ei osaa, viitsi tai halua kertoa, kuinka suuri on työn arvo. Kapitalisteille olisi katastrofi tunnustaa, että työtunnin arvosta 59,00 euroa tavalliset palkansaajat pitävät 18,12 euroa ja armosta lahjoittavat pois 40,88 euroa. Jos Vartiainen tämän tietäisi, hän sanoisi: ”Ei kapitalisteille voi mitään lahjoja tarjota.”

Hesarissa Jutta Urpilaisella oli 15.8 artikkeli, jossa hän yritti näytellä viisasta. Siinä hän esitteli talouspoliittiset pilarit. Niissä ei ollut päätä ei häntää. Heti hänen perään 16.8 samalla paikalla Juhana Vartiainen esitteli ikioman talouspoliittisen teorian. Sen mukaan hallituksen on pitkitettävä lamaa niin kauan, että työläiset ovat kypsiä hyväksymään kurjaa kurjemmatkin palkkasopimukset.

o o o

Hallitukselle joku on kertonut, että aika entinen ei koskaan enää palaa. Siinä totuuden siemen, sillä

vapaakaupan, euron ja EU:n oloissa mennään koko ajan väärään suuntaan. Työttömyys lisääntyy vääjäämättä. Sitä ei oikeiston johtamilla kotikonsteilla muuksi muuteta. Kaiken maailman sote-, kunta- ja muut rakenneuudistukset vain pahentavat tilannetta.

Kaikki ennusteet viittaavat siihen, että 2040 mennessä entistä nopeammin toistuvien lamakausien seurauksena tuotanto kasvaa keskimäärin vain 1,0–1,5 prosenttia vuodessa. Siitä voi laskea, että oikeat työpaikat vähenevät 270 000 työvuodella olemattoman tuottavuuden vuoksi, mutta vähänkin parempi tuottavuus nopeasti tuplaa työn vähenemisen.

Suomen sijainnin ja olosuhteiden vuoksi logistiikka on kohtuuton. Se tuhoaa kilpailukyvyn. Mutta sitäkin pahempaa on ylikansallisten suuryritysten ylituotanto. Siinä tuhoaan pienten maiden kaikki kilpailumahdollisuudet. Siksi EU on hajotettava, siitä on erottava ja rakennettava tuotannolle rajasuojat.

Kun kapitalismi on umpiku-jassa, niin olisiko jo aika miet-tä sille vaihtoehtoa – se riippuu meistä, sinusta ja minusta!

Kai Kontturi

Keskusjärjestöjen neuvottelutulos tulee hylätä

Keväällä ja alkukesästä näytti siltä, että syksystä on tulossa lakko-syksy. Työnteettäjät olivat esittäneet palkanalennus- ja muita työehtojen huononnusvaatimuksiaan ja näytti siltä, että he olivat maallaneet itsensä nurkkaan, josta eivät pääse pois, ennen kuin on käyty muutama lakko. Mutta kuinkas sitten kävikään? Keväällä työmarkkinakeskusjärjestöt kävivät neuvotteluja keskitetystä ratkaisusta, mutta eivät päässeet sopimukseen. Se kaatui ”kalkkiviivoilla” elinkeinoelämän keskusliiton (EK) haluttomuuteen. Muutaman päivän päästä neuvottelujen kariutumisesta kuultiin, että hallitus oli luvannut alentaa yhetisöveroa 24,5 prosentista 20 prosenttiin. Ei kapitalisteilla ollut mitään kiirettä sopia, kun tiesivät saavansa 4,5 prosentin korotuksen voittoihinsa. Nousevista voitoista huolimatta kesän aikana on kuultu lukuisista YT – neuvotteluista, joissa duunareita laitetaan pihalle sadoittain. Kriisitietoisuutta ovat työnteettäjät ja porvarit sekä hallituksessa että sen ulkopuolella lisänneet kaikissa medioissa. Heidän työnsä näytti tuottavan tulosta. Ainakin AY – liikkeen johdolta meni pupu pöksyyn.

Ay-johtoa marssimassa ”Kataisen korpilampeen”. Korvat taisivat heilua, mutta määkimistä ei kuulunut. Mäenpää myöhemmin kyllä radiosaa määki yhteisten talkoiden välttämättömyydestä.

EK teki ”oharin” koulutus-sopimuksessa

Raamisopimuksessa sovittiin syksyllä 2011 ns. kolmen päivän koulutusoikeudesta. Tai niin luultiin että sovittiin. EK:n mielestä siitä ei sovittu mitään ja asia siirrettiin työryhmän selvittäväksi. Sen jälkeen siitä jo vuosi sitten päästiin sovintoon, mutta EK ei hyväksynyt sopua taaskaan, vaikka oli itse sitä väentämässä. - Vihdoin 26.8. -13 keskusjärjestöt saivat aikaiseksi sopimuksen, joka kantaa nimeä ”**osaamisen kehittämisen toimintamalli.**” Se velvoittaa YT – lain piiriin (yli 20 henk.) kuuluvat yritykset laatimaan henkilöstönsä kanssa koulutussuunnitelman ja järjestämään koulutusta sen mukaisesti. Pienemmille yrityksille suunnitelma on vapaaehtoinen.

SAK:n nettisivuilla otsikoitiin näyttävästi: ”Koulutussopimus avaa portit työelämän kehittämiselle.” - Jäämme mielenkiinnolla odottamaan minkälaiseen nousukiitoon suomalainen työelämä nyt lähtee.

Suomen teollisuudessa työ on kilpailukykyistä

Perjantaina 30.8.-13 työmarkkinakeskusjärjestöt sopivat uudesta 2 + 1 vuotisesta kokonaisratkaisusta. Se sai nimen ”**Työllisyys – ja kasvusopimus.**” Tarkastellaan ensin suomalaisen työn tuntihintaa pahimmiksi kilpailijamaiksi sanottujen Ruotsin ja Saksan tuntihintoihin. - Saksan tilastoviranomaisen Statistisches Bundesamtin vertailussa kallein työvoima v. 2012 oli Ruotsissa, 41,90 euroa tunnissa ja halvin Bulgariassa, 3,70 euroa tunnissa. Suomi sijoittui Statistisches Bundesamtin vertailussa sijalle seitsemän. Suomalaisen työn hinta oli keskimäärin 31,10 euroa tunti. Siis kymppin halvempi kuin Ruotsissa. Suomen teollisuudessa tienattiin enemmän kuin maassa keskimäärin, 33,80 euroa tunti. Saksan teollisuudessa tuntihinta oli 35,20 euroa. Tuntihintoihin on laskettu kaikki sivukulut mukaan, joten ne ovat vertailukelpoisia. (SAK:n nettisivut)

Kilpailijamaiden sopimukset erilaisia

Minkälaisia ”työllisyys – ja kasvus-

sopimuksia” Ruotsissa ja Saksassa sitten on tänä vuonna tehty? Kapitalistit aina valittavat työvoiman kalleutta. Niin varmasti Ruotsissa ja Saksassakin. Siitä huolimatta Ruotsissa sovittiin huhtikuussa teollisuusalojen työehdoista. - Kolmi-vuotinen sopimus antoi yhteensä 6,8 prosentin korotukset! Korotukset saavutettiin ilman lakkoja. - Saksassa sovittiin maaliskuussa julkisten alojen palkankorotuksista, jotka antavat 5,6 prosentin korotukset seuraavan kahden vuoden aikana. Saksan vaaleihin valmistautuvan SPD:n yhtenä päävaaliteemana on vaatimus 8,5 euron vähimmäispalkan kirjaamisesta lakiin. SPD:n pääsihteeri Andrea Nahles kirjoitti Guardianin verkkosivuilla: ”8,5 euron vähimmäispalkka kasvattaisi saksalaisten ostovoimaa 19 miljardilla eurolla ja lisäisi myös tuontia muista Euroopan maista. Samalla lisääntyisivät valtion verotulot eikä huonosti palkatuille tarvitsisi maksaa entiseen tapaan tukia.”

Ay-johdon käsitys kansantaloudesta kyseenalainen?

Ruotsin ja Saksan AY – liikkeen ja työväenliikkeen johdolla näyttää olevan jonkinlainen käsitys kansantalouden mekanismeista. Hyvä niin. Suomen työmarkkinakeskusjärjestöjen 30.8. solmimaa ”Työllisyys – ja kasvusopimus” - paperia lukies- sa on pakko todeta, että suomalaisen AY – ja työväenliikkeen johdolla ei ole minkäänlaista käsitystä kansantalouden mekanismeista. Sopimuksen mukaan palkkoja korotetaan ensimmäisenä vuonna 20 euroa kuukaudessa! Niin pieni ”korotus” tietää takuuvarmasti ostovoiman laskua. 20 euroa kasvattaa tietysti yhteiskunnan verotuloja. Ne eivät kuitenkaan kasva, koska hallitus on osana sopimusratkaisua luvannut alentaa tuloveroa 1,5 prosenttia.

Valtio siis pantiin maksamaan yksityistenkin yritysten palkankorotukset! Ja kaiken lisäksi valtion verotulot vähenevät. Veron alennus ei takaa ostovoiman kasvua. Veronmaksajien keskusliiton laskelmissa arvioidaan osto-

voiman heikkenevän ensi vuonna 0,5 prosenttia. Sopimuksessa ei mitenkään perustella sitä miten reaaliansioiden lasku lisäisi työllisyyttä ja kasvua. Eikä voikaan perustella, koska se ei sitä tee.

Hallitus päätti keväällä laskea yhetisöveroa 4,5 prosenttia. Se toi valtion ensi vuoden budjettiin 900 miljoonan euron loven. Nyt tuota lovea kasvatetaan työarkkinakeskusjärjestöjen ja valtion yhteisellä päätöksellä vielä lisää. Se tietää lisää leikkauksia ja kaikkein köyhimpien ihmisten kurjuuden lisääntymistä.

Ay-johto osti sian säkissä

Työllisyys – ja kasvusopimuksessa siis sovittiin, että palkkoja korotetaan ensimmäisenä vuonna 20 euroa kuukaudessa ja toisena vuonna 0,4 prosenttia. Korotukset ovat yleiskorotuksia, eli kaikki saavat saman korotuksen. Sopimuksen tekstiosassa on yksi selkeä parannus, jota ei voi mitenkään tulkita heikennykseksi. ”Työttömyyspäivärahan omavastuu-aika lyhennetään seitsemästä päivästä viiteen päivään. Uudistus tulee voimaan 1.1.2014.” Tekstissä lähes kaikki muu on tulokinnan varaista, tai niistä ei ole vielä sovittu muuta kuin että ne siirretään työryhmien pohdittaviksi. Työläisille siis myytiin sika säkissä.

Työaikaa pidennetään

Sopimus sisältää mm. työajan pidentämisen. Se toteutettaisiin siirtämällä loppipain ja helatorstai kiinteästi lauantaipäiviin. Siirron toteutuminen vaatii kuitenkin vielä kirkon siunauksen. Arkkipiispa Kari Mäkinen tyrnäsi tuoreeltaan koko ajatuksen.

Muuten- millä logiikalla työajan pidentäminen lisää työllisyyttä tai kasvua?

Paljon on puhuttu myös työtömän oikeudesta ansiotyöhön ilman, että menettää päivärahansa. Kaikki työttömät eivät kuitenkaan voisi tienata 300 euroa

kuukaudessa. Sopimuksessa puhutaan ainoastaan ns. sovitellusta päivärahasta. Muutenkin kyseinen sopimuksen kohta on hyvin epä-määräisen oloinen. Sitä ei voi mitenkään yksiselitteisesti tulkita suureksi edistykseksi. Joka tapauksessa uudistus tulee voimaan 1.1.2014, jos sopimus tulee ammattiliitoissa hyväksytyksi ja saa laajan kannatuksen.

Lakko-oikeutta ollaan raajamassa entisestään

Sopimuksessa on sovittu työryhmän perustamisesta, joka ”arvioi nykyiseen työehtosopimuslakiin ja työriitojen sovitellulakiin perustuvien neuvottelujärjestelmien toimivuutta ja kehittämistarpeita syksyn 2014 loppuun mennessä. Tar- kastelun kohteena on erityisesti työehtosopimusten velvoittavuus ja noudattaminen sekä sopimuksen rikkomisesta eri tahoille seuraavat sanktiot”. Mitä tuo voi muuta tarkoittaa kuin sitä, että työryhmä arvioi, miten lakkosakkoja voisi korottaa ja saavatko sanktioita yksityiset lakkoon osallistuneet henkilöt? Suomessa ei ole enää vuosiin ollut lakko-oikeutta sopimusten voimassaollessa ja nyt ollaan vielä kirstätmässä lisää työläisten ainoa keinoa puolustaa oikeuksiaan.

Suunta työaikalain lopulliseen romuttamiseen?

Sopimusosapuolet näyttävät myös olleen yhtämieltä siitä, että työaika voi työsuhteessa vakiintua työsuhteen ehdoksi työsopimuksessa so- vittua työaikaehdot täydentäen tai sen korvaten. Mitä tämä sitten tarkoittaa? Sitäkö, että jos duunari panna sovitun 40 viikkotunnin lisäksi ylityötä vaikkapa 10 tuntia viikossa pidemmän esim. kahden kuukauden ajan, katsotaan, että hänen viikkotyöajakseen on vakiintunut 50 tuntia, eikä niistä kymmenestä tunnista enää tarvitsekaan maksaa ylityökorvauksia? Osapuolet tosin toteavat, että asiaan liittyvä oi-

keustila on epäselvä. Niinpä se esittää, että asetetaan kolmikantainen työryhmä asiaa selvittämään! Joo- pa joo...

Yhtä kaikki. Paitsi vakiintunutta työaikaa koskeva oikeustila koko sopimus on epäselvä ja työläisten sekä yhteiskunnan kannalta tuhoisa. Se laskee ostovoimaa ja siksi heikentää yritysten, erityisesti pienten yritysten mahdollisuuksia työllistää. Se laskee valtion verotuloja, joka taas tietää leikkauksia mm. sosiaaliturvaan sekä pakottaa valtion ottamaan lisää velkaa: Kestävyyssave senkuin kasvaa! Taidamme olla Kreikan tiellä.

Kelvoton neuvottelutulos tulee hylätä

Lähipäivien ja viikkojen aikana liitot joko hyväksyvät tai hylkäävät keskusjärjestöjensä neuvotteleman sopimuksen. Viimeinentakara- ja on 25.10.2013 klo:16.00. Silloin viimeistään pitää työehtosopimusosapuolten ilmoittaa omille keskusjärjestöilleen ”työllisyys – ja kasvusopimuksen” mukaisten ratkaisujen sopimisesta. Perinteisesti on ollut niin, että ensimmäisenä ratkaisut on tehty teknologiateollisuudessa. Perjantaina 6.9 kokoon- tuva metalliliiton valtuusto on suuren ratkaisun edessä. Jos se hylkää sopimusesityksen, koko paletti mitä suurimmalla todennäköisyydellä menee uusiksi.

Nyt on aika ay-kenttäväen ottaa yhteyttä liittojensa hallinnossa päättöksiä tekeviin ja kertoa heille, että emme halua mitään epä-määräisiä viittauksia ja heikennyksiä täynnä olevaa paperia, vaan selkeäkielisen sopimuksen, jossa on ostovoiman nousun takaavat palkankorotukset. Keskusjärjestöjen neuvotelema sopimus on yksiselitteisesti huono ja se on hylättävä.

Markku Nieminen Pääluottamusmies

Toimituksen otsikointi

Hyvästi Jouko-bussit

Helsingin seudun liikenne (HSL) lakkauttaa muun muassa vanhuksille suunnatut Jouko-bussilinjansa joulukuussa 2013. Joukot oli suunnattu erityisesti vanhuksille ja liikuntarajoitteisille bussimatkustajille, mutta myös kuka tahansa saattoi niitä käyttä. Kaikille reiteille ei ole riittänyt matkustajia ja siksi niitä ei kannata ajaa”, HSL:n osastonjohtaja Anttila toteaa.

Kuva: HSL:n Kuva-arkisto

Joukoihin mahtuu 10-14 matkustajaa, lastenvaunut, pyörätuolit ja muut apuvälineet.

Linjoja on ollut kymmenkunta erilaista. Tämän kirjoittaja on henkilökohtaisesti tutustunut ja käyttänyt keskisten kaupunginosien J-60 linjaa aktiivisesti ja täytyy sanoa, että ikävä tulee hyvää palvelua. Kotio- velta se ei hakenut vaan lähimmältä bussipysäkiltä ja maksoi vain tavallisen bussilipun hinnan, näyttö- pulla tai käteisellä. Kyyti tilattiin tavallisella puhelimella ja joskus saatiin kyytejä yhdistellä järkevästi

niin, että mukaan poimittiin useampia matkustajia, jos matka sattui samoille seuduille. Halpaa ja helppoa kun siihen oppi. Mitä nyt tilalle?

”Katso netistä”

Näinhän nykyisin monet henkilökohtaiset puhelinpalvelut ”korvataan”. Näyttää siltä, että tilalle tarjotaan Kutsulinja.fi tilaustaksibusseja. Ensin täytyy rekisteröityä nettissä, ladata palveluun rahaa net-

tipankissa ja maksaa hieman halvemman taksi-taksan mukaan matkasta. Ero bussilipun hintaan on melkoinen. Tuntuu, että vanhoista käyttäjistä suuri osa putoaa palvelusta atk- ja nettipankkiosaamisen puutteen vuoksi.

Kyllä uuteenkin systeemiin olisi jokin puhelintilaamisen mahdollisuus saatava. Työikäiset ja parempituloiset kyllä hallitsevat ja osaavat hyödyntää tavallista taksia edullisempaa matkustusmuotoa. Mutta ”katso netistä - poliitikka syrjii osaa kuntalaisista. Joku kysyy, miksen käytä sitten tavallista bussia? Niin käytänkin, mutta Jouko 60 on ollut pistämätön vaihtoehto silloin, kun kotipysäkiltä ei ilman vaihtoja ole matka ollut mahdollinen. Elokuussakin käytiin koko sukuni voimin Kum- pulan maauimalassa ja kyydissä oli parhaimmillaan seitsemän matkustajaa. Väliä tuli pitempi reitti, kun kyydittiin samalla rollaattorimatkustaja terveysasemalle. Joukoihin mahtuu 10-14 matkustajaa, lastenvaunut, pyörätuolit ja muut apuvälineet. Asia on vielä vaiheessa kaupungin elimissä. Toivotaan, etteivät köyhät ja kipeät putoa kyydistä. Ikävä tulee Jouko-linjoja.

Antero Nummiranta

EU:n komission pyrkimykset uhkaavat sosiaaliturvaa

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon (kok.) elokuinen ehdotus sosiaaliturvan vastikkeetomuuden poistamisesta herätti myrskyn. Risikon ehdotus ei ollut vain yksittäisen ministerin pohdintaa, vaan se on linjassa EU:n pyrkimysten kanssa yhtenäistää sosiaalipolitiikkaa. Voittajana tässä projektissa ovat pääomapiirit, häviäjinä pienituloiset ja vähäosaiset.

Sosiaaliturva on vastikkeellista

Elokuun alussa Ilkalle ja Pohjalaiselle antamassaan haastattelussa Risikko kertoi haluavansa muuttaa sosiaaliturvaa niin, että tuensaajien olisi pakko osallistua yhteiskunnan toimintaan ja että osallistuminen näkyisi sosiaaliturvan määrässä. Perusteluksi ehdotukselleen Risikko esitti sen, että vastikkeellisuus avaisi tuensaajille paremmien ovien yhteiskuntaan ja työelämään. Samalla hän sanoi sosiaaliturvan muuttamisen olevan yksi tulevan syksyn tärkeimmistä tavoitteista.

Ministeri Risikon ehdotus keskellä nykyistä taloudellista tilannetta nostatti keskustelunmyrskyn. Keskustelu sosiaaliturvan vastikkeellisuudesta leimahti oikeastaan jo hieman ennen Risikon avausta, kun OAJ:n puheenjohtaja Olli Luukkainen ehdotti sosiaaliturvan sitomista koulutuksen laatuun.

Monet sosiaalipolitiikan asiantuntijat ja työttömien järjestöjen edustajat muistuttivat, että suomalainen sosiaaliturva on jo pitkään siirtynyt kohti vastikkeellisuutta. Työttömät ja vähäosaiset joutuvat enenevissä määrin ottamaan omatoimisesti vastuun tilan-

Kuva: Heikki Mannikko

Helsingin vappumarssilla sosialidemokraattien, vasemmistoliittolaisten ja ammattiliittojen lippujen edessä on useiden vuosien ajan näytetty tunnus ”Sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puolesta”. Olisiko kenttäväen aika muistuttaa järjestöjensä johtoa annetuista lupauksista ja luvatusista linjasta.

teestaan samalla, kun valtio heikentää palveluita. Kehitys on lisännyt köyhyyttä ja syrjäytymistä, sillä monet jo nyt sosiaaliturvaa- ja palveluita tarvitsevat eivät yksinkertaisesti kykene itse toimimaan aktiivisesti tilanteensa muuttamiseksi. Tämä 1990-luvun laman jälkeen liikkeelle lähtenyt kehitys on voimistunut erityisesti viimeisten kymmenen vuoden aikana.

Taustalla EU:n pyrkimykset

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon ehdotus sosiaaliturvan vastikkeellisuuden voimistamisesta ei ollut uusi. Vastaavat vaatimukset ovat yleistyneet samalla, kun on väitetty hyvinvointivaltion tulleen tiensä päähän. Uusioikeistolaisen

talouspolitiikan arkkitehdit ovat kehottaneet suuntaamaan katseet niihin Euroopan maihin, joissa sosiaaliturva on yksilökeskeistetty ja sidottu omaan aktiivisuuteen.

Suomalaisen sosiaalipolitiikan- ja turvan keskeinen nimitäjä on universaalisuus eli sen kaikki huomioon ottava tasavertaisuus. Tämän mallin ansiosta Suomi oli pitkään yksi maailman tasa-arvoisimmista maista ilman merkittäviä tuloeroja. Viime lama ja liittyminen Euroopan Unioniin käynnistivät kuitenkin vahvan uusioikeistolaisen projektin, jonka seurauksena sosiaaliturvaa on merkittävästi heikennetty.

Suomi ja muut EU:n jäsen-

maat ovat toistaiseksi voineet päättää kansallisesti sosiaalipoliittisesta linjastaan. Tähän on tulossa muutos, mikäli EU:n komissio saa tuoreet suunnitelmansa läpi. Komissio on jo parin vuoden ajan antanut maakohtaisia suosituksia, joissa pyritään ohjaamaan esimerkiksi jäsenmaiden eläke- ja muita sosiaaliturvaan liittyviä linjauksia. EU:n komissio on tämän vuoden alusta eteenpäin vahvistanut talous- ja finanssiohjaustaan, jonka seurauksena yksittäisiä jäsenmaita voidaan esimerkiksi rangaista komission budjettikurista lipsumisesta.

Työeläkevakuuttajien Telan erityisasiantuntija Janne Pelkonen varoitti hiljattain (HS 01.08.),

että komission pyrkimykset yhtenäistää sosiaalipolitiikkaa voivat johtaa esimerkiksi uusiin paineisiin eläkeiän nostosta. Samalla tulilinjalle on joutumassa myös työttömien ja muiden sosiaaliturva- ja etuudet.

Sosiaaliturvaa on vahvistettava

Ministeri Paula Risikon ehdotukset noudattelevat EU:n omaksumaa uusioikeistolaisen talouspolitiikan linjaa. Tämä niin kutsuttuna New Public Management (NPM)-linjana tunnettu sosiaalipolitiikan muoto painottaa sosiaaliturvan entistä laajempaa sitomista markkinoiden dynamiikkaan. Mitä heikompi sosiaaliturva, sitä helpompi kansalaiset on pakottaa hyväksymään esimerkiksi mitättömät työehdot ja jopa suoranaisten orjatyö erilaisten tukityöllistämishelmien muodossa.

Kataisen hallituksen puheet rakennemuutoksesta luovat tummia pilviä pienituloisten, opiskelijoiden ja erityisesti sosiaalisesti syrjäytyneiden päälle. Muutoksia aitaan viedä läpi käymällä käsiksi sosiaaliturvan eri muotoihin. Nämä muutokset tulevat väistämättä lisäämään tuloeroja ja köyhyyttä samalla, kun ne vievät eteenpäin EU:n ja pääomapiirien vaatimuksia.

Suomalainen sosiaaliturva on tänään riittämätöntä ja monimutkaisuutensa vuoksi se tavoittaa heikosti osan väestöstä. Sosiaaliturvaa tulee tulevaisuudessa uudistaa ja taata, että se palvelee tasapuolisesti kaikkia kansalaisia. Vahva sosiaaliturva on samalla vahvin puolustus yksityistämistä ja markkinavoimien pyrkimyksiä vastaan.

KÄ/Antti Siika-aho

Vastikkeellisesta sosiaaliturvasta

Palkkatyösuhteessa työnantaja ostaa työntekijän työvoiman käyttöönsä – hänen kykynsä tehdä työtä – ja myy hänen työnsä tuloksia (myyntiin tuotettuja tavaroita ja palveluita) saadakseen niistä voittoa. Työvoima sisältää työprosessissa vaadittavat työntekijän henkiset ja ruumiilliset kyvyt sekä taidot. Työllä tarkoitetaan työvoiman kuluttamista työprosessissa. Kapitalisti omistaa tuotantovälineet (tehtaat, kiinteistöt, liikennevälineet, tietokoneet ja raaka-aineet), joilla työ tehdään.

Työläisen työ luo aina uutta arvoa enemmän kuin hänen työvoimansa arvo on (hänelle maksettu palkka). Suomessa työläisen reaali-palkkaa alentavat merkittävästi elintarvikkeiden ja asunon korkea hinta. Työvoima on luonteeltaan kaupattavaa tavaraa. Työläisen työkuoron ja elämiseen välttämättömiksi katsottavien hyödykkeiden (ravinto, vaatteet, asunto, puhtaus, työmatkat, viestimet jne...) takaamiseksi riittäisi päivittäin jo muutaman tunnin työskentely. Kapitalisti palkkaa hänet aina pitemmäksi määräajaksi, jotta hän pystyy hyödyntämään työläisen tuottaman lisäarvon.

Työläinen maksaa tekemästään työstä ja elämänsä ylläpitämiseksi ostamistaan tavaroista lisänsä veroja valtiolle, jotka eivät

mene suinkaan pääosin hänen hyvinvointinsa ylläpitämiseen. Osa verovaroista palautuu jopa takaisin kapitalisteille valtion budjetin myöntämien vastikkeettomien tukimaksujen myötä. Sijoittajat pysyvät näin tyytyväisinä.

Suomessa työntekijä nauttii lakisääteistä sosiaaliturvaa. Tämä ei ole kuitenkaan osoitus kapitalistien hyväntahtoisuudesta, vaan työväenluokan käymästä luokkataistelusta omien etujensa puolesta. Päivi Uljas toteaa Taistelu sosiaaliturvasta –kirjassaan sosiaaliturvan synnystä seuraavaa: ”Palkkatyöläisten sosiaaliturva perustuu työttömyys-, sairaus- ja eläkevakuutuksiin. Niitä koskeva lainsäädäntö hyväksyttiin eduskunnassa v. 1960–1963.” Uljaksen selvityksen mukaan ”sosiaaliturvakamppailuun osallistui tuhansia ammattijärjestöjä, lukematon määrä muita kollektiiveja, kaikkiaan valtava määrä ihmisiä. Heidän kokemuksensa osoittaa, että suotuisissa olosuhteissa ihmiset ovat valmiit liikkumaan oikeana pitämänsä asian puolesta ja voivat myös saavuttaa tuloksia.”

Sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon (kok) ehdottama vastikkeellinen sosiaaliturva tarkoittaisi käytännössä sitä, että työnantajat saisivat käyttöönsä todella halpaa työvoimaa, joka loisi uutta arvoa moninkertaisesti verrattuna näiden saamaan toimeentulotukseen tai työmarkkinatukeen.

Työmarkkinatuki on tarve-

harkintainen taloudellinen tuki, jolla tuetaan työttömän työnhakijan sijoittumista työmarkkinoille. Tuki on tarkoitettu työttömälle, joka tulee ensi kertaa työmarkkinoille tai joka ei täytä työssäoloehdot. Sitä maksetaan myös pitkäaikaistyöttömälle, joka ei voi enää saada perus- tai ansiopäivärahaa 500 päivän enimmäisajan täytyttyä. Ilman korotuksia työmarkkinatuen suuruus on nykyisin keskimäärin 698 €/kk. Asumistuki ei alenna tukea. Kotona asuvan nuoren henkilön vanhempien tulot voivat huventaa sen kuitenkin puoleen.

Toimeentulotuki on viimeisinainen toimeentuloturvan muoto. Sitä myönnetään henkilölle tai perheelle, jonka tulot ja varat eivät riitä välttämättömiin jokapäiväisiin menoihin. Tukea voidaan myöntää myös omatoimisen suoriutumisen tukemiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Se koostuu perustoimeentulotuesta, täydentävästä toimeentulotuesta ja ehkäisevästä toimeentulotuesta. Sen täysi perusosa on nykyisin yksin asuvalla henkilöllä 477,26 €/kk.

Mikäli siirryttäisiin Risikon ehdottamaan vastikkeelliseen sosiaaliturvaan, sitä saavien työvoima kohdistettaisiin matalapalkka-alojen työtehtäviin. On huomioiden arvoista, että valtio ja kunnat käyttävät nykyisin terveydenhuollossa, työvoimakoulutuksessa ja sosiaalitoimissa paljon yksityi-

siä palveluiden tuottajia. Yksityissektori hyödyntää myös työvoimakustannuksia karsiessaan palkkatuen, työharjoittelun ja kuntouttavan työtoiminnan suomien mahdollisuuksia.

Kaikkien palkansaajien mediaanipalkka oli v. 2012 Suomessa 2 800 euroa. Virallinen köyhyysraja eli 60 % suomalaisten mediaanituloista oli tuolloin 1 680 euroa. Kuntien palveluksessa olevien siivoojien keskiansio oli v. 2012 vain 1 748 €/kk. Vastavasti päiväkotipulaisille maksettiin 1819 euroa, pesulatyöntekijälle 1 752 euroa vahtimestarille 1 810 €/kk. Kaupan alan myyjien vähimmäispalkka oli 1.6.2013 alkaen yksityissektorilla 1 730 euroa/kk. Kaupanalan työntekijöistä jopa 70–80 % on osa-aikaisia työntekijöitä. Köyhyysrajan liepeillä elää valtava joukko työssä käyviä suomalaisia. Entäpä jos näihin työtehtäviin sijoitettaisiin työmarkkinatuella olevia ihmisiä?

Vastikkeellisen sosiaaliturvan tavoitteena ei todellakaan ole pitkäaikaistyöttömille järjestettävä toiminta, jotta nämä eivät syrjäytyisi yhteiskunnasta, vaan verovaroilla kustannettavan halvan työvoiman synnyttäminen kotimaisten ja kansainvälisten kapitalistien käyttöön sekä heidän voittojensa turvaamiseksi.

Matti Laitinen
7.8.2013 Helsinki

Sananvapaus Suomessa vaarassa

Ensin Demarin päätoimittajalle annettiin potkut ja sitten lähti Naton ja Yhdysvaltain äänenkannattajan eli Helsingin Sanomien Pentikäinen. Luultavasti lehdistön piirissä on ainakin päätoimittajilla kylmä rinki persuksissa. Tarkasti mietitään, ettei astuta liian suurille ja aroille varpaille.

Suuresti on muuttunut Keski-suomalainenkin sitten Laatikaisen päivien. Lehdestä on tullut avoimesti suomalaisten natottajien kannattaja. Onkohan se viisasta toimituspoliittikkaa? Suurin osa Suomen kansalaisista haluaa pysyä kaukana Natosta ja sen jatkuvista sotaseikkailuista.

Edelleen pätee vanha viisaus; viisas ulkopoliittikka on halvinta ja parasta maanpuolustusta. Kataisen hallituksen ulkopoliittikka on jatkuvaa lännen nöyristelyä ja imartelua. On hirmuinen hinku päästä vieraillemaan Valkoisessa Talossa, jonka nimen kuuluisi olla -Musta Talo.

Reino Welling,
kaupunginvaltuutettu
Jämsänkoski

Lännen mies

Presidentti Sauli Niinistö puhui 27.8.2013 Suomen suurlähettiläille Finlandia-talossa. Hänen puheestaan välittyi, että presidentti tykkää kolmesta asiasta: Euroopan unionista, Natosta ja Yhdysvalloista. Hän pitää tästä kapitalismin valtakolmiosta, koska sen osiot linkittyvät niin vahvasti toisiinsa. Useimmat Euroopan unionin jäsenmaat ovat sotilasliitto Naton jäseniä. Yhdysvallat on taas vastaavasti Naton johtaja ja EU:n vahva liittolainen. EU ja Nato ovat kummatkin valtiosopimuksia.

Suomessa keskustelujen keskiössä ovat EU ja Nato. Presidentin mielestä: ”Tämä ei ole tietenkään sattumaa, vaan nuo kaksi kaverusta ovat kansallisessa ajattelussamme pitkälti osa samaa kokonaisuutta. Joillekin ne ovat virheiden jatkumo, joista vasta toinen on ehditty tehdä. Joillekin ne ovat pelastuksen askeleita, joista vasta toinen on ehditty ottaa. Yhteistä molemmille on se, ettei Suomen nykyistä paikkaa ole nähty aivan luontevana. Olemme joko liian kaukana tai liian lähellä.”

Niinistö ja Eu

Euroopan unioni on Euroopan kapitalistien yhteistyöjärjestö, jonka kautta kapitalistit toteuttavat pääomien, työvoiman, palveluiden ja tavaroiden vapaata liikkuvuutta eli vapaata markkinataloutta Euroopassa. Oikeistolaisena presidenttinä Niinistö ei vastusta näitä perusvapauksia ja niiden toteutumisedellytysten kohentamista Suomessa. Hän ei ole menettänyt uskoaan unioniin.

Presidentti epäilee hitusen unionin toimivuutta, mutta hän ei halua maamme irrottautuvan EU:sta. Hänen mielestään ”Suomen kansallinen etu ei ole tukea, mitä integraatiota hyvänsä, mutta disin-

Kuva: Heikki Männikkö

Yllätyksellisesti Demarit laittoivat ehdokkaakseen epäsuosituimman: Lipposen. Oliko tämä tarkoitus, jos Niinistölle ei haluttu vastaehdokasta? Tärkeät asiat kuten Nato- ja Venäjä suhteet keskusteluissa jätettiin pimentoon. Vuoden -94 toisintona tiedotusvälineet antoivat ”Haavisto-liikkeelle” siimaa sen verran, että Väyrynen pudotettiin ulos kuvioista. Varmistettiin tärkeiden kysymysten pysyvän pimennossa toisellakin kierroksella. Ovathan Niinistö ja Haavisto kumpikin Nato-miehiä ja Niinistön esikunta saattoi olla varma, ettei toisella kierroksella tule yllätyksiä. Ja niin meillä on pressana ”Lännen mies”.

tegraatiokaan ei lupaisi hyvää. Eurooppa elää murrosvaihetta, hakien paikkaa ja suuntaa. Siinä meidän on parasta toimia sitoutuneena, mutta realistina.”

Mitä realismia on pitänytä EU-hankkeessa, joka johtaa kriisistä toiseen ja jonka haittoja Suomen oikeistolainen presidentti ei välitä tiedostaa?

”Euroopassa esitetään kovaa vauhtia kysymyksiä, mistä kaikesta unionin tulee säätää? Onko kaikesta siitä todellista hyötyä – vai myös haittaa? EU ei varmaankaan palaa vapaakauppa-alueeksi, mutta tiivistymisen hyödyn rajatkin alkavat olla yhä useammalle näkyvissä. Ei ole helppoja vastauksia edes paikasta, saati sitten suunnasta.”

Oikeistolainen presidentti kehittää väittää, että ”vain ani harva kiistää EU-jäsenyyden myönteisen

merkityksen. Mutta yhä harvempi näkee siinä myöskään vastauksen siihen kaikkeen, minkä edessä olemme nyt. Eikä se ihme ole. Mikään määrä EU-integraatiota ei voi velkojamme tyhjäksi tehdä tai alkaa meitä – tai heitä – elättää. Nä-mä ratkaisut on tehtävä ja vastuut kannettava itse. Ja jos vastuun haluaisi siirtää, olisi annettava valta-kin. Se ei ole Suomen tulevaisuus.”

Mitä hyötyä Suomen kansalaisille mahtaa olla eurokriisistä, Euroopan pankkien tukimiljardeista, unionin kilpailutuslainsäädännöstä ja oman valuutan hävittämisestä? Maassamme demokratia ei kä-sittääkseen ulotu yhteiskunnan talouden hoitoon.

Niinistö ja Nato

Oikeistolainen presidentti Niinis-

tö on Nato-myönteinen mies. Hän haluaisi Suomen liittyvän sotilasliit-toon oma taistelukykyinen armei-ja säilyttään, koska vain se takaisi maamme kansallisen puolustusval-miuden säilymisen. Toisaalta hän on varsin tyytyväinen nykyiseen yhä syvenevään Nato-integraatioom-me. Presidentti haluaa jäädä tuu-len haistelijaksi ja katsoa, kuinka maamme kietoutuu ikään kuin it-sestään yhä tiukemmin sotilaalli-seen yhteistyöhön Naton kanssa.

”Nykyinen asemamme (rauhan-kumppanuus/sotakumppanuus Natossa, ML) palvelee etujamme tässä ajassa hyvin, kun niitä koko-naisvaltaisesti punnitsee. Meillä on toimintavapautta, valinnanmahdol-lisuuksia sekä tilaa nähdä ja toimia eri suuntiin. Ei ole automatiikkaa mihinkään suuntaan... Suomi päät-tää paikkansa ja suuntansa niinkuin

sille hyväksi on, siinä asetelmassa, jonka historia kulloinkin ympärillemme asettaa. Nato-yhteistyöm-me on monipuolista ja palvelee suoraan myös oman puolustusky-kymme kehittämistä. Ensi vuonna käynnistyvä Naton hoitamaan Is-lannin ilmavalvontaan osallistumi-nen on esimerkki tästä.”

Niinistö suhtautuu suo-peasti Yhdysvaltoihin

Oikeistolaisena presidentti Niinis-tö suhtautuu suopeasti Yhdysval-toihin. Hän ei kyseenalaista mitenkään USA:n suurvaltapolitiikkaa, sen globaalia tietoverkkovakoa-lua, sen yli 700 sotilastukikohtaa ja sen sotilaallisia aggressioita maailmal-la. Sodankäynti on yritystoimintaa, jossa liikkuu satoja miljardeja dol-lareita. Presidentti Niinistö haluaa maamme pysyvän johtavan Nato-valtion – USA:n – uskollisena liittolaisena.

”Yhdysvaltain maailmanlaajui-nen painoarvo ei esittelyä kaipaa. Suomelle Yhdysvallat edustaa vah-vaa ja tärkeää kumppania niin ul-ko- ja turvallisuuspolitiikan, talou-den kuin kulttuurin ja koulutuksen alalla. Siteemme ulottuvat kauas historiaan, sen kerrostumia ovat niin laaja siirtolaisuus kuin Suomen tunnollinen velanmaksukin. Ja Yhdysvallat on myös panostanut Suo-meen – tähän nykyiseenkin. Tä-s-tä esimerkkinä on vaikkapa talvel-lä Yhdysvaltain suurlähetystön yh-teyteen avattu suuri innovaatiokes-kus. Me olemme valmiita kehittä-mään kumppanuutta eteenpäin.”

Oikeistolaisen presidentin pu-heesta jäi paha maku suuhun. Se ei herätä luottamusta, koska lännen mies luottaa dollariin ja maailman pollariin.

Matti Laitinen

Lähde: Tasavallan presidentti Sau-li Niinistön puhe suurlähettiläsko-kouksessa Finlandia-talolla 27.8.2013

Työkyvyttömyyseläkkeen saantia aiotaan rajusti vaikeuttaa

Olen yksi 100 %:sesti sairaista ja olen joutunut taistelemaan työkyvyttömyyseläkkeestäni yli 14:ta vuotta. Taisteluni jatkuu, koska Tapiola ei halua maksaa minulle eläkettä. Koska heidän ja Kelan päätökset ovat olleet laittomia ja totuudenvastaisia, päätin kirjoittaa kirjan, jossa käsittelen ”oikeuskiusattujen” asemaa. Sanotaan Suomen ja Ruotsin olevan valtioita, missä kaikilla on samat oikeudet. Tämä ei pidä paikkaansa. Siksi on tärkeää, että joku tuo tämän laittoman järjestelmän selkeästi esille.

Ruotsin vakuutuskassan toiminta ja laittoman lausunnon tilaaminen minulle herätti mielenkiintoni. Minut pakotettiin Huddingen sairaalaan, koska minua hoitaneet lääkärit eivät suostuneet muuttamaan lausuntojaan. Vakuutuslääkäri, joka työskentelee Huddingen sairaalassa, pyysi lääkäreitani muuttamaan lausunnon siltä osin, että olisin hänen mielestään vain 50 %:sesti sairas. Kun tämä ei onnistunut, sain uhkauskirjeen vakuutuskassasta. He ilmoittivat katkaisevansa työkyvyttömyyseläkkeeni, ellen menisi tuonne Huddingen sairaalaan. Koska tällä vakuutuskassan lääkärillä on virka tuossa sairaalassa, hän on ollut jäävi tilamaan minulle sieltä mitään.

Kävin sairaalassa viitenä päivänä. Tältä pohjalta minulle kirjoitettiin laiton lausunto. En ole tavannut suomalaista naislääkäriä, joka on toinen lausunnon allekirjoittajista. Toinen lääkäri oli koulutuksessa eikä olisi saanut edes minua tutkia. Hän oli väärentänyt

tittelinsä ja käytti ammattinimikettä, jonka pätevyys sai vasta kaksi vuotta myöhemmin. Tämän laittoman lausunnon perusteella eläkkeeni puolitettiin eikä enää käytetty minua kaksi vuotta hoitaneiden lääkäreiden lausuntoja. Jouduin kerjäläiseksi ja elin 3300 kr kuu-kausitulolla. En saanut sosiaalista-kaan juuri mitään, koska he tulkit-sivat minun olevan 100 %:sesti sairas.

Vakuutuskassa lähetti tämän laittoman lausunnon Suomeen

enkä saanut yhdeksään vuoteen Kelalta eläkettä eikä Tapiola halua maksaa minulle vielääkään eläkettä. Siksi valitin työeläkeasioi-den muutoksenhakulautakuntaan. Saadessani heidän viimeisen laittoman päätöksensä 14.05.2013, huomasin ihmeekseni ministeri Risikon entinen sihteerin olleen jäävi-nä mukana päättämässä. Hän oli ensin 04.10.2012 sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnassa, joka hylkäsi Kelan eläkettä koskevan valitukseni. Siksi hän on jäävi enää

muualla päättämään eläkkeestäni. Hän siirtyi vuosi sitten ministerin sihteerin tehtävistä EK:lle. Joten en malttanut olla kirjoittamatta minis-teri Risikolle.

Sosiaali- ja terveysministeriö asetti 20.12.-12 vakuutuslääkärijärjestelmää kehittämään työryhmän ja viisi alaryhmää.

Olin tietoinen tästä sosiaali- ja terveysmi-nisteriön työryhmästä. Totesin ne-tistä, että siinä olivat mukana samat henkilöt, kuten Kelan ja Tapiolan

johtavat lääkärit, jotka ei-vät ymmärtäneet minua hoitavien lääkäreiden lau-sunnoista mitään, sekä laki-miehiä, jotka eivät ymmär-rä edes milloin he ovat jää-viä. Ja kukas siellä vielä on-kaan mukana? Risikon en-tinen sihteer, joka on pää-tösten perusteluja kehittä-vässä alaryhmässä ja myös muutoksenhakua kehittä-vässä alaryhmässä.

Esitin Risikolle useita kysymyksiä. tietenkään hän ei voinut vastata niihin. Kysyin, että luottaako hän nykyiseen järjestelmään, missä alemman koulutuk-sen saaneet sihteerit ja la-kimiehet päättävät asioista, vaikka eivät ymmärrä lää-käreiden lausunnoista mitään. Vakuutuslääkäritkään eivät ole asiantuntijoita hakijan vammoihin nähden. Vastauksen si-jaan Risikko lähetti minulle heidän ”toimenpideohjelman vakuutuslää-kärijärjestelmän kehittämiseksi”.

Lukiessani asiakirjan tajusin, että tapaustani oli käytetty törkeä-sti hyväksi. Heillä on tarkoitus saada Suomessakin aikaan järjestelmä, missä työkyvyttömyydestä viedään vii-meinenkin oikeusturva. Asiakirja näyttää kauniilta, mutta henkilö-kohtaisesti asiat kokeneelle pais-

taa kaikki läpi. Kuka haluaisi, et-tä vakuutuslääkärit ilman lääkä-rin vastuuta saisivat olla yhtey-dessä sinua hoitavien lääkäreiden kanssa. Hoitavat lääkärit ovat täy-sin kuormitettuja. Pitäisikö heidän saada nämä ”rahanahneet” kiero-i-lijat niskaansa, jotka kirjoittelevat näitä lausuntojaan, vaikka eivät ole hakijan vammoihin nähden asian-tuntijoita.

He haluavat aivopestä etuudenhakijan, etteivät hylkäävän päätöksen saatuaan valita siitä. Ku-ka tyytyy siihen, ettei saa työkyvyt-tömyyseläkettä, jos ei ole työkun-toinen, vaikka etuuslaitokset kuin-ka kauniisti perustelisivat sinulle, ettet heidän mielestään ole sairas? Kaikkien tulee nyt toimia niin, ettei tätä suunniteltua toteuteta, kos-ka näin entisestään huononne-taan sairaiden ja työkyvyttömäksi joutuneiden oikeusturva.

Ennen kirjani julkaisemista ja muutoksenhakuelimissä tehty-jen laittomuusien julkituloa, teen levyn Markku Liimataisen kanssa. Siinä laulan ja puhun tästä ”höl-möläisten” touhusta. Toivokaa sitä levyä soitettavaksi eri radio-ohjel-mien yhteyksissä, että tieto herro-jen suunnitelmista leviää. Levyn ni-mi on ”läpivalaistusta tämäkin”.

Riitta Vainionpää Ruotsi

Leikataan molemmista päistä – ensin tulot sitten menot

Hölmölässä liian lyhyttä peittoa päätettiin jatkaa. Alapäästä leikattiin pala ja ommeltiin yläpään. Sitten ihmeteltiin, kun peitto ei pidentynytäkään. Meillä valtion budjetin sanotaan olevan haasteellisen, vaikka kuinka leikataan tuloja ja menoja, niin raha ei riitä. Hölmölässä peitto ei lyhentynyt, mutta budjettipeitto lyhenee, kun sitä leikataan molemmista päistä. Hölmölässä oli hölmöjä, mutta mitä ovat ministerit, kun heidän järkensä ei yllä hölmöläisten tasolle?

Suomen hallitus ei ole yksin. EU komissio, Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki näyttävät toimivan kansalaisten kannalta poliittisen idiotismin uranuurtajina. Ennakkoehtoina EU vaati meiltä pääomien ja tavaroiden vapaan liikumisen. Harri Holkerin (kok) ja Esko Ahon (kepu) hallitukset täyttivät ehdot. Siitä seurasi velkaa ulkomaille, pankkikriisi ja 50 000 yritystä katosi. Lisäksi tähän tultaessa vapaa-kaupan vuoksi 150 000 suomalaista tuotantomaatilaa on lopetettu.

Kaiken tämän viisauden seurauksena työttömyys kasvoi pilviin. Työttömyyden vuoksi selitettiin, että kilpailukyvyyn ja työllisyyden parantamiseksi yritysten verokuormaa on kevennettävä. Ensi töiksi yritysten veroaste leikattiin puoleen. Esko Ahon (kepu) hallitus teki rajuimmat tulosten leikkaukset 1993. Yritys- ja osinkoverojen sekä myöhemmin tehdyn kelimaksujen leikkausten vuoksi valtio menettää tuloja 6,3 miljardia euroa vuodessa. **Myöhemmin varallisuusverosta leikattiin sata prosenttia.** Siitä kapitalistit saivat 200 miljoonaa euroa lahjaksi. Myös henkilöiden vuoden 2011 tuloluokkien veroasteita leikattiin. Siitä valtio menetti 1,5 miljardia, josta yli miljardi meni pienelle joukolle suurituloisia. Ensi vuonna yritysten veroastetta lasketaan vielä lähes 20 prosenttia. Se antaa yrityksille miljardi euroa. Näin jopa heikkoina vuosina valtion tulosten menetykset ovat vähintään 9,0 miljardia euroa vuodessa.

Kaikki puheet kilpailukyvyyn ja työllisyyden parantumisesta ovat osoittautuneet tyhjääkin tyhjemmiksi, häikäilemättömiksi valheiksi. Ne ovat kuitenkin pitäneet kansan rauhallisena, vaikka työttömyys on lisääntynyt. Vuonna 2011 työtunteja tehtiin virallisenkin tilaston mukaan hiukan vähemmän kuin 1985. Tosiasiassa työtunnit

vähenevät kymmenen prosenttia, vaikka työvoima samaan aikaan lisääntyi 162 600 hengellä, kymmenen prosenttia.

Kilpailukyky ei riipu Suomen työvoimakustannuksista vaan maan syrjäisestä sijainnista, suuresta pinta-alasta, pitkistä matkoista ja kalliiksi tulevista rahdeista, epäedullisesta ilmastosta jne.. Näistä syistä maan pääomia vaati-vaan suurteollisuuteen ei investoi suomalaiset eivätkä ulkomaalaisetkaan kapitalistit. Heitä kiinnostaa paremmat olosuhteet keskellä tai lähellä suuria markkinoita. Tulosten leikkausten jälkeen olemattomien teollisuusinvestointien vuoksi työllisyys ei lupauksista huolimatta parantunut. Siksi Paavo Lipposen (sd) hallitus aloitti rajut menojen leikkaukset. Raimo Sailaksen (sd) listan mukaan niitä tehtiin noin 11 miljardia euroa. Niiden jälkeen valtiolle syntyi ylijäämää.

Jyrki Kataisen (kok) hallitus pitää kiinni edeltäjiensä alhaisesta yritys- ja pääomaverojen linjasta, vaikka menot lisääntyvät mm. työttömyyden, rahanarvon heikentymisen, EU-maksujen ja toistuvien kriisien vuoksi. Jo nyt pankeille on lapioitu miljardeja tavallisten veronmaksajien euroja eikä loppua ole näkyvissä. Kuluvan vuoden budjetin alijäämä on 7,5 miljardia euroa ja se kasvaa, kun kansantalous yskii, työ koko ajan vähenee ja työttömyys lisääntyy. Voi hyvällä syyllä pelätä, että Jutta Urpilainen (sd) on kohta tilanteessa, jossa hän ohittaa valtion ja kuntien menojen leikkauksissa Lipposen ennätykset. Taas ja tavan mukaan leikkausten selitykseksi riittää työllisyys, valtion velkaantumisen pysäyttäminen ja hyvinvointivaltion pelastaminen.

Tässä puuhassa hallituksen enempää kuin eduskunnankaan mieleen ei juolahda, että suur-

Leikkauspolitiikkaa on kestäetty jo pari vuosikymmentä. Tämä kuva näytettiin KÄ:ssä 10 vuotta sitten. Kapitalismin heikot ajat tulevat jatkumaan hamaan tulevaisuuteen.

pääoma tahkoa koko ajan kasvavia voittoja, vaikka sillä on jo rahaa kaikki paikat väärällä. Heidän päähänsä ei pälkähä sekään, että kaikki 1990 jälkeen yrityksille ja suurituloisille annetut täysin tuloksettomiksi osoittautuneet tuet sekä verojen helpotukset voitaisiin peruuttaa, eikä menojen leikkauksia tarvittaisi. Suurpääoman Herlinen, Ehrnroothien, Wahlroosien jne. kannalta ajatus on niin julma, että se tyrmätään perustelematta ja suoralta kädeltä; se ei ole mahdollista!

Kaikki on mahdollista, jos tahtoa riittää. Ensin on vain erotettava eurosta ja EU:sta, rakennettava ulkomaisia suuryrityksiä vastaan rajasuoja maataloudelle ja pk-yrityksille. Sen jälkeen on helppo palauttaa yritys-, osinko- ja varallisuusverot sekä kelimaksut entiselle tasolle. On otettava riittävästi etäisyyttä globaalista kaikkea taloudellista toimintaa rajoittavasta suurpääomasta. Näistä koituisi vientiteollisuudelle jonkin verran vaikeuksia, mutta protektionismi suojaisi kotimarkkinat, elvyttäisi pk-yritysten tuotannon ja työllisyys parani. Näillä markkinoilla pienetkin voivat jotenkin pärjätä.

Pääomaliikkeille on pantava tiukat suitset. Suomalaisia pääomia oli maaliskuun 2013 lopulla ulkomaisissa yrityksissä suorina

sijoituksina (oma pääoma) yli 110 miljardia. Annettuja lainoja ja talletuksia oli 159 miljardia ja arvopaperisijoituksina 242 miljardia. Nämä 511 miljardia euroa on Suomessa hiellä ja vaivalla raataen syntynyt pääomaa, josta nyt ei ole iloa suomalaisille muutamaa omistajaa lukuunottamatta. Tällä rahalla on ainakin jokinlainen vastine. Eikä tässä kaikki. Suomalaista pääomaa oli ulkomailta yhteensä 655 miljardia euroa. Mm. johdannaisiin on sidottu huikeat 116 miljardia, joka on kaksi kertaa enemmän kuin kuluvan vuoden valtion budjetti. Se on todellista spekulatiorahaa, jonka riskit ovat tosi suuret. Sen koko pääoma voi nopeasti haihtua taivaan tuuliin.

Vertailun vuoksi on vielä hyvä todetta, että vuonna 1990 suomalaisia pääomia oli ulkomailta 28 miljardia. EU-aikana ulkomaille viedyn pääoman määrä vuonna 2011 oli 696 miljardia eli lähes 2 400 prosenttia suurempi! Suomessa on myös ulkomaista pääomaa, mutta hieman vähemmän. Tilastossa ne helposti yhdistetään puhumalla ulkomaisesta nettovelasta tai -saatavasta, vaikka niillä ei ole mitään tekemistä toistensa kanssa. Ulkomalaiset omistavat Suomessa pankkeja, kauppaa ja teollisuutta eli yksinkertaisesti finanssi- ja yrityspääomaa. Samalla tavalla suomalaiset omistavat sitä ulkomailta. Ne eivät ole toistensa vakuutena. Riippu-

matta siitä kuka mitäkin omistaa, Suomi on tavattoman rikas. Vuoden 1990 lopussa tuotannollinen nimellinen kokonaispääoma oli yhteensä 292,9 miljardia, josta 91 prosenttia oli kotimaassa. Vuonna 2011 tilanne oli radikaalisti toinen. Kokonaispääoma oli kasvanut 3,7 kertaiseksi pääosin siksi, että tuotanto-omaisuutta myytiin ulkomaalaisille hyvään hintaan. Sen ansiosta kokonaispääoma kasvoi 1 088 miljardiin euroon, josta oli enää 36 prosenttia kotimaassa. Palauttamalla pääoman kotimaa-ulkomaat suhde entiselleen ongelmat on ratkaistu. Se vaatii poliittista tahtoa ja ehkä myös omistuksen uudelleenjärjestelyä.

Nykyisen kaltaiset talouden heikon ajat jatkuvat hamaan tulevaisuuteen. Valoa ei ole näkyvissä. Kapitalismiin kuuluu, että vaikeinakin aikoina kapitalisteille tehdään voittoa ja uutta rikkautta, vaikka muilla työttömyys ja kansan kurjuus lisääntyvät. Ennakoarvioiden mukaan jo vuoden 2030 seutuvilla palkkojen osuus tuotannosta on laskenut ja voittojen osuus kasvanut niin, että ne ovat lähes yhtä suuret. Yhä useamman mahdollisuus elättää itseään työllään muuttuu todella vaikeaksi, ellei mahdottomaksi.

Hölmöläisten peitto ei lyhentynyt, mutta hallituksen budjettipeitto lyhenee, kun sitä leikataan molemmista päistä, vaikka julkisten palvelujen ja sosiaaliturvan tarve lisääntyvät. Tulevienkin (porvari) hallitusten politiikka ei muutu miksiäkään. Se ei ole hölmöläisten, vaan suurkapitalistien etujen mukaista globaalia avointen markkinoiden julmaa politiikkaa. Näillä markkinoilla suuretkaan eivät (Nokia) aina pärjää.

Kaikki merkit vaativat sitä, että koko kapitalistinen järjestelmä on asetettava kyseenalaiseksi. Kapitalismin globaalissa maailmassa pienet korjaukset kansallisissa talouksissa eivät muuta mitään. Kaikki merkit viittaavat siihen, että kapitalistinen järjestelmä on tullut tiensä päähän.

Kai Kontturi

Pankkitoiminnan sääntelyyn, niskalenkittämään

Herra Katainen loihe lausumaan muuan aika sitten, että kapitalismista "otetaan niskalenkki". Finanssikapitalismin lenkitämisellä, säätellyllä sen voisi saada siltaan, mutta tuskin selälleen. Rahalla rahan teko vaikeutuisi ja tuotannon tarvitseman pääoman saanti helpottuisi. Lukuisat tutkijat ja kirjoittajat (mm. Stiglitz, Kruger, Patomäki) sekä nyttemmin IMF itse ovat todenneet, että ns. "rakenneso-peatukset" ovat epäonnistuneet järjestään kehitysmaissa, Itä-Aasian kriisimaissa ja Venäjällä. Tämä pyrkimys "vakauteen" taloudessa sekä inflaation eliminointi-minen, ovat maksaneet mittamattoman inhimillisen hinnan.

Vallitsevan teorian mukaan rahalaitokset IMF:stä EKP:n kautta kansallisiin keskuspankkeihin ja paikallisiin pankkeihin noudattavat tiettyä ensisijaisjärjestystä, joka implisiittisesti kytkeytyy teoriaan, finanssijoittajan saatavat on turvattava ja niitä kasvatettava, reaali- taloudesta piittaamatta. Tämän

on nyttemmin saanut Eurooppaakin kokea. Finanssipääoman omistajien etuja ei ole rohjettu kyseenalaistaa. Rouva Urpilainen ja herra Rehnin on helpompi puhua säästöistä kuin esittäisivät säädösehdotuksia finanssipääoman hintaan. Tai sitten heihin on vain iskostunut lähtemättömästi Chicagon koulukun-

nan opit tai Washingtonilainen konsensus, viesti vakaudesta ja inflaatiosta, piittaamattomuus sen inhimillisestä hinnasta, hyvinvoinnista.

Suomessa voitaisiin – kansainvälisestä kapitalistien pankkikonsensuksesta piittaamatta – alkaa säädellä pankkien marginaaleja, jotka ovat lähteneet hur-

jaan nousuun markkinakorkojen laskiessa. Säädetty marginaali voisi olla esim. 0.4 %, jolloin reaali- talous saisi kysynnästä kaipaamaansa pot-ku, verotulot kasvaisivat sekä suoraan että välillisesti ja reaaliset vakuusarvot lähtisivät nousuun. Meillä ei tällä hetkellä ole pelkoa talouden ylikuumenemisesta eikä inflaa-

tiosta, mutta puute työpaikoista on kaikkia rakenteita vaurioittava. Tulisi siis tehdä jotain muutakin kuin "täsmäelvyttää", puuttua finanssitalouden rakenteisiin koska rahatalouden vastaaviin olemme euroinemme kykenemättömiä.

Ne maat, jotka ovat uskaltaneet poiketa vallitsevasta IMF-vetoisesta teoriakehikosta, ovat pärjänneet paremmin lamoissaan ja taantumissaankin kuin IMF:n "sopeutuksiin" alistuneet ja altistuneet, joista monet ovat kantapään kautta järkiintyneet, kansalaistensa hädän edessä tai äänestäen kuten Islanti. Euroalueella Suomi pitää kynsin hampain kiinni siitä taloudellisesta "uskottavuudesta" ja ns. markkinoiden vapaudesta, joka on valtameren toisella puolella luotu ilman kansan hyvinvoinnista lähteviä reunaehdoja, työllisyyttä, tasa-arvoa ja tulonjakoa, jotka olivat keynesiläisen teorian ja yhteiskuntarauhan kantavia voimia.

Hannu Ikonen
Vapaus Valita Toisin ry

Rakenteellisten leikkausten budjettiriihi

Päätöksentekijöille tuli vauhtiviikot.

Heureka-foorumissa puolueet, etujärjestöt ja maan eliitti juonivat toimia ”maan talouden pelastamiseksi”. Lehdistö rummutti päivittäin, että demarien eikä muidenkaan puolueiden tule hirtettyä vaalilupauksiin. Työmarkkinoilla rutistettiin keskitetyn palkkaratkaisun puolesta. Hallitus peesasi EK:n 0-korotuslinjaa.

Demarien eduskuntaryhmän kesäkokouksen julkilausumassa budjettiriihen rakenneuudistukset salattiin. Se jatkoi Vanhasen hallituksen käytäntöä, että kesken-eräisistä asioista ei tiedoteta. Demokratian oloissa asioista keskustellaan ennen päätöksiä. Jutta Urpilainen luovutti sammutettujen lyhtyjen myötä keskustelun rakenneuudistuksista oikeistolle. Pette-ri Orpo paljasti pelin hengen tode-ten, että kokoomukselle käy kaikki rakenneuudistukset, siis uudistuk-set ovat: leikkauksia. Rakenneu-distukset ovat sosiaaliturvan leik-kauksia, eläkeiän nostoa ja perus-palvelujen rapauttamista, työntekijöiden aseman heikentämistä ja julkisen sektorin alasajoa.

Sitten tuli 29.8. - kovien päätösten päivä.

Hallitussektetti märehti leikkauksia Martti Hetemäen laatiman lis-tan mukaan. Päätöksenteko on pe-riaatteessa aika helppoa: hyväk-syä paperi sellaisenaan tai hylätä. Koska puoluejohtajat ovat mieltyn-eeet liitურaitaan, asioita ei tarvinnut kauan pohtia.

Tällaisia uudistuksia paketti sisältää: (1) Nykyinen kotihoidon-tuki kohdennetaan puoliksi mo-lemmille vanhemmille. **(2)** Subjek-tiivista päivähoito-oikeutta rajoite-taan osa-aikaiseksi silloin, kun van-hempi on kotona äitiys-, isyys-, van-hempain- tai hoitovapaalla tai koti-hoidontuella. **(3)** Vuorotteluvapaan saantia rajoitetaan. **(4)** Oppivelvol-lisuus jatkuu 17-vuotiaaksi asti. **(5)** Opintorahaan 30 € korotus, mutta ajallinen kesto vähenee. Opintotu-kea saa tulevaisuudessa enintään puoli vuotta yli tutkinnon tavoite-ajan. **(6)** Työuria aiotaan pidentää 2 vuodelle. Tavoitteena on vähintään 62,4 vuoden keskimääräinen elä-köitymisikä vuonna 2025. **(7)** Kun-tien tehtäviä vähennetään n 1 mil-jardin euron edestä vv 2014-2017. Se merkitsee 20 000 hengen vä-hennystä. **(8)** Perustetaan metro-poli厅allinto, jonka päättävä toimie-lin on vaaleilla valittu valtuusto. **(9)** Hallitus ehdottaa 12 kaupunkiseu-dulle pakkoliitosmahdollisuutta.

Faktaa ja fiktiota

Sitoutumaton kokoomuslainen Kar-jalainen 30.8.13 toteaa: ”Uudistus-paketti sisältää kotihoidontuen uu-distuksen lisäksi mm. opintotukijär-jestelmän muutoksen, oppivelvol-lisuusiän korottamisen ja rajoituksen subjektiiviseen päivähoito-oikeu-teen. Näillä kaikilla lisättäisiin työ-voiman tarjontaa. ”Hallituksen pu-heet työllisyysasteen nostamisesta ovat menneet Karjalaisen toimituk-seen kuin häkä päähän. Lehden lu-kijat huomaavat, että mainitut uu-distukset eivät lisää työn eikä työ-voiman tarjontaa.

Näillä toimilla ei myöskään kateta 10 miljardin vajetta. Jyrki Katainen sanookin, että jos nyt sovi-tulla paketilla ei saada kestävyysva-jetta kurottua kiinni, tehdään lisää uudistuksia. Liekö Kataisen lausu-

Mediassa on pitkään rummutettu, että Suomessa on valtava kestävyysvaje, huoltosuhde on heikko ja ra-kenteellisia leikkauksia on tehtävä ja palkat on jäädytettävä. Katainen ja Urpilainen ryhtyivät toden teol-la muokkaamaan maaperää isoille leikkauksille otolliseksi. Ne oli tarkoitus tehdä vasta ensi keväänä. Yl-lättäen Urpilainen kertoikin, että elokuun budjettiriihessä ei tehdä leikkauksia, vaan aikaistetaan ”raken-teellisia uudistuksia taantuman ja kestävyysvajeen taltuttamiseksi sekä kilpailukykyimme turvaamiseksi”.

HeTy:n ”Kansalaisten Budjettiriihessä Suomen pankin edus-talla vaadittiin panostusta työllisyyteen. Puheessaan HeTy:n toiminnanjohtaja Anna-Maria Kantola vaati lisäämään työ-lisyystukien määrää

ma lupaus vai uhkaus? Hän tietää, että haikailtu kuntalahtaus lisää kestävyysvajetta eikä muillakaan esityksillä ole positiivista vaikutus-ta työllistymiseen eikä työurien pi-tenemiseen pahenevan työttömyy-den oloissa, varsinkin kun eurokrii-si mahdollisesti alkaa ensi talvena ja lama alkaa.

Toki paketissa on pari myön-teistäkin asiaa: (1) 400 euron ansio ei aiheuta työttömyys- ja asumis-tukien menetystä. **(2)** Kodinhoito-tuen jakaminen tasan vanhempien kesken merkitsee tasa-arvoa nais-ja miesvaltaisille aloille sekä tietyt-ti myös isille ja äideille.

Näpit irti päivähoidosta ja opintotuesta

Lastentarhanopettajaliitto arvioi, että subjektiivisen päivähoito-oi-keuden poistaminen lisäisi perhei-den eriarvoisuutta ja olisi rankka paluu menneisyyteen.

Opiskelijaliitot tuomitsevat ajatuksen opintotuen muuttami-sesta lainapainotteisemmaksi. Lai-napainotteisuus heikentäisi koulu-tuksellista tasa-arvoa.

Kuntien tehtäviä aiotaan purkaa ja väkeä vähentää

Valtionvarainministeriön valtiosih-teeri Martti Hetemäki vetää raken-nepaketin jatkovalmistelun johto-ryhmää, joka koostuu virkamiehistä.

SAK ja STTK pelkäävät haikail-tujen uudistusten heikentävän kun-tien palveluita. SAK:n mukaan kun-tapalveluiden karsiminen on riski-altista ja voi vaarantaa yhtenäiset julkiset palvelut. STTK:ssa pelätään, että säästöt toteutetaan palveluita tuottavien työntekijöiden määrää vähentämällä.

Sen sijaan, että keskitytään hakemaan säästöjä juustohöyläl-lä, kunnissa olisi ratkaistava, kuin-ka tehtävät organisoidaan järkevästi ja tuloksellisesti, STTK toteaa tie-dotteessaan. SAK pitää kuntaliitos-tien painokasta edistämistä ja kun-tien veropohjan vahvistamista vii-saampana kuin kuntapalveluiden karsimista. STTK puolestaan pai-nottaa, että leikkauksista päättä-mistä ei pitäisi siirtää kuntatyöntekijän vastuulle.

Kunnallisverotus nousee 20 %:ttiin

Veronmaksajien Keskusliiton laskel-man mukaan kaavailtu kahden mil-jardin leikkaus kuntien valtinosuuk-

siin. joista miljardin verran karsittai-siin kuntien palveluita ja potkittai-siin väkeä ulos ja toinen puoli katet-taisiin veroja korottamalla tai muil-la tavoin, merkitsee kuntaveron kohoamista keskimäärin yli 20 %:iin **Entisen valtiosihteerin Rai-mo Sailaksen mukaan** ostovoim-nousua on turha odotella, kos-ka veroja korotetaan kuntasektoril-la miljardilla eurolla.

- Hallituksen päätös rakenneu-distuksista tarvitsee lisää sisältöä, totesi Sailas Ylen Pressiklubi-ohjel-massa 30.8.13.

- On erityisen epäselvää, mitä kuntien velvoitteita vähennetään miljardisäästöjen aikaansaamiseksi. - Kulujen karsiminen tuotta-vuutta parantamalla lisää painetta nostaa ryhmäkokoja kouluissa se-kä vähentää työntekijöitä vanhus-palveluista.

- En ole varma, ymmärtävätkö kaikki, mitä miljardisäästöihin tar-vitaan.

Opiskelijajärjestöt arvostelivat oppivelvollisuuden laajennusta

Lukiolaisten liitto ja Suomen opis-kelija-allianssi ovat pettyneitä halli-tuksen päätökseen oppivelvollisuu-den laajentamisesta..

- Kukaan ei ole esittänyt arvio-ta, miten pakollinen lisävuosi edis-tää peruskouluun opintonsa jättä-vien nuorten kouluttautumista. Vä-

hemmän on pohdittu, miten se tu-lee vaikuttamaan lopun ikäluokan koulutuksen läpäisyyn, sanoi lukio-laisten liiton puheenjohtaja Daniel Sazonov.

Opiskelija-allianssin puheen-johtaja Nina Huovinen toteaa, et-tä oppivelvollisuuden laajentami-nen kasvattaa menoja. - Se edel-lyttää, että toisen asteen koulutuk-seen osallistuville kustannetaan jul-kisin varoin ensimmäisen vuoden opintojen materiaalit.

Eläkeiän nosto kummittelee

Eläkeiän nostaminen on kummitel-lut siitä lähtien, kun Matti Vanha-nen keksi sen Rukan hangilla. Nyt oikeistopoliitikot ja -media hoke-vat mantran lailla työurien piden-tämisen välttämättömyyttä. Ku-kaan ei sano, mitä hyötyä on työ-voiman määrän lisäämisestä tilan-teessa, jossa työttömyysaste kasvaa kohisten. Eläkeiän asteittainen nos-taminen on jokseenkin luonnollis-ta tilanteessa, jossa töitä on tarjolla Meillä on vahvat kannustimet työ-uran jatkamiseen. Ongelma on, et-tä perinteisessä teollisuustyössä tai matalapalkkatyössä ihmiset jäävät joukoittain sairaseläkkeelle. Suu-rin syy työurien lyhyteen on, että työnantajat komentavat 50 tai 60 ikävuoden ylittäneet kilometriteh-taalle. Eläkeratkaisuja on viisasta tarkastella alakohtaisesti. Sorsan IV

hallitus julisti 1985, että työvoima-pula on pahin uhkamme. Työurien pidentämisen tarvetta on perustel-tu myös työvoimapolulla.

Työurien pidentäminen on keino laskea palkkoja

Todelliset syyt nyt käytävään kes-kusteluun löytyvät maailmalla nis-kan päällä tällä hetkellä olevista ta-lousteorioista. Näiden mukaan työn tarjonnan eli työttömien työnhaki-joiden määrän lisäys johtaa myös työn kysynnän kasvuun yrityksis-sä. Työn ylitarjonta aiheuttaa työ-markkinoilla sen, että palkkapai-neet laskevat. Alhaisempi palkka kannustaa yrityksiä sitten palkkaa-maan työntekijöitä ja investoimaan. Halvan työvoiman avulla pääoman tuotto sekä yritysten kannattavuus paranevat ja kaikki voittavat. USA:n taloustieteilijöiden laskelmien mu-kaan työttömyyden palkkajousto on -0,1 eli kun työttömyys kaksin-kertaistuu, palkat laskevat 10 %.

Teoria, jonka mukaan työttö-myyden lisäys tai nälkäpalkat lisäi-sivät investointeja ja tuotantoa, on kyseenalainen.

Työttömyys ei lisää talou-dellista toimeliaosuutta

Tällä hetkellä kun ulkomaankauppa ei vedä eurokriisin ja USA:n taantu-man takia, vanhempien ikäluokkien siirtäminen työttömäksi - eläkkeel-le menon sijasta - ei lisää taloudel-lista toimeliaisuutta. Siksi Suomen hallituksen uusliberalismin - run-saan 20 vuoden - ajan ovat pyrki-neet pitämään työttömyyden hyvin korkeana. Siksi pääomapiirit ja hei-dän kätyrinsä - ahot, viinaset, lip-poset, vanhaset, kataiset, urpilai-set jne. haluavat pitää yli 63-vuotiaat-kin työttöminä. Toinen peruste täl-le on se, että työttömyyskurvauk-set ovat pieniä eläkkeisiin verrattu-na ja viimeisten vuosien työttömyys alentaa rajusti eläkkeiden määrää.

Järkevää olisi suurtyöttömyy-den aikana laskea eläkeikää tila-päisesti, niin että nuoret pääsisivät töihin. Jos päättäjämme uskoisi-vat kestävyysvajeeseen, työvoima-pulaan jne, he eivät kaikin tavoin pyrkisi pitämään nuoria työttömä-nä. On kansantaloudellisesti järke-vää antaa yli 60-vuotiaiden mennä eläkkeelle nyt työttömyysaikana ja pyrkiä estämään 27-vuotiaiden elä-keikäisten esiinmarssi.

Juhani Tanski STP:n puheenjohtaja

Olivatko asialla ennustajaeukot?

Jatkuvasti väitetään, viimek-si Eläkevakuutusyhtiö Ilmarisen johtaja Jaakko Kiander (HS 19.8), että vuoteen 2030 men-nessä huoltosuhde muuttuu merkittävästi, kun eläkeläisten määrä suhteessa työikäiseen väestöön kasvaa voimakkaasti. Tässä Kiander nojautuu Tilasto-keskuksen ennusteeseen, jon-ka laskentakaavassa on merkit-tävä virhe.

Tilastokeskus on valtion laitos, jo-ka tekee viralliset väestöennusteet. Niitä on tehty vuodesta 1934. Niis-sä on aina ollut sellittämätöntä, sil-lä jokainen ennuste on totaalisesti epäonnistunut.

Aiemmin niillä ei ollut suur-takaan merkitystä. Vasta täl-lä uudella vuosituhaudella, kun talous on EU:n ja globalisaa-tion seurauksena ajautunut

niin karikkaisille vesille, että valtio-laivaa uhkaa uppoaminen, väestö-ennusteiden arvo on noussut kirjai-mellisesti elämäkin suuremmaksi. Niillä kun perustellaan suunnitel-mat sote- ja kuntauudistuksesta, mutta myös paljon muuta.

Viimeisen ennusteen mukaan vuonna 2040 maassa on 65 vuot-ta täyttäneitä 1 567 511. Ennus-teen mukaan näin käy, jos kaudel-la 1931–60 syntyneistä 2 512 216 on maasta poismuuton ja elinajan pidentymisen ansiosta elossa ja maassa 497 939, joka on ikäluokis-taan 19,8 prosenttia (2010 osuus oli 10,2 %). Kaudella 1961–1975 syntyi 1 069 572 lasta. Heistä jokaisen on oltava silloin maassa ja elossa, et-tä päästään ennustettuun määrään (497 939+1 069 572) 1 567 511.

Tästä herää kysymys, olivat-ko asialla ennustajaeukot, kun so-

kea Reettakin näkee, että ennus-te on pelkkää pötyä. Ennusteessa on voimakas petoksellisuuden kar-vas maku.

Tammikuussa 2010 Tilasto-keskuksen yliaktuaari Markus Ra-po kertoi, että 65 vuotta täyttä-neiden suuri määrä johtuu maa-hanmuuttajista. Mutta kun he ei-vät ole vanhuksia vaan työikäisiä, heidät on vähennettävä ikäänty-neiden ryhmästä. Sen jälkeen syn-tyvyyden, kuolleisuuden ja maas-tamuuton seurauksena vuonna 2010 maassa ja elossa oli 65 vuot-ta täyttäneitä 941 tuhatta, 17,5 prosenttia väestöstä, 2020 ikään-tyneitä olisi 966 tuhatta, 17,2 pro-senttia, 2030 olisi 990 tuhatta, 16,9 prosenttia ja 2040 on enää 779 tu-hatta, 13,0 prosenttia väestöstä.

Jatkuu sivulla 19

Kreikan yleisradioyhtiötä ajetaan alas

Kreikan hallitus päätti keväällä lopettaa yleisradioyhtiönsä ja perustaa tilalle uuden. Operaatiolla väitettiin tavoiteltavan merkittäviä säästöjä, sillä uuteen yhtiöön palkattaisiin vain murto-osa aiemmasta työntekijämäärästä. Todellisuudessa kyse lienee siitä, että yleisradioyhtiö ei ole riittävästi propagoinut hallituksen politiikan puolesta.

Kreikan hallitus päätti lopettaa Kreikan yleisradioyhtiö ERT:n ja irtisanoa sen 2650 työntekijää kesäkuun puolessa välissä. Samalla lakkautettiin kaikki valtiolliset radioasemat ja radion orkesteri. Hallitus aikoi perustaa yleisradion myöhemmin uudestaan ja palkata sinne vain murto-osan aiemmasta työvoimasta. Hallitus perusteli päätöstä säästösyillä, olihan hallitus sitoutunut Euroopan unionin, Kansainvälisen valuuttarahasto IMF:n ja Euroopan keskuspankin lainaehdoissa vähentämään tänä vuonna 2000 henkilöä valtionhallinnosta ja edelleen 15000 henkilöä vuoden 2014 loppuun mennessä.

Sittemmin oikeus kumosi hallituksen päätöksen siltä osin, että lakkauttaminen tapahtuisi heti. Tuomio ei kuitenkaan estänyt hallituksen aikeita lopettaa yhtiötä ja perustaa uusi yleisradioyhtiö.

Kreikan hallituksen päätös tuomittiin laajalti. Muiden muassa Euroopan yleisradioliitto tuomitsi

Meno Kreikassa on ollut sellaista, että valtaa pitävillä on syytäkin pelätä vapaampaa tiedonvälitystä

si kanavan sulkemisen jyrkästi. ”Julksen palvelun media ja sen riippumattomuus hallitsijoista on demokraattisen yhteiskunnan ytimessä”, liitto sanoi lausunnossaan.

Sittemmin ERT on ollut enemmän tai vähemmän työlästen hallinnassa ja Kreikan hallitus on useaan otteeseen uhannut tyhjentää ERT:n tilat.

ERT ei tukenut riittävästi hallituksen leikkauspolitiikkaa

Oliko lakkautuspäätöksessä kyse pelkästään säästöistä? Tuskinpa, sillä Kreikan hallituksella on ollut ongelmia ERT:n kanssa jo pidempään. ERT ei ole tukenut varaukselta Euroopan unionin Kreikan halli-

tukselle sanelemaa leikkauspolitiikkaa. Näin ollen ERT ei ole vastannut siihen tarpeeseen, mitä porvarillinen valtio yleisradioyhtiöltä tässä tapauksessa odottaa. Edistää uusliberalistista talouspolitiikkaa ja saada kansa uskomaan siihen, että tämä politiikka on ainoa mahdollinen. Jos sen sijaan leikkauspolitiikka kyseenalaistettaisiin, saattaisi se ajaa Kreikkaa kohti tilannetta, jossa Kreikan kansa ottaisi vallan omiin käsiinsä ja ryhtyisi rakentamaan oikeaa demokratiaa.

Porvarillisen tiedonvälityksen tehtävänä on puolustaa porvarillista ideologiaa

Televisiolla on nykypäivänä ensiar-

voisen tärkeä merkitys tiedonvälityksessä. Länsimaissa televisio on kanavasta ja yhtiöstä riippuen valjastettu enemmän tai vähemmän uusliberalistisen ideologian voittokulun turvaamiseksi. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että uusliberalistisesta talouspolitiikasta poikkeavia järjestelmiä painetaan maanrakoon. Esimerkiksi Neuvostoliittoa arvostelevia ohjelmia tuotetaan jatkuvasti lisää. Koko ajan syntyy uusia ”paljastuksia” eikä vahingossakaan nouse esiin yksikään Neuvostoliiton vahvuuksista. Me kaikki tiedämme, että puutteistaan huolimatta Neuvostoliitto ja muut Itä-Euroopan sosialistiset maat olivat tavallisen kansalaisen kannalta miellyttäviä asuinpaikkoja, joissa ketään ei jä-

tetty yksin vaan kaikista lähimmäisistä huolehdittiin.

Toinen länsimaisen median perustehtävä on passivoida kansalaisia, jotta he eivät nousisi vastustamaan harjoitettua politiikkaa. Tämä taktiikka on onnistunut esimerkiksi Suomessa varsin hyvin, sillä äänestysaktiivisuus on koko ajan laskussa. Sen sijaan 500 000 ihmistä syö mielialalääkkeitä ja syrjäytyminen yhteiskunnasta jatkuu.

Yleisradion merkitys

Vaikka porvarillisen tiedonvälityksen tehtävänä onkin panostaa porvarillisen politiikan propagointiin, on kansallisilla yleisradioilla kuitenkin tärkeä merkitys. Kaupallisten kanavien tarjonta on poikkeuksetta viihdepainotteista eikä asiaohjelmia juuri löydy. Kansalliset yleisradiot sen sijaan ovat panostaneet sellaisiin ohjelmiin, joilla on sivistyksellinen merkitys, mutta joilla ei ole kaupallista mielenkiintoa mainosrahoitteisten kanavien näkökulmasta.

Valtio-omisteisen yleisradion merkitys korostuu myös siinä tilanteessa, kun yhteiskunta ryhtyy siirtymään kapitalismista kohti demokratiaa. Tässä tilanteessa kattava radio ja tv-kanavien verkosto on ensiarvoisen tärkeä riippumattoman ja kansalaislähtöisen tiedon välityksessä.

KÄ/Juha Kieksi

Rikollinen sota Syyriaa vastaan estettävä

Rauhannobelisti Obama on päättänyt hyökätä Syyriaan, vaikka ihmisten enemmistö Amerikassa ja Euroopassa vastustaa ja Britannian parlamentti kieltäytyi kunnianasta. Amerikassa järjestetään sodan vastaisia mielenosoituksia. Kuva Workers World-puolueen mielenosoituksesta New Yorkin keskustassa.

Yhdysvaltalainen Workers World-puolue toteaa Syyria-kannanotossaan, että Barack Obama turvautuu George W. Bushin lailla valheisiin etsiessään tekosyytä sodan aloittamiselle. ”Imperialistiset poliitikot aikovat käyttää miljardeja sotaan, kun samaan aikaan yhdysvaltalaiset kaupungit menevät konkurssiin ja ihmisten köyhyys lisääntyy”, todetaan kannanotossa. WW muistuttaa, että USA:n hyökkäys saattaa johtaa laajaan alueelliseen sotaan, ja mahdolliseen yhteennottoon Iranin ja jopa Venäjän kanssa.

”Miksi ihmeessä Syyrian hallinto, joka on voittanut taistelun toisensa jälkeen aseistettua opposi-

tiota vastaan ilman kemiallisia aseita, käyttäisi sitä siviileitä vastaan tietäen, että siitä seurauksena on Pentagonin hyökkäys? Ja miksi se tekisi sen juuri samaan aikaan kun YK:n tarkkailijat ovat saapuneet tutkimaan mahdollista kemiallisten aseiden käyttöä? Venäjän hallitus on korostanut, että tällainen skenaarior on absurdi”, todetaan kannanotossa.

Workers World ihmettelee Obaman väitteitä, jonka mukaan hänellä on ”oikeus” yksin päättää sotatoimien aloittamisesta. Todellisuudessa USA voi perustuslakiaan mukaan lähteä tämänkaltaiseen sotaan ainoastaan kongressin valtuutuksella. WW kehottaa kaikkia sotaa

vastustavia yhdysvaltalaisia käyttämään jäljellä oleva aika ennen kongressin äänestystä (9.9.) Obaman argumenttien kumoamiseen sekä mielenosoitusten ja protestien järjestämiseen. ”Jokainen julkinen tai poliittinen tilaisuus itärannikolta länsirannikolle tulee muuttaa sodanvastaiseksi tilaisuudeksi”, WW painottaa.

”Obama ei ole Bush, mutta Syyriaa vastaan kaavailtu sota on rikollinen yhtä kaikki. Torjukaamme hyökkäys Syyriaan!”, päättää WW kannanotonsa.

Käännös Workers World-puolueen kannanotosta (31.8.): Tommi Lievemaa

Lainrikkomus Suomen ja Kreikan vakuusasiassa

Olen tehnyt kaksi kantelua (27.5.2013 ja 15.6.2013) oikeuskanslerille koskien valtiovarainministeriön menettelyä. Ensimmäinen kanteluni koskee valtiovarainministeriön vitkuttelemaa korkeimman hallinto-oikeuden päätöksen toimeenpanemisesta. Korkein hallinto-oikeus (KHO) päätti 14.5.2013, että Suomen ja Kreikan välinen vakuussopimus on pankkien tunnistetietoja lukuunottamatta julkinen. Toinen kanteluni koskee valtiovarainministeriön antaman kyseisen julkisuuspäätöksen (josta siis oli KHO:hon valitettu) laatimisen osittaista ulkoistamista yksityiselle asianajotoimistolle. Oikeuskansleri on alkanut tutkia kumpaakin kanteluasiata.

Ensimmäistä kantelua koskevilta osin

Kantelu koskee valtiovarainministeriön menettelyä olla toimeenpanematta KHO:n päätöstä välittömästi. Oikeusoppineet ovat arvostelleet valtiovarainministeriötä. Myös korkein hallinto-oikeus on moitinnut valtiovarainministeriötä siitä, että se ei ollut noudattanut täysin oikeuden päätöstä. Valtiovarainministeriö ei ollut välittömästi julkistanut kaikkia Kreikka-vakuuksiin liittyviä asiakirjoja, vaikka korkein hallinto-oikeus määräsi ne julkistettavaksi. Osa asiakirjoista julkaistiin välittömästi (osa taas ei). Taloussanomien oli taannoin tiedustellut valtiovarainministeriötä, että miksi kaikkia asiakirjoja ei ole julkaistu vaikka korkein hallinto-oikeus on näin päättänyt. Valtiovarainministeriö kehoitti Taloussanomia lähettä-

mään asiakirjoista virallisen asiakirjapyyntöön valtiovarainministeriölle. Ihmettelen valtiovarainministeriön toimintaa suuresti. Asiakirjoista on aikoinaan esitetty eri pyytäjien toimesta jo monta asiakirjapyyntöä, jonka jälkeen on valitettu korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Korkein hallinto-oikeus on velvoittanut valtiovarainministeriön julkaisemaan asiakirjat, joten miksi ihmeessä enää uusia asiakirjapyyntöjä olisi pitänyt esittää. Valtiovarainministeriö ei ollut toiminnut julkisuuslain eikä hallintolainkäyttölain edellyttämällä tavalla eikä hyvän hallinnon mukaisesti.

Toista kantelua koskevilta osin

Kantelu koskee valtiovarainministeriön menettelyä hallintopäätöksen ulkoistamisasiassa. Valtiovarainministeriön runsas vuosi sitten tekemä päätös Suomen ja Kreikan välinen vakuusjärjestelmästä on kirjoitettu ainakin osittain asianajotoimisto Hannes Snellmanissa. Oikeustieteen akatemiaprofessori Kaarlo Tuori on todennut, että hallintoviranomaisten eli tässä tapauksessa valtiovarainministeriön tehtävä on tehdä hallintopäätöksiä ja ne kuuluvat viranomaisten ydintehtäviin. Esimerkiksi julkisuuslain soveltaminen on viranomaisen perustehtäviä, jotka pitää osata tehdä omin voimin.

Helsingin yliopiston hallinto-oikeuden professori Olli Mäenpää pitää mahdollisena, että valtiovarainministeriö olisi loukannut perustuslakia. Valtiovarainministeriön toiminta on selvästi lainvastaista.

**Henri Autero
Vaasa
henri.autero@yahoo.com**

Paha enne; budjettiriihessä

Kuva: Heikki Mämmikkö

Heurekan "varjokorpilampeen" saapuneet "vaikuttajat" ja sel-laisiksi itsensä kuvittelevat otettiin vastaan mielenosoituskyl-tein, mikä kyllä herätti tiedotusvälineiden mielenkiintoa

Nyt riittää, enempää ei leikata

Tikkuraitin terveyskioskilla **Tiina Sandberg** katsoi Vantaan ja valtion politiikan yhteismitalliseksi: "Heure-kassa on tällä hetkellä koolla Suomen poliittinen kermä: ministereitä, poliittisten puolueiden- sekä elinkeinoelämän- ja etujärjestöjen edustajia. Siellä keskustellaan, miten olemme kaikki yhdessä veneessä, kaikkien on säästettävä ja yhdyttävä näihin talkoisiin. Käytännössä nämä "yhteiset talkoot ovat aina tarkoittaneet sitä, että köyhyyttä leikataan enemmän, mutta rikkaista ei ole niin väliä. Samoin Vantaalla on tiukkaa taloustilannetta ratkaistu "yhteisin talkoin"; työntekijöitä on potkittu ulos, seinistä on säästetty ja yritetty selviytyä pienemmällä väellä suuremmasta työmäärästä. Tämän seurauksena sosiaali- ja terveyspuolelle on syntynyt jonoja sekä tilanteita, joissa ihmiset eivät saa palveluita lain määräämissä ja määrärajoissa. Mutta edelleen Vantaa valmistelee budjettia, jossa leikataan toimimattomasta ja alibudjetoidusta sosiaali- ja terveystoimesta vielä lisää. Vantaan Vapaa-ehtoisten Valvojien Watcdogien mielestä on

järjetöntä jatkaa sosiaali- ja terveyspuolen säästöjä, joista viime kädesä tulee lisää kustannuksia. Nyt keräämme adressia "Sormet pois Sosterista- Säästöt syövät tulevaisuutemme", että Vantaalla tehtäisiin päätös: "nyt riittää, enempää ei leikata". Olisi käännepöytä todeta joidenkin asioiden olevan sellaisia, joista ei voida säästää".

"Rakenneuudistukset köyhän "kykyttämistä"

Tikkuraitilla **Juha Kovanen** totesi, että Vantaan terveyskioski pystytettiin päättäjien ja talouselämän eliitin pohtiessa Heurekassa leikkauksia ensi vuoden budjettiin. Talouseliitti haluaa ensisijaisesti säilyttää Suomen luottoluokituksen nykyisessä 3A:n ryhmässä. Keskeisesti "rakenneuudistukset" syksyn suunnitelmassa koskevat työttömien aseman heikentämistä, sosiaaliturvan huonontamista tarkoituksella, että se lisäisi työn tekoa ja sitä kautta työpaikkoja ja talouskasvua. Oikeasti se on vain köyhän kykyttämistä. Siksi esiinnyimme sosiaali- ja terveyspalvelujen leikkauksia vastaan. Meillä Vantaalla on suuri vaara, että valtuuston kokoontuessa marraskuussa päättämään ensi

vuoden talousarviosta, sille esitetään jälleen sosiaali- ja terveyspalvelujen huonontamista. Tämä on torjuttava.

Kansalaisten budjettiriihen satoa: ei leikkauksia vähävaraiselle kansanosalle

Säätytalon luona SKP:n puheenjohtaja **JP Väisänen** selvitti taustaa poliittisella performanssilla "saksille muuta käyttöä": Kataista, kuristamista ja leikkauspolitiikkaa on nähty tarpeeksi. On aika muuttaa politiikan suuntaa ja saatava saksille ihan muuta käyttöä. Performanssissa duunarien kädet vaatii leikkauspolitiikan sijaan työtä ja työvälineitä. Duunarin toimeentulon, peruspalvelujen ja eläkkeiden sijaan tässä performanssissa leikataan hiuksia. Pienyritykset eivät saa Kataisen budjettiesityksen mukaan mitään, eikä yrityksille suunnattu yhteisöveroalennus koske pienyrityksiä. Siitä hyöttyvät vain isot yritykset ja monopolit. Elvyttämisen sijaan esitetään rakenteellisia heikennyksiä, työtätekevien, opiskelijoiden ja eläkeläisten kurittamiseksi. Samoin kehitys yhteistyöstä esitetään leikatavaksi 29 miljoonaa. Kunnat kärsivät vähenevistä valtionavusta. Kataisen hallituksen kapitalismissa on luvassa vain kovempia otteita ja joukkotyöttömyydestä on tullut yksi suurimpia ongelmia. Suomessa on tällä hetkellä 300 000 työtöntä. Väitän, että Suomessa tarvittaisiin nyt ennakkoluulotonta ja luokatietoista työllisyyspolitiikkaa ja uudenlaista vasemmistolaista analyysia. Vähäosaisten, työttömien ja työväenluokan oikeudet tulee kyetä turvaamaan. Muutos on mahdollinen, mutta ei hallituksen rakenne muutosesitysten ja budjettiraamien mukaan. Tarvitaan politiikan suunnan muuttamista ja rohkeutta irtisanoutua loputtomista leikkauksista.

Myös Suomi on uusliberalismin vanki

Stp:n varapuheenjohtaja **Tommi Lievemaa** muistutti puheenvuorossaan, että tämänkertainen budjetti on aiemmista poikkeava siinä, että ensimmäistä kertaa budjettiesitys alistetaan EU-komission tarkastettavaksi. Lievemaa totesi, että on itsepetosta kuvitella, että Suomi olisi jotenkin EU:n kriisimaita itenäisempi päätöksenteossaan, vaikka meillä AAA-status onkin.

- **Näennäisen hyvä asemamme johtuu vain siitä**, että olemme jo etukäteen harjoittaneet komissiolle mieleistä leikkaus- ja kuperipolitiikkaa. Muunlaista politiikkaa ei EU:n eikä etenkin euroalueen puitteissa voikaan toteuttaa. Olemme EU:n jäsenenä uusliberalismin vankeja aivan samalla tavoin kuin kriisimaatkin, painotti Lievemaa.

Palkkojen osuutta kansantuotteesta tulee nostaa

Skp:n Helsingin kaupunginvaltuutettu **Yrjö Hakanen** peräänkuulutti omassa puheenvuorossaan tuntuvia rakenneuudistuksia, mutta täysin toisenlaisia kuin mitä Säätytalon budjettiriihessä oli esillä. Hakanen toi esiin kaksi asiaa. Ensimmäisenä hän muistutti siitä, kuinka palkkatulojen osuus kansantuotteesta on laskenut radikaalisti viimeisen parinkymmenen vuoden aikana harjoitetun politiikan seurauksena. Hakanen huomautti, että jos tänä päi-

vänä harjoitettaisiin politiikkaa samoilla periaatteilla kuin ennen tuotajan ajankasoa, palkkoja maksettaisiin 20 miljardia enemmän kuin tällä hetkellä, eikä työttömyysongelmaa olisi. Samaa suuntaa voitaisiin edetä nytkin, esimerkiksi lyhentämällä työaika palkkoja alentamatta, sanoi Hakanen.

Toinen rakenneuudistusta kaipaava asia on Hakasen mukaan kuntien rahoitus. Valtio on jo pidemmän aikaa murentanut kuntien taloutta mm. leikkaamalla kuntien valtionosuuksia. Rahaa kunnille ja muihin tarpeellisiin kohteisiin saataisiin verottamalla pääomatuloja kuten palkkatulojakin eli progressiivisesti. Myös valtion yrityksille myöntämisen miljardipotin, eli yhteisöveron kevennyksen peruminen toisi kaittava lisätuloja valtion kassaan, totesi Hakanen.

Kokeillaan Espoon mallia

Tiina Sandberg kommentoi työttömien aseman parantamiseen liittyviä kysymyksiä. On kuulunut viestiä siitä, että toimeentulotukeen ja työttömyysturvaan olisi tulossa suojaa-osa, 300 euroa kuukaudessa. Se olisi rahaa, jonka voisi ansaita, ilman vaikutusta tukiin ja työttömyyskorvauksiin. Vantaan köyhät kannattavat tätä aloitetta. Se on pieni raha, mutta vaikuttaisi välittömästi ihmisten arjessa. Voisi ottaa tilapäistöitä ja jäisi oikeasti rahaa käteen. Tässä tulisi huomioida myös lapsilisät. Toivon siis, että tuolla säätytälössä asia todella saadaan valmiiksi. Tietenkään se ei riitä ratkaisemaan puolen miljoonan ihmisten päivittäistä ongelmaa, että ei ole töitä. Toinen esimerkki kertoo Espoossa päätetyn kokeilla hankintojen kilpailuttamista, jota on laajasti toteutettu Hollannissa. Kun kunta tekee hankinnastaan kilpailutuspyynnön, niin kilpailutusehdoissa esitetään, että tietty määrä espoolaisia työttömiä tulee ottaa mukaan sen hankkeen toteutukseen. Tämä on toiminut Hollannissa hyvin. Siellä sen merkitys työllistäjänä on yli 80000 henkilötyövuotta vuodessa. Toivon, että tämä Espoon malli leviäisi laajemmalle.

Tulee lisätä palkkatukien määrää

HeTy:n toiminnanjohtaja **Anna-Maria Kantola** yhtyi kaikkiin edellisiin puheenvuoroihin. Sanotaan työn olevan parasta sosiaaliturvaa. Niinhän se on kunhan työtä vain olisi. Meillä on ainakin 450000 työtöntä ja ennen työtä tulisi olla myöskin asunto. Ilman asuntoa ei voi käydä ns. säädyllisesti työssä. Kuulin, että tämän vuoden 500 milj. työllisyysmäärärahoista on n. 400 milj. käyttämättä, koska ne ovat johonkin sidottu. Tämä yhtälö ei minun mène, jos samanaikaisesti potkitaan porukkaa pois työvoimapolvelujen piiristä. Näin ilmoitetaan työvoiman palvelukeskuksesta päi-

Hallitus järjesti budjettiriihensä 28.-29.8.-13 Helsingissä varjotapahtumia. Monet muistavat syyskuussa 1970 poon Korpilammelle. Silloin elinkeinoelämän taustavaikuttajien kantaan "kerman" (350 henkilöä) seminaarissa suostu- tiikan suunnasta, johon myös vasemmisto narutettiin. Sorsan tempausta matkien kutsui elinkeino- ja yhteisö- kaan. "Riihen tappoon" kuului vielä pääministerin virkaan hallituspuolueiden puheenjohtajien juntpalaveri, josta lisiksi uudistuksiksi" tarkoituksena kuroa umpeen 10 kaan jääneet toimetomiksi. Helsingin Työttömien (H) jestettiin säätytaloa vastapäätä Suomen Pankin edustalle taan köyhät sekä Vantaan vapaaehtoiset valvojat Watcdogit 26.8. yhteiskuntaelämän "kermä" otettiin Heurekan luvalla päivällä järjestettiin Tikkurilan keskustassa Vantaan sää-

Suomen Pankin edustalla poliittisen performanssin keinoille löytyy oikeaakin käyttöä. Kaikissa puheenvuoroissa

vittäin osatyökykyisille henkilöille, jotka kykenevät jotain työtä tekemään, ettei sinulle ole mitään tarjolla, etkä kuulu enää meidän palvelujen piiriin. On käsittämätöntä, että hyvinvointiyhteiskunnassamme näitä henkilöitä on tällä hetkellä 50000-70000. Vuoden alusta tuli nuorisotakuu voimaan. Meille on tullut palautetta, että se lähti liikkeelle aika huonosti. On hienoa, että nuoria yritetään saada heti työelämään. Mutta kuulin äsken, että kuntakokeilu kunnissa alle 29 vuotiaista nuorista 27 % on hukassa. missä on tämä 27 %. Ei siis tiedetä missä on 27 % kuntakokeilun alueen nuorista. Nyt palkkatukea leikataan ja työllisyysmäärärahoja leikataan samanaikaisesti, kun työllisyysaste laskee ja tämä kehitys kiihtyy vuoden loppuun tultaessa. Nykyisessä taloustilanteessa tulisi lisätä palkkatukien määrää, koska se on edullisin vaihtoehto työttömyyden sijaan. On käsittämätöntä, että kunnat maksavat jatkuvasti sakkoja siitä, että eivät kykene aktivoimaan työttömiä.

Budjettiriihi hakee Saksan mallia

Juha Kovanen Vantaalta käsittelee kilpailukykyä, josta puhutaan aina budjettiriihen yhteydessä. Väitetään, että kilpailukykyämme pääkilpailijamaihimme Ruotsiin ja Saksaan nähden on huono. Vastikään julkaistiin EU:n tilasto yksityissektorin palkkakustannuksista EU-maissa. Kilpailukykyväite palkkojen suhteen, mikä kapitalistien kannalta on tärkein motiivi väittää kilpailukykyä huonoksi, kumoutuu näissä tilastoissa aika täsmälleen. Yksityissektorin palkkatilaston mukaan Ruotsissa ovat huomattavas-

Kuva: Heikki Mämmikkö

Suomen pankin edustalta laitettiin ilmapalloilla taivaalle tietoa hallituspuolueiden unohdetuista vaalilupauksista. Viimeistään säätytalo- la kaikki lupaukset unohtuivat.

maettiin Saksan mallia

ä Säätytalossa. ”Riihen” ympärille oli järjestetty erilai-
7 Kalevi Sorsan koolle kutsuman ”aivopesuriihen” Es-
aikuttajien (EVA) avustuksella koolle kutsutun yhteis-
aatiin aikaan poliittista konsensusta yhteiskuntapoli-
mukaan. Samoin Katainen budjettiriihen alla 26.8.-13
kuntaelämän vaikuttajia Vantaan Tikkurilaan Heure-
a-asunnolla budjettiriihen välissä yötä myöten istuttu
ssa valmisteltiin hallituksen suuntaviivat ”rakenteel-
miljardin ns. kestävyysvaje. Mutta eivät kansalaiset-
eTy) organisoima kansalaisjärjestöjen ”varjoriihi” jär-
alla. Myös Vantaalla kansalaisjärjestöt (Vahti ry., Van-
cdogit) järjestivät omat varjotapahtumansa. Aamulla
uona vastaan pienimuotoisella mielenosoituksella ja
ästäöpolitiikkaa puiva ”kansalaisriihi” ja terveyskioski.

inoin säätytalon ”riihentappajille” kerrottiin, että sak-
sa todettiin, että leikkauspolitiikalle on tultava loppu.

ti suuremmat palkkakustannukset
yksityissektorilla. Tämä tarkoittaa
mm. vientisektorin palkkoja. Siinä
on tuntipalkoissa neljän euron ero,
mikä on huomattavan suuri. Suuren
kilpailijamaamme Saksan tuntipal-
kat ovat lähes täsmälleen samat,
kuin Suomessa. Vientiteollisuude-
sta ja vientiyrityksistä Saksassa ka-
pitalistien työvoimakustannukset
ovat samat kuin Suomessa. Eroa kil-
pailukyvyssä ei ole. Saksan menes-
tyminen vientikaupoissaan ei joh-
du lainkaan palkkakustannuksista,
vaan Suomi on samalla viivalla Sak-
san kanssa. Mistä sitten johtuu, että
sanotaan Saksalla menevän hyvin,
kun sen vienti vetää ja on Euroo-
pan talousveturi? Se johtunee sii-
tä, että muilla kuin vientisektoreil-
la mm. julkisella sektorilla ja palve-
lualoilla on palkat vetäytyä alas ja luo-
tu sinne halpatyömarkkinat. Köyhiä
on Saksassa runsaasti, mikä realisoit-
tuu siinä, että vientiteollisuudelle
voidaan jakaa erilaisia tukia, että se
 pärjää maailmanmarkkinoilla. Paha
ennuste on se, että budjettiriihestä
 tulee Saksan mallin mukaisia ratkai-
suja. Työurien pidentäminen, työn
tarjonnan lisääminen, ovat juuri sitä
 samaa Saksassa jo toteutettua hal-
patyömarkkinoiden, köyhien työ-
markkinoiden laajentamista. Si-
tä mukaa köyhien määrä lisääntyy
myös Suomessa, vaikka niillä jo työ-
paikka olisikin. Puhumattakaan sii-
tä, että niillä työpaikkaa ei ole. Täl-
laista kehitystähän emme voi hy-
väksyä.

Tulee koota joukkovoi- ma joka lopettaa nämä talkoot

EU:n Vastaisen Kansanrintaman pu-
heenjohtaja Heikki Männikkö pu-
hui muutoksen välttämättömyy-

destä: Karl Marx löysi yhi-
teiskuntatalouden sisäi-
set lainalaisuudet. Pää-
omassaan hän selvitti mi-
ten työväenluokka kyke-
nee suotuisissa olosuh-
teissa taistelemaan toi-
meentulon, joka ylittää
fyysisen toimeentulora-
jan. Kapitalismissa tämä
on välttämätöntä, kos-
ka työvoiman ylläpitämi-
seen tarvitaan enemmän,
kuin fyysinen toimeentu-
lominimi. Aikaisemman
yhteiskuntapolitiikan ai-
kana tämä onnistui. Uus-
liberalismin ja globali-
saation oloissa työväen-
luokan kyky puolustaa
oikeuksiaan on ratkaise-
vasti heikentynyt. Kapi-
talismissa on se ominai-
nen ns. arvolaista synty-
vä piirre, että yhden kapi-
talin t. kapitalistiblokin
kehittäessä tavan kerätä
voittoja, on toisten kapi-
talistien pakko omaksua
sama menetelmä. Jos esi-
merkiksi aseellinen inter-
ventio pääsee muodos-
tumaan tällaiseksi teki-
jäksi, niin ilman isoa vas-
tavoimaa siitä muodos-
tuu pysyvä olotila. Euroo-
passakin yleisesti työkan-
san elintason alentami-
sesta on tullut kapitalis-
tien kilpailukykyä ja voito-
toja lisäävä tekijä. Nyt
meille budjettiriihen ai-
kana kaikista suunnista
sanotaan, että kilpailuky-
vyn nimissä täytyy kye-
tä luopumaan ja olemaan mukana
 ”yhteisissä talkoissa”. Oli suoras-
taan ällöttävää katsella, miten am-
mattiliittojen nokkamiehet STTK:n
Mäenpään johdolla marssivat kuin
 lammaslauuma Heurekaan saamaan
 ohjeita, miten ”osallistua yhteisiin
 talkoisiin”. Korvat heiluivat, mutta
 määkimistä ei kuulunut. Julkisuu-
 dessa Erkki Liikanen Suomen pan-
 kista jo vaati, että parempi verot-
 taa maapohjaa ja kiinteistöjä tulo-
 jen sijaan. Viljelijä ja asukas silloin
 maksaa. Vaikuttaa siltä, että Krei-
 ka on kokeilu, missä tehdään uus-
 jako. Ihmisten tulot, henkilökoh-
 tainen omaisuus, säästöt, eläkkeet
 yms. kaikki turva siirretään kilpai-
 lukyvyn nimissä kapitalisteille. On
 päivänselvää, että näille talkoil-
 le ei tule loppua ennenkuin me lopete-
 taan se. Tulee koota se joukkovoi-
 ma, jolla politiikan suunta muute-
 taan.

**Että tekisimme enemmän
 töitä?**

Kommunistisen nuorisoliiton pu-
 heenjohtaja **Simo Suominen** ih-
 metteli pitkään toistettua tuttua
 viestiä, että Suomi tarvitsee lisää
 työtä ja meillä on ongelma, ettei
 tehdä työtä tarpeeksi. Käsitykse-
 ni mukaan ei eläkeiän nosto johda
 minnekään. Väittäessään meillä ole-
 van työstä pulaa, irtisanovat ne sa-
 maan aikaan joukkoittain ihmisiä ja
 katsovat sivusta valtion yhtiöiden
 irtisanomia ihmisiä ja leikkauksia.
 Ei kukaan halua kuunnella näin ris-
 tiriitaista viestiä, että tulee tehdä li-
 sää töitä , mutta samalla potkitaan
 jengiä ulos, että tehtäisiin vähem-
 män töitä. Ei kukaan haluaa kuun-
 nella näin ristiriitaista viestiä.

**Riihisivut toimitti:
 Heikki Männikkö**

Sixpackin dynamiikka meni Kankkulan kaivoon

**YLE kysyi heinäkuun lopulla pankkien talousasiantuntijoilta pitää-
kö elvyttää vai kuinka Suomi selviää. Yksikään asiantuntija ei muis-
tanut, että hallitus lahjoitti yrityksille verotukina miljardi euroa, jol-
la piti olla dynaamisia vaikutuksia talouteen ja työllisyyteen. Heillä
oli vain hallitukselle suunnattuja vaatimuksia uusista tulonsiirrois-
ta yrityksille; palkkamalltia, rakenteellisia uudistuksia, eläkeiän pi-
dentämistä ja ehkä täsmäelvytystä.**

**Keväällä hallitus antoi yri-
tyksille miljardin euron verolah-
jan.** Se selitti, että sillä on vahvo-
ja dynaamisia vaikutuksista talou-
teen ja työllisyyteen. Asiantuntijat
eivät sitä enää muistaneet. Nyt he-
kin tietävät hallituksen puhuneen
puuta heinää. Kataisen-Urpilaisen
sixpack hallituksen veromiljardin
dynamiikka talouteen ja työllisyy-
teen meni Kankkulan kaivoon.

**Palkkamallin puheissa näyt-
tää olevan kyse siitä,** että 2012
palkansaajista 33 prosenttia teki
 töitä keskimäärin 29,57 euron
 tuntipalkalla ja saivat koko palk-
 kapotista 59 prosenttia. Heille lisä
 ei tee pahaa. Loput 67 prosenttia
 työläisistä on vain rupusakkia. Se
 sai palkkaa keskimäärin 15,97 eu-
 roa tunnissa ja palkkapotista 41
 prosenttia. Asiantuntijat ajattele-
 vat, että suurempi palkka synnyt-
 tää heissä vain ahneutta, joten pie-
 ni palkka on riittävä. Siksi heiltä pi-
 tää vaatia palkkamalltia.

**Puheeseen rakennemuudis-
 tuksesta sisältyy julmaa raakuut-
 ta,** jota kukaan ei halua avoimesti
 sanoa ja tunnustaa. Rakennuu-

distus, kunta- ja soteuudistus, tar-
 koittaa valtion ja kuntien lasten-
 ja vanhustenhoidon, opetuksen
 ja koulutuksen, terveyden- ja sai-
 raanhoidon sekä sosiaaliturvan ja
 sosiaalisten palvelujen radikaalia
 supistamista. Julkisen alan töissä on
 607 300 työntekijää. Pääoma- ja yri-
 tysverohelpotuksista syntyneen 10
 miljardin euron niin sanottu kestä-
 vyysvaje poistuisi, jos rakennemu-
 toksella vähennetään 200 000 työn-
 tekijää. Siinä olisi sitä rakennemu-
 tosta!

**Eläkeiän pidentämistä vaadi-
 taan Tilastokeskuksen huijauk-
 sen perusteella.** Se laskee, että
 vuonna 2040 suomalaisia 65 vuot-
 ta täyttäneitä on 779 000, johon on
 härskitä lisätty 788 000 työikäistä
 maahanmuuttajaa. Näin on saatu
 ikääntyneiden määräksi 1 567 000.
 Se on todella suurenluokan huijaus,
 jolla on myönteinen merkitys vain
 eläkevakuutusyhtiöille ja soteuu-
 distajille, jotka hakevat säästöjä uu-
 sia pääoma- ja yritysverohelpotuk-
 sia varten.

**Uskoisi, että asiantuntijat
 tietävät maan vajoavan hiljal-**

leen sellaiseen suohon, josta pie-
 ni vientivetoinen talous ei vapaa-
 kaupan oloissa yksinkertaisesti
 voi selvitä. Kilpailussa globaaleil-
 la suuryrityksillä on ylivoimaiset kil-
 pailuresurssit, joita ei ole kansalli-
 silla yrityksillä. Kaiken lisäksi Suo-
 messa on alhainen lämpösum-
 ma, valtava ja kaiken pitkään kat-
 tava lumikuorma, pitkät maan si-
 säiset matkat ja vielä pitkät mat-
 kat suurille EU- markkinoille. Yh-
 teensä ne merkitsevät todella suu-
 ria poikkeuksellisia ja kilpailuun yli-
 määräisiä tuotanto- ja logistiikka-
 kustannuksia.

**Asiantuntijat eivät ole mu-
 ka huomanneet, että suomalais-
 ia pääomia on ulkomailla 700
 miljardia euroa.** Summa on lähes
 kaksinkertainen maassa olevaan
 tuotantopääomaan. Kapitalistit
 ovat sijoittaneet ne tavalla, josta
 ei ole sentinkään iloa suomalaisil-
 le. Nämä pääomat ovat syntyneet
 suomalaisten työllä ja olosuhteis-
 sa, joissa kilpailukyky turvattiin ra-
 jasuojalla, protektionismilla, jonka
 kapitalistit tukiverkostoineen ovat
 julistaneet kirosanaksi.

**Suomi selviää vain työllä,
 mutta se vaatii vahvaa rajasuo-
 jaa** sekä pääomien kotiuttamista.
 Kaikki jo tietävät, että EU on suur-
 pääoman pankkien projekti. Siitä
 on päästävä eroon.

Kai Kontturi

Demokratian rappio - konsulttidemokratia

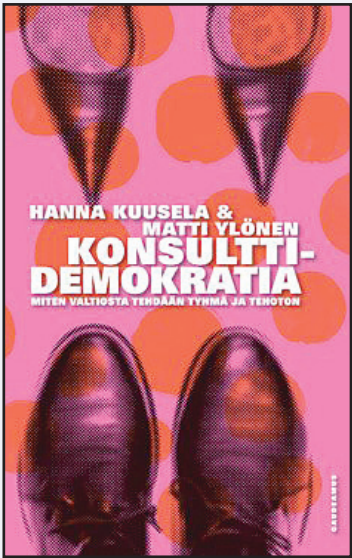
**”Politiikkalinjauksia hah-
 mottelevia konsultteja kutsu-
 taan yleensä ajatuspajoiksi tai
 selvityshenkilöiksi, joskus filoso-
 feiksi.”**

Ei tullut työvoimapulaa, eikä tul-
 lut myöskään eläkepommia. Tuli-
 kin kestävyysvaje! Ja tämän uuden,
 uhkaavalta kuulostavan käsitteen
 mukana on meidän jokapäiväiseen
 elämäämme luikerrellut petolli-
 nen loinen, demokratiavaje. Julki-
 sen sektorin toiminnoista suurin
 osa on niin sanottujen hyvinvoin-
 tipalveluiden tuottamista. Vallitse-
 van ideologian – ja Euroopan Unio-
 nin direktiiviiviidakon lakien – mu-
 kaan kaikki julkishallinnon hankin-
 nat, onpa sitten kysymys työstä tai
 tavarasta, on saatettava avoimeen
 kilpailuun. Aina kun julkispalvelua
 siirtyy yksityisen toimijan hoidetta-
 vaksi, katoaa osa demokratiasta lii-
 kesalaisuuden muurin taakse.

Valtaeliitin uusliberalistisen
 ideologian syövyttämän ajattelun
 seurauksena suuri osa – tosin vai-
 keasti tarkemmin määriteltäväs-
 sä oleva osa – yhteisten varojeme
 eli maksamiemme verorahojen
 käytöstä ei enää ole demokraatti-
 sesti valittujen edustajien tai val-
 tuutettujen valvonnassa.

**”Julkisuudesta, avoimuudes-
 ta ja läpinäkyvyydestä on tullut
 2000-luvun iskusanoja. Näiden
 toteutumista turvaa Suomessa
 julkisuuslaki, joka ei kuitenkaan
 ulotu konsulttien toimeksiantoi-
 hin ja sopimuksiin.”**

Joskus julkisesta keskustelusta
 voi saada kuvan, että virkamiehet
 päättävät kaikesta. Toki tuo jouk-
 ko on se, joka tekee omat laskel-
 mansa eli laittaa eurot jonoon ja
 on osittavinaan, mihin rahat riittä-

vät. Tuon toiminnan tuotoksena on
 useimmiten joitakin vaihtoehtoisia
 malleja palveluiden järjestämiseksi.
 Luottamushenkilöt – siis ne äänes-
 täjien valitsema valtuutetut – jou-
 tuvat sitten valitsemaan annetuista
 vaihtoehtoista, joista yhtäkään
 ei välttämättä noin yleisesti asuk-
 kaan näkökulmasta pidettäisi hy-
 vänä saati järkevänä.

**”Uutta julkisjohtamista pi-
 detään yhtenä keinona toteut-
 taa uusliberaalia talouspolitiik-
 kaa. Onpa puhe sitten ... konsul-
 tokratiasta tai uudesta julkisjoh-
 tamisesta, olennainen osa tätä ke-
 hitystä ovat erilaiset ”epäpoliitti-
 set” gurut ja konsultit.”**

Maailman sanotaan muuttu-
 neen niin monimutkaiseksi, ettei
 näitä kokonaisuuksia kuulemma voi
 kukaan/mikään taho enää hallita. Ei
 edes virkamies. Niinpä on keksitty
 ulkopuolinen konsultti! Useimmi-
 ten nämä konsultit ottavat toimin-
 tamallinsa liike-elämästä. Näitä me-
 netelmiä voi vapaassa markkinata

loudessa kyllä käyttää liikemaail-
 massa, mutta samat käytännöt ei-
 vät läheskään aina sovellu veron-
 maksajien rahoilla pyritettävään
 julkiseen sektoriin.

Virkamies toimii virkavastuulla,
 mutta mikä on tuon harmaan emi-
 nenssin vastuu?

**”Vanhasta maailmasta tu-
 lee päästä eroon ja tiekartta sii-
 hen on selvä. Massojen muutos-
 vastarinta nujerretaan sillä, että
 avainhenkilöt saadaan sitoutu-
 maan muutokseen.”**

Julkisuudelta salassa hääri-
 ven konsulttien sarjatyönä suolta-
 mia skenaarioita ovat useimmiten
 meille julkisuudessa parhain päin
 selittämässä jonkin tahon pääeko-
 nomisti, korkeimman tason virka-
 mies tai hallituspuolueen johta-
 ja. Näistä kaksi ensimmäistä ovat
 usein pitkäänkin viroissaan. Hal-
 lituspuolueiden johtajat – ja puo-
 lueet – vaihtuvat, mutta tämä ei
 vaikuta selitysten sisältöön. Näi-
 tä välttämättömyyksiä ja ehdot-
 tomuuksia, tulevien toimien erin-
 omaisuuksia todistelemassa olevat
 ovat aina ns. avainhenkilöitä. Viral-
 liselta ja korkealta taholta lausutut
 tuomiopäivän julistukset saavat
 ihmiset tuntemaan ”kollektiivista
 stressiä” ja näin on kansa taas nöy-
 rää vaalikarjaa.

**”Kun politiikan suuret linjat
 on viety johdonmukaisesti demo-
 kratian ulkopuolelle, on vaarana
 että koko järjestelmä menettää
 oikeutuksensa.”**

Unto Nikula
 Vantaa

Sitaatit kirjasta Konsulttidemokra-
 tia (Kuusela & Ylönen, Gaudeamus
 2013)

70 vuotta sitten (13) Zitadellen tuho, fasisteille suur tappio Kurskissa

Vain hieman runsaat kaksi vuotta ennen Kurskin suurtaistelun alkamista hyökkäsivät fasistit (21.6.-41) Neuvostoliittoon ja kykenivät etenemään Leningrad-Moskova-Voronez-Kaukaasia-linjalle. Tähän väliin mahtuvat mm. Smolenskin-, Moskovan- ja Stalingradin taistelut sekä Leningradin puolustustaistelut. Puna-armeija oli ollut tähän saakka alakynnessä sotamateriaalin määrän ja laadun suhteen. Kurskin taistelun alla osat olivat selkeästi vaihtuneet niin sotamateriaalin määrän ja laadun-, kuten myös sotilaiden määrän ja sotataidon suhteen. Kurskin taistelun alkaessa vihollisella oli itärintamalla 5,2 milj. sotilasta, 54000 tykkiä ja kr-heitintä, 5850 ps-vaunua ja rynnäkkötykkiä sekä 3000 taistelukonetta. Puna-armeijan vastaavat luvut olivat 6,4 milj., 99000, 9500 ja 8300 sekä 2200 raketinheitintä ("katjushaa"). Tämän tilanteen vihollinen aikoi ratkaista tuhoamalla neuvostoarmeijan keskeiset voimat Kurskissa.

Suurtaistelu alkoi KeskusR:lla tykistön ja ilmavoimien iskulla

Kurskin mutkassa oli valmistauduttu maailmanhistorian suurimpaan taisteluun. Fasistit joutuivat siirtämään hyökkäyksen alkua useaan otteeseen. Puna-armeijalla toimi Kurskin alueella pätevä tiedustelu, johon perustuen päämaja 2.7.-43 kehotti rintamia olemaan taisteluvaihtelussa 3.-6.7.-43 odotettavissa olevan hyökkäyksen johdosta. KeskusR:lla odotettiin natsien hyökkäystä pohjoisesta. Vihollisen 4.7.-43 tekemän "tiedusteluhyökkäyksen" yhteydessä otettiin sotavangeja, jotka vahvistivat hyökkäyksen alkavan 5.7. aamulla klo 03.00. Vahvistus saatiin toisilta sotavangeilta sekä loikkareilta. Zukov ja Rokossovski olivat silloin LänsiR:n esikunnassa ja tekivät ennakkosuunnitelmien mukaisen päätöksen aloittaa sovittu tykistövalmistelu vihollisaseisiin. Päämaja hyväksyi päätöksen ja 5.7. aamulla klo 02.20 KeskusR iski vihollisen aseisiin tykistön, raketin- ja kr-heitinten sekä ilmavoimien tulella.

Tulivalmistelu tuli fasisteille yllätyksenä

Saksalaiset vastasivat tulivalmisteluun vain yksittäisten patterien tulella, jotka vaikenivat nopeasti. Myöhemmin saatiin tietää tulivalmistelun tulleen fasistijoukoille täytenä yllätyksenä. Neuvostojoukot eivät kyenneet ennen tulivalmistelua selvittämään vihollisaseiden tarkkaa sijaintia, vaan tuli kohdistettiin ruutuihin, joiden sisällä vihollisen tiedettiin olevan. Siksi vihollinen vältti massatappiot. Fasistit saivat hyökkäyksensä alkuun ensimmäisten yksikköjensä osalta n. klo 05.30 aikataulusta 2-2,5 tuntia myöhässä. Tulivalmistelu aiheutti menetyksiä asejärjestelmille ja lamautti mm. vihollisen viestiyhteydet.

Natsien hyökkäys ei mur- tanut KeskusR:n puolus- tusta

Noin 04.30-05.00 nousivat fasistien koneet ilmaan ja vihollinen avasi tykkitulen KeskusR:aa vastaan. Maavoimien hyökkäys alkoi 05.30. Ennakoidusti isku kohdistui 13A:n kaistalle sekä sen vieressä olevien 48A:n ja 70A:n sivustoihin. Hyökkäys torjuttiin voimakkaalla tulella. Samana päivänä torjuttiin viisi vihollisen hyökkäystä sen pääsemättä eteenpäin. Vasta illalla fasistit kykenivät eräillä kohdilla (Olhovatkan alueella) tunkeutumaan 3-6 km Puna-Armeijan puolustukseen. Päätettiin vetää taisteluun seuraavana päivänä 2.PsA sekä reservistä joitain Ps-yksiköitä. Vihollisen ilmavoimat olivat koko ajan liikkeessä kärsien suuria menetyksiä. Valtavia tappioita tuotettiin vihollisen Ps-voimil-

le. Tästä vihollinen kykeni kuitenkin 6.7.-43 murtautumaan paikoin 10 km Puna-Armeijan puolustukseen kykenemättä murtamaan sen taktista puolustusta. Aamulla 7.7. vihollinen ryhmitti Ps-kalustonsa uudelleen hyökätäkseen Ponyreita vastaan. Taistelu jatkui koko päivän maalla ja ilmassa. Natsit lähettivät taisteluun koko ajan uusia Ps-vaunuja kykenemättä murtamaan KeskusR:n puolustusta. 8.7. vihollinen yritti 300 Ps-vaunun turvin läpimurtoa Olhovatkan suunnalla. Myös siellä läpimurtoyritykset torjuttiin. Vihollinen oli menettänyt 10.7. mennessä huomattavan osan läpimurtoon varatuista panssareistaan. Tässä vaiheessa (9.7.) päämaja ja rintaman johdon kanssa käydyn keskustelun jälkeen esitti, että nyt kun vihollisella ei enää ole voimaa murtaa puolustusta, niin suunnitelman mukaisesti Brjanskin R ja LänsiR:n vasen siipi lähtisivät vastahyökkäykseen, mikä päätettiin aloittaa Brjanskin R:n ja LänsiR:n vasemman siiven yhteisvoimin 12.7.-43. KeskusR:n osalta vastahyökkäys alkoi 15.7.

Sotatapahtumien kehitys Voronezin R:lla.

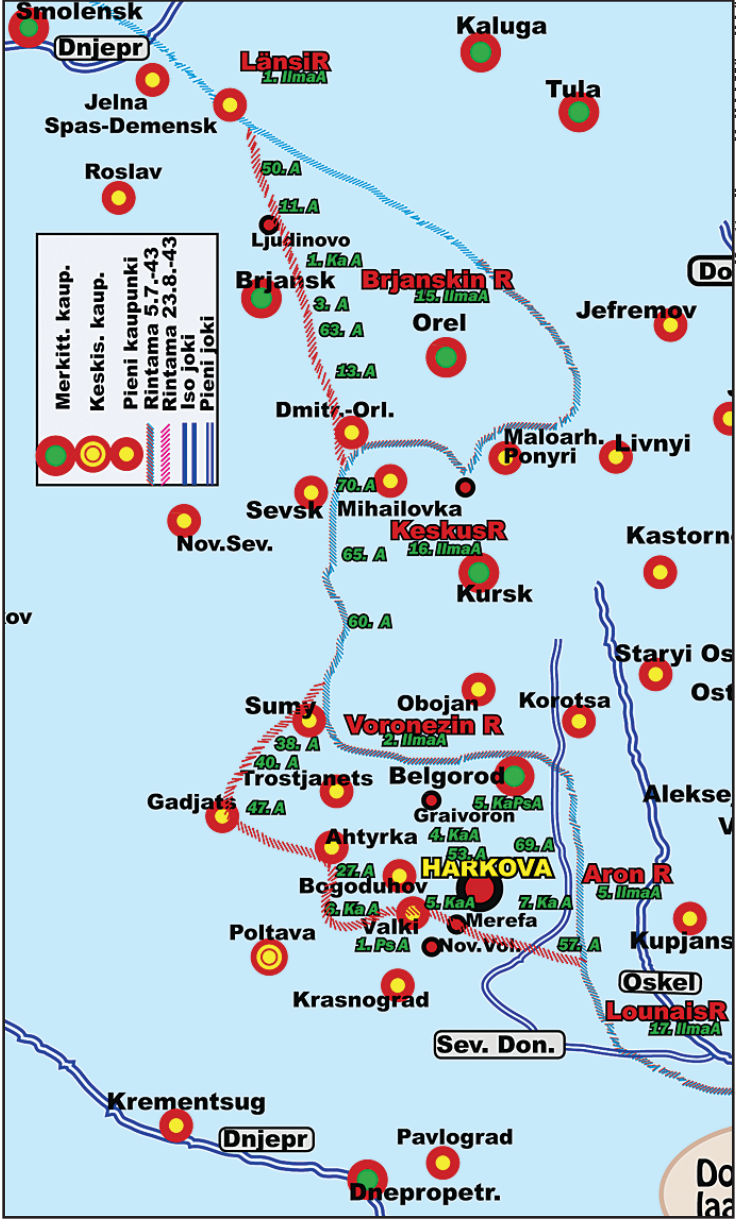
Myös Voronežin R:lla natsit aloittivat 4.7.-43 taistelutiedustelun, jonka neuvostoarmeija torjui. Van- git kertoivat, että joukoille oli jaettu kuivamuona- ja votka-annokset ja vahvistivat hyökkäyksen alkavan 5.7. aamulla. Vatutinin (rintamankomentaja) ja Vasiljevskin päätöksellä suoritettiin tykistön ja ilmavoimien vastavalmistelu. Tällä tulivalmistelu aiheutti viholliselle suurta tuhoa, henkilöstö- ja kalustotappioita. Vihollistykistön tulisuunnitelmat saatettiin sekaisin, ilmavoimia tuhottiin kentille ja vihollisen viestiyhteydet katkaistiin. Hyökkäyksensä fasistit pääsivät aloittamaan 06.00 kolme tuntia myöhässä. Obojanin suunnalla käytiin 6.7.-43 ankara taistelu, johon osallistui samanaikaisesti satoja lentokoneita, Ps-vaunuja ja rynnäkkötykkeitä. Neuvostojoukot perääntyivät, mutta puolus-

tus kesti ja vihollinen menetti 200 tankkia ja 100 lentokonetta. Vihollinen toi 7.7 taisteluun uuden Ps-ryhmittymän, jonka päävoimat suunnattiin 6.KaA:aa ja 1.PsA:aa vastaan Obojanin-Prohovkan suuntaan ja yli 200 Ps-vaunua 7.KaA:aa vastaan Korotsan suunnalla. Taistelua edeltävänä yönä 6.KaA:aa ja 1.PsA:aa vahvistettiin rintaman reserveilla. Taistelua tuki 2.IIlaA, eikä vihollinen päässyt murtamaan rintaman 2. puolustuslinjaa. Rintaman johto vahvisti tätä kaistaa lähettämällä sinne muilta suunnilta II ja VKaPsAK:n, useita jalkaväkidivisioonia sekä tykistöä. Vihollinen menetti täällä kahdessa päivässä vielä 200 Ps-vaunua ja miesvahvuus kutistui puoleen alkuperäisestä.

Prohovkan alueella historian suurin panssarivau- nuttaistelu oli lopullinen käännepaikka fasistiar- meijoiden lyömisessä

Natsit keskittivät 10.7. päävoimansa kapeammalle kaistalle Prohovkan suunnalle, jossa neuvostojoukot olivat heikentyneet ja 11.7. käytiin täällä taukoamatonta raskasta taistelua. Ennakkosuunnitelman mukaan päämaja siirsi tänne reservistä 5.KaA:n sekä 5.KaPsA:n, jolla oli yht. 800 T-34 – tankkia ja rynnäkkötykkiä. Saksalaisilla oli täällä saman verran panssarikalustoa, mutta niiden taistelutahto alkoi murtua. 12.7.-43 käytiin Voronežin R:lla valtava Ps-voimien, tykistön, jalkaväen ja ilmavoimien taistelu, joka oli erittäin voimakas Prohovkan alueella. Samana päivänä Zukov komentettiin Brjanskin R:lta Prohovkan alueelle koordinoimaan Voronežin R:n ja Aron R:n toimintaa. Vasiljevski komennettiin LounaisR:lle järjestämään vastahyökkäystä, jonka tuli alkaa samanaikaisesti Voronežin R:n ja Aron R:n kanssa. Zukov hyväksyi kaikki Vasiljevskin aloittamat toimenpiteet. Päätettiin jatkaa vetäytyvän vihollisen takaa-ajoa tavoitteena vallata takaisin neuvostojoukkojen ennen 5.7. hallussa olleet asemat. Koko rintamalla käytiin raskaita taisteluita satojen tankkien roihutessa liekeissä. Tämä oli käännekohta. Vähitellen Natsit siirtyivät puolustukseen ja 16.7.-43 vihollinen alkoi vetää huoltojoukkojaan Belgorodin taakse.

Natsit tekivät edelleen ankaraa vastarintaa. Vasiljevski ja Zukov seurasivat taisteluita Ivanovskien Vyselkin seudulla, jossa vihollisen vastarinta oli voimakasta. 5.KaA (A.S. Zador) ja 5.KaPsA (P.A. Rotmistrov) olivat taistelleet levotta lähes viikon eikä saksalaisten työntäminen taaksepäin tahtonut sujua. Samoin oli laita 6.KaA:n

Kurskin taistelun mittasuhteita kuvaa siihen osallistuneiden sotilaiden ja taisteluvälineiden määrän ohella myös maantieteelliset mittasuhteet. Piirroksessa Kalugan ja Dnepropetrovskin välimatka on 685 km. Moskova sijaitsee Kalugasta 150 km koilliseen. Kurskin operaation yhteydessä kehiteltiin yleishyökkäystä Velikije Lukista Mustalle merelle, jossa jo Kurskin operaation kuluessa vapautettiin Smolensk ja Roslav sekä osa Donetskien laakia.

osalta. Tilanne muuttui, kun apuun lähetettiin alueella toimivat XVIII PsAK (B.S. Baharov) ja XXIX PsAK (I.S. Kiritšenko) sekä osa 53.A:sta.

KeskusR ja Voronežin R olivat sotilaallisesti hieman eri asemassa. Hitleriläiset kohdistivat iskunsa Voronežin R:n 6.- ja 7.KaA:aa vastaan viiden AK:n voimin ja KeskusR:aa vastaan se iski kolmella AK:lla. Vihollisen voimakkaammat iskut etelässä Belgorodin alueella oli osasyynä sille, että vastahyökkäys etelässä lähti myöhemmin käyntiin.

Puna-Armeijan Vastahyökkäys mursi vihollisen lopullisesti

Suunnitelmien mukaisesti, kun vihollinen oli puolustustaistelussa heikennetty, Brjanskin R ja LänsiR aloittivat yleishyökkäyksen vihollisen Orelin ryhmittymää vastaan 12.8.-43. Natsit joutuivat siirtämään 7 divisioonaa KeskusR:aa vastaan toimivista joukoista pohjoisemmaksi. Siksi KeskusR saattoi yhtyä yleishyökkäykseen 15.7.-43. Tästä kehittyi kolmen rintaman yhteishyökkäys vihollisen Orelin ryhmän murskaamiseksi. Tämä operaatio sekä natsien voimien ehtyminen Belgorodin alueella pakottivat fasistijohdon (Manstein) vetämään joukkonsa Belgorodin alueella takaisin lähtöasemiin, joka niillä oli hyökkäyksen alkaessa 5.7.-43. Tämä onnistui fasisteilta 23.7.-43 mennessä, koska Puna-Armeijan 1.PsA sekä 6.- ja 7.KaA eivät väsyneinä kyenneet estämään fasistien vetäyty-

mistä. Aron R:n ja Voronežin R:n joukot seurasivat perääntyvää vihollista, mutta eivät vielä 23.7. kyenneet aloittamaan yleishyökkäystä, koska joukot tarvitsivat lepoon, huoltoon ja materiaalin täydennykseen tauon. Vastahyökkäys "Rumjantsev" eteläisellä kaarella alkoi 3.8.-43. Voronežin R:n tuli antaa pää-isku 5.- ja 6.KaA:n sekä 5.KaPsA:n ja 1.PsA:n voimin kiertäen Harkova lännestä suuntana Valki ja Novaja Vodolaga. Heistä oikealla hyökkäsivät 40.- ja 38.A suuntana Graivoro ja Trostjanets. Hyökkäyksen voimaa kuvaa se, että tykistön tiheys 5.- ja 6.KaA:n kaistalla oli 230 tykkiä ja kr-heitintä sekä 70 Ps-vaunua rintamakilometriä kohti ja divisioonan läpimurto-kaistan leveys 3 km. Näin suuri voimien keskitys johtui siitä, että heti ensimmäisenä hyökkäyspäivänä lähetettiin läpimurtoon kaksi Ps-armeijaa. Aron R:n tehtävänä oli vallata Belgorod ja yhdessä Voronežin R:n päävoiman kanssa ajaa vihollinen pois Harkovasta. Belgorod ja Orel vapautettiin 5.8.-43

Ilmavoimien ja tykistön tulivalmistelun jälkeen vihollisen puolustus murtui nopeasti 5.- ja 6.KaA:n iskusta. Iltapäivällä hyökkäykseen yhtyivät 1.PsA ja 5.KaPsA, joiden etummaisimmat joukot etenivät 3.8.-43 iltaan mennessä 35 km ja mursivat kaistallaan vihollisen taktisen puolustuksen. Aron R:n joukot, jotka oli varustettu huonoin läpimurtovälinein eteni-

Jatkuu sivulla 13

Sovjetskaja Rossija-lehden liitteen artikkelin kuva (katso lähdeaineisto) "LänsiR:n komentaja K.K.Rokossovski Kurskin kaarella".

Zitadellen tuho, fasisteille suur tappio Kurskissa

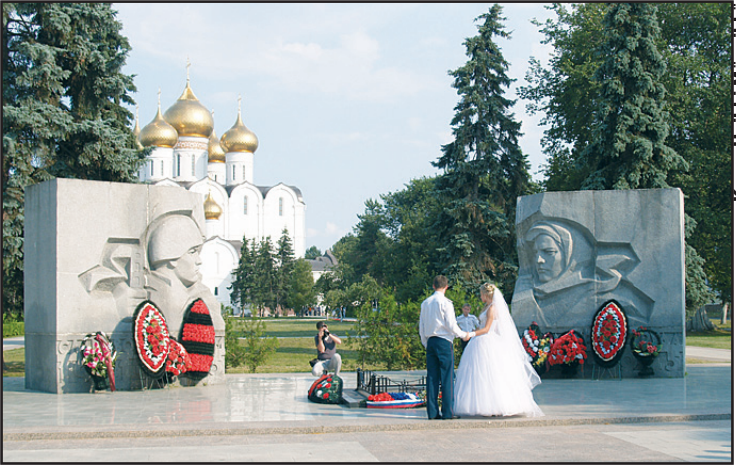
Jatkoa sivulta 12

vät iltaan mennessä n. 15 km. Vastarinta Aron R:aa vastaan voimistui edelleen 4.8., mutta oikealla etenevä Voronežin R eteni fasistien Belgorodin ryhmittymän sivustaan. Tämä pakotti hitleriläiset vetäytymään ja Aron R pääsi helpommin etenemään. Belgorod vapautettiin 5.8. klo 06.00 aamulla. Brjanskin R:n, LänsiR:n ja KeskusR:n 13.-15.7. alkanut vastahyökkäys eteni vaikeasti. Tästä kertoo Rokossovski: ”Vangeilta ja partisaaneilta saatujen tietojen mukaan vihollinen siirsi Orelin kaarelle koko ajan uusia voimia. Run-

saan vuoden aikana, jonka saksalaiset olivat viettäneet Orelin kaarella, ne olivat rakentaneet sinne lujan puolustuksen. He kehittivät liikkuvaa puolustusta. Toisten yksikköjen puolustautuessa toiset miehittivät 6-8 km päässä olevan uuden linjan heittäen välillä vastahyökkäykseen Ps-joukkoja, joita heillä oli tarpeeksi”. Mutta hyökkäys eteni ja samana päivänä 5.8. Belgorodin vapautuksen kanssa vapautettiin Orelin kaupunki.

Harkovan vapautus

Voronežin R:n 1.PsA ja 6.KaA valtasivat 7.8.Bogoduhovin kaupungin

Kuva: Heikki Männikkö

Jaroslavl 250 km Moskovasta koilliseen säästyi miehitykseltä, mutta sodan muisto elää. Tuntemattoman sotilaan monumentille tuovat häärarit kukkatervehdyksensä. Taustalla Uspenskin katedraali.

Neuvostolentäjiä muistettiin Lapinjärvellä

Perinteisesti kokoonnuttiin 10.8. Lapinjärvellä Neuvostolentäjien hautaistomerkille KTP:n uudenmaan piirijärjestön kutsumana kunioittamaan lentäjien muistoa. Paikalla puhui mm. Timo Kangasmaa

Kuva: Timo Kangasmaa

Lentäjät, joiden hartaimpana toiveena ei varmasti ollut muu kuin pysyvän rauhantilan saavuttaminen maailmassa. Mutta olosuhteet maailmassa eivät kuitenkaan sallineet heidän rakentaa maailmaamme pysyvän rauhantilan vallitessa. Myöskään he eivät päässeet nauttimaan rauhas- ta eikä hyvistä, kahden erilaisen yhteiskuntajärjestelmän, hyvien naapurisuhteiden voimasta. Me jälkipolvet olemme saaneet kokea pitkän rauhan jakson maassamme. Olemme saaneet nauttia näiden täällä lepäävien ja monen heidän toverinsa yhteisistä ponnisteluista paremman maailman puolesta.

Eräs historioitsija esitti ajatuksen aika pian toisen maailmansodan päättymisen jälkeen, että sotaan tarvitaan kolme eri asiaa: nationalismi, militarismi ja kapitalismi. Yksikään niistä ei yksinään aiheuta sotaa, mutta näiden kaikkien kolmen asian yhdistyessä vaarallisella tavalla, on sota mahdollinen. Mielestäni hänen ajatuksensa sisältää suuren viisauden.

Tänään elämme merkillistä aikaa. Koko Euroopan EU:n hallitsemassa osassa on meneillään pahaenteinen kriisi, jota kuulee nimettävän talouskriisiksi. Meneillään oleva kriisi on todellakin paljon enemmän kuin pelkkä talouskriisi. Kriisi sisältää vaarallisia merk-

kejä, jotka puhuvat omaa synkkää kieltänsä tavallisten kansalaisten demokraattisten oikeuksien katoamisen mahdollisuudesta.

Eräät poliitikot ovat esittäneet vaatimuksia jotka tarkoittavat itseasiassa orjatyövoiman luomista vaikkapa Suomeen. Orjatyövoiman, joka elää millä elää ja asuu missä asuu. Enää ei puutu kuin vaatimukset tavallisten ihmisten sulke- misesta piikkilangan ympäröimiin parakkikyliin ilmaiseksi työvoimaksi. Entä syyttääkö kukaan näitä visionäärejä mielipiteistä, jotka si- vuavat yllättävän läheltä fasistisista maailman järjestystä? Ei syytä, vaan mieluummin etsitään yksit- täisten henkilöiden puheista irrallisia lauseita, joilla saadaan käännetyä huomio pois hänen todellisesta sanomastaan. Saadaan käännettyä huomio pois siitä, että henkilö esimerkiksi itseasiassa tuomitsi fasistiset rotupuhtauden opit.

Eräs taloustutkija taannoin esitti käsityksenään ajatuksen, että EU:n kriisissä on pohjimmaisena ajatuksena käydä sotaa uudella periaatteella. Sodan aseet ja ruudinsavu on tällä hetkellä korvattu luhistuttamalla eri maiden talouksia yksi kerrallaan. Alistaa ne yksikerrallaan jonkun toisen vallan alaisuuteen. Hävittää kansoilta heille kuuluva suvereeni itsemääräämis- oikeus. Äkkiseltään ajatus tuntuisi olevan aivan tästä päivästä. Tänään mitä todennäköisimmin ovat taus-

ja ylittivät 11.8. Poltavan-Harkovan rautatien. Vihollisella ei täällä ollut enää yhtenäistä rintamaa ja sen 4.A joutui eristetyksi natsien päävoimista. Fasistit kokosivat täällä reservinsä ja suuntasivat ne Ahtyrkan alueelle. Pelastaakseen Harkovan ryhmittymänsä joutumasta saarroksiin tekivät saksalaiset kolmen Ps-divisioonansa (”Totenkopf”, ”Wiking” ja ”Das Reich”) voimin 11.8. vastahyökkäyksen, jonka johdosta 1.PsA ja 6.KaA joutuivat vetäytymään. Vihollinen pysäytettiin kovien taistelujen jälkeen 16.8. yhteisvoimin apuun saatetun 5.KaPsA:n kanssa. Ahtyrkan alueella alkaneen natsien vastahyökkäyksen torjumiseksi käytiin useita päiviä raskaita taisteluja. Vihollisen voimakkaista vastaiskuista huolimatta Aron R:n joukot etenivät Harkovan läheisyyteen ja voimistivat iskuaan natsien Harkovan joukkoja vastaan ja 22.8. vihollinen alkoi vetäytyä kaupungista, jonka neuvostojoukot vapauttivat samana päivänä.

Taistelut kiihtyivät Smolenskista Tamanin niemimaalle

Harkovan vapauttamisen jälkeen Aron R:n joukot jatkoivat taistelua kaupungin eteläpuolella Merefan alueella. Voronežin R kykeni torjumaan Ahtyrkan vastahyökkäyksen ja asettui 25.8. linjalle Sumy -

Gadjats - Ahtyrka - Konstantinovka. Molemmat rintamat saivat tehtäväkseen jatkaa hyökkäystä Dnjeprille sen keskijuoksulle. Orelin alueella kaupungin vapauttamisen jälkeen fasistit kykenivät kuljettamaan paikalle uusia voimia ja vetämään joukkonsa järjestyksessä län- nemmäksi. Kolmen rintaman hyök- käys eteni hitaasti ja päättyi 18.8. Brjanskista 25 km itään linjalle Ljudinovo - Dimitrovsk - Orlovsk. Myös täällä hyökkäystä alettiin kehittää nopeasti Valko-Venäjän itäosaan ja Dnjeprille. Kurskin alueella saavutettua menestystä hyväksikäyttäen toteutettiin koko itärintamalla elosyyskuussa laajoja taistelu-operaatioita, jotka johtivat alkusyksyllä -43 mm. Donetskien laakion vapauttamiseen, Smolenskin ja Roslavin vapauttamiseen ja taistelujen siirtymiseen Valko-Venäjälle, neuvostojoukkojen etenemiseen Dnjeprille ja Desna-joelle sekä Kaukaasian lopulliseen vapauttamiseen.

Kurskin lopputilitys, lopullinen aloite siirtyi Puna-armeijalle

Kurskin taistelu tuotti fasisteille tappion, josta ne eivät enää koskaan toipuneet. Hitleriläisillä oli voimaa jatkaa sotaa, mutta ne eivät kyenneet toteuttamaan enää yhtään laajamittaista hyökkäysoperaatioita. Kurskin alueella tuhottiin nat-

sien 30 divisioonaa (joista seitsemän Ps-divisioonaa). Hitleriläiset menettivät 500000 sotilasta, 1500 tankkia, 3000 tykkiä ja 3500 taistelukonetta. Kurskin taistelun merkitystä on läntisissä lähteissä vähätelty. On muistettava, että hitleriläiset joutuivat siirtämään koko ajan joukkoja Länsi-Euroopasta itärintamalle. Samaan aikaan Kurskin taistelun kanssa suorittivat länsiliittoutuneet maihinnousun Sisiliaan siirtymä sieltä Italiaan. Ratkaiseva apu maihinnousun onnistumiselle oli Puna-Armeijan voitto Kurskissa.

Toimitti Heikki Männikkö

Lähdeaineisto: Marsalkka Žukovin muistelmat, Marsalkka A.Vasilevski: Elämäni työ, Marsalkka K. Rokossovski: Sotilaan velvollisuus, APN: Toisen maailmansodan aattona, Albert Axel: Stalin sodanjohtajana, Grigori Deborin: 30 vuotta suuresta voitosta, Boris Solovyov: The battle of Kursk, APN 1973 Sovjetskaja Rossija (72/13) liitteen ”isänmaalliset kirjoitukset” (13/13), Andrei Raisfeldin artikkeli ”Zitadellen romahdus”.

Vallankumouksellinen solidaarisuus – Venezuelassa perustettu uusi yhteisö

Venezuelan tuorein sosialistinen ydinyhteisö perustettiin 11.8.2013 Laran osavaltioon Moran kuntaan. Se on nimetty 20. vuosisadan sissitaistelija kapteeni Carmelo Mendozan mukaan. Tämä oli eläessään kommunistisissa. Hän vaikutti Morannin kunnan vuoristossa. Armeija vangitsi hänet v. 1965. Häntä kidutettiin, ennen kuin hänet tapettiin. Perustettu Carmelo Mendozan yhteisöneuvoston liitto koostuu Hato Arriban 10 yhteenliitteenestä yhteisöneuvostosta. Hato Arriban maatalousyhteisöön kuuluu yhteensä n. 500 perhettä.

Venezuelalaiset yhteisöneuvostot koostuvat yleensä asuinalueensa 200–400 perheestä. Maaseudulla yhteisöneuvostoon kuuluu vain 100 perhettä. Yhtenä ydinajatuksena bolivaarisessa vallankumouksessa on ollut luoda näistä osallistuvan demokratian perusyksiköistä yhteisöneuvostojen liittoja, jotka voisivat lopulta syrjäyttää olemassa olevia valtiorakenteita. Niistä kehkeytyisi ajallaan tulevaisuuden yhteiskunnan perussoluja. Yhteisöneuvostot koetaan Venezuelassa avaimiksi kansan valtaan. (ML)

Hato Viejon yhteisöneuvoston puheenjohtaja Marcos Escalona totesi uuden yhteisöliittymän perustamisen olevan historiallinen päivä heidän yhteiskunnalliselle kehitykselleen ja keskinäiselle yhteistyölleen. ”Se on askel meidän mobilisoimisksemme, meidän mukaan ottamiseksi meidän omilla ehdoillamme ja meidän osallistumiseemme yhteiskuntaan ja sen viestintään. Se on otettu niitä vastaan, jotka eivät usko kansan järjestäytymiseen – meidän talonpoikien järjestäytymiseen.” Paikallisen yhteisöradioaseman juontaja Egidio Guedez

tukee yhteisön perustamista. Hänen mukaansa he ovat kasvaneet Moranissa vallankumouksellisen solidaarisuuden hengessä.

Laki yhteisöneuvostoista astui voimaan v. 2006 Venezuelassa. Sen jälkeen maahan on perustettu tuhansia Hato Arriban kaltaisia yhteisöneuvostoja. Vuonna 2007 maassa toimi yli 19 500 rekisteröityä yhteisöneuvostoa. Nykyisin niitä on jo 44 000. Kuluvana vuonna yhteisöryhmät – käsittäen sekä yhteisöneuvostot että yhdistyneet yhteisöneuvostot – ovat saaneet 2,04 miljardia dollaria taloudellista tukea valtion hallinnolta Alueiden Väliseltä Hyvityssäätiöltä (ITCF).

Yhteisöneuvostot koostuvat paikallisten yhteisöjen jäsenistä. Ne vastaavat oman yhteisönsä alueellisesta kehityksestä. Niiden vastuulla omilla alueillaan ovat terveydenhoito, koulutus, maatalous, asuminen. Erilliset neuvostot voivat muodostaa yhdessä yhteenliittymiä, jotka huolehtivat laajemmista hankkeista kuin yksittäiset yhteisöneuvostot.

Yhteisöneuvostojen liittoja voidaan perustaa vain, jos ne täyttävät niille Venezuelan laissa asetetut vaatimukset. Tällaisia ovat mm. yhteisön perustamisen järjestyminen, joka pitää perustella hallinnolle kirjallisesti. Hato Arriba otti kesäkuussa ensimmäisen askeleensa kohti yhteisöliittymää perustamalla oman radioaseman. Viime kädessä paikalliset ihmiset hyväksyvät tai hylkäävät yhdistymishankkeen sitä varten järjestetyssä kansanäänestyksessä. Venezuelassa on käynnissä parhaillaan parin sadan yhteisöneuvostojen liiton perustaminen.

Matti Laitinen

Lähde: Ryan Mallett-Outtrim, Venezuelanalysis.com 14.8.2013 Suomenno ja selvennökset: Matti Laitinen

Timo Kangasmaa SFT:n puheenjohtaja

Leniniä väärennetään totalitarismin isäksi

Lenin ei kannattanut laillista terroria

Jussi Pikkupeura väitti taannoin (Kaltio 2/2013), että vaikka Neuvostoliiton vankileirit yhdistetään Staliniin, niin tosiasiaa niitä perustettiin jo Leninin kaudella – ensimmäiset keväällä 1918. Lähtölaukaukseksi ”punaiselle terrorille” Pikkupeura esittää Leniniin tuolloin kohdistuneen murhayrityksen. Kirjoittaja väittää bolševikkien itse keksineen termin laillisesta terrorista ja että tämä olisi kirjattu tuolloin jopa rikoslakiin.

Pikkupeura siteeraa suoraan Vankileirien saaristosta Leninin kirjoittamaksi väitettyä virkettä: ”Oikeus ei saa poistaa terroria – tämän lupaaminen olisi itsepetosta tai petosta – vaan sen on perusteltava ja laillistettava se periaatteellisesti, selkeästi, vilpittä ja kauhistelematta”. (Solzhenitsyn 1974, 263).

Solzhenitsyn ja Applebaum ovat todellakin väittäneet niin kuin Pikkupeura heitä siteeraakin. Mutta siteeratessaan kyseisiä henkilöitä Pikkupeura tukeutuu valheellisiin väitöksiin. Todellisuudessa Lenin kielsi kirjaamasta ”laillista terroria” rikoslakiin ja kirjoitti asiasta 7.5.1922 oikeusministeri Dmtri Kurskille seuraavasti:

Tov. Kurski! Täydennykseksi keskustelumme lähetän Teille rikoslain täydentävän kappaleen hahmotelman. ... Perusajatus on toivoakseni selkeä lukuunottamatta luonnoksen kaikkia vikoja tuoda avoimesti esiin teesi, joka on (oikeus)periaatteellisesti ja poliittisesti oikea (mutta ei kapean juridisesti) ja joka määrittelee terrorin olemuksen ja oikeutuksen, sen tarpeen ja rajat. Oikeusjärjestelmän pitää ol-

NATO:n ideologisen sodankäynnin projekti on 1970-luvulta alkaen yrittänyt muokata Leninistä erityistä ”totalitarismin” ideologia. Leninin toisarvoisia kirjoituksia ja huomautuksia yritetään vääntää Mussolinin kulttuuriministeri Giovanni Gentilen totalitaarisen valtion teorian mukaisiksi. Noita piirteitä ovat mm. valtion elinten vallankäyttö, jota lait eivät sido ehdottomasti, valtion valvonta kaikilla laillisilla elämäntiloilla ja kansalaisen intressien sulautuminen valtion etuun korkeimpana moraalisena täyttymyksenä. Tuon kampanjan härski iskunyrkki oli Aleksandr Solzhenitsyn teoksessaan Vankileirien saaristo, jonka Leninin kirjoituksiksi väitetyt kohdat ovat englanninkielisistä käännösvirheistä edelleen väärennettyjä: esimerkiksi kieltoilmaukset on poistettu jopa venäjänkielisistä teksteistä. Toinen väärä auktoriteetti on Sikorskin helikopterisuvun miniä Anne Applebaum-Sikorski (Gulag, 2003). Väite voi kuulostaa hurjalta ja se on syytä todentaa tukeutumalla internetin alkuperäislähteisiin.

Historian väärentäjien kohteena on nyt Lenin

la poistamatta terroria kokonaan: sellaisen lupaaminen olisi itsensä ja muiden pettämistä, vaan [sen pitää] perustella ja laillistaa se (oikeus)periaatteelliselta kannalta selkeästi ilman vilppiä ja kaunistelua. Muotoilla pitää yleisimmällä mahdollisella (ei rikoslain, RK) tasolla, sillä vain vallankumouksellinen oikeudentaju ja omatunto asettavat itse asiassa suppeamman tai laajemman (poliittisen ei juridisen, RK) käytön ehdot.

Lenin-arkiston virheellisen käännös

Leniniä on tulkittu väärin myös Lenin-arkiston englanninnoksessa.

Sen mukaan Lenin olisi kirjoittanut:

Further to our conversation, I herewith enclose the draft of an article supplementary to the Criminal Code. ... The main idea will be clear, I hope, in spite of the faulty drafting — to put forward publicly a thesis that is correct in principle and politically ([puuttui: but] not only strictly juridical), which explains the substance of terror, its necessity and limits, and provides justification for it. The courts must not ban terror [oik: must refrain from banning terror totally] — to promise that would be deception or self-deception — but must formulate the motives underlying it, legalise

it as a principle, plainly, without any make-believe or embellishment. It must be formulated in the broadest possible manner, for only revolutionary law and revolutionary conscience can more or less widely determine the limits within which it should be applied.

Englanninnoksesta, eikä originaalista, on sitten karsittu pois virke in spite of the faulty drafting. But-sanan (vaan) jättämisellä pois on muutettu rajausta ja negaatio redundanssiksi (eli muka sama toiseen kertaan varmuuden vuoksi). Ilmaus ”oikeusjärjestelmän pitää olla poistamatta terroria kokonaan” on muutettu ilmaukseksi ”oikeus ei

saa poistaa terroria”. Sana terrori on venäjässä eri sijamuodossakin nois-sa ilmauksissa.

Kyse ei ole lain tekstistä vaan keskustelusta oikeusperiaatteista

Keskustelu koskee luonnosta, jota ei ole näkyvissä ja jota ei ole sel-laisenaan edes tarkoitettu julkisuu-teen kuten päättäjille, vaan sinne menee vasta oikeusperiaatteiden-sa ja muun pätevyytensä puolesta loppuun filattu lakiehdotus. Ilman sitä luonnosta tarkoitukset jäävät joka tapauksessa vähän ilmaan. Nuo oikeusperiaatteet ovat erilaisia kuin lait: ne ovat luonteeltaan oikeustieteellisiä ja niistä voidaan vain rajoitetusti säätää. Laki, joka ei noudata jotakin keskeistä oikeusperiaatetta, on todennäköisesti toimimaton. ”Laillinen terrori rikoslais-sa” ei kerta kaikkiaan käy, sillä terrori on rikoslain vastaista toimintaa, jota tehdään poliittisista syistä (kansalaisten tai hallitusten toimesta).

Eikä ole edes kyse itse rikoslain tekstistä, vaan lakia selittävän johdanto-osan, jossa tehdään mm. tarpeelliset viittaukset muihin kuten sota- ja poikkeuslakeihin.

NL:n rikoslaisa ei siis ollut laillista terrorin terminologiaa. Pyrkimykset esimerkiksi Leninin ja Hitlerin julistamiseksi samanlaisiksi ”mussolinilaisiksi totalitaristeiksi” on paitsi härski Leninin tieteellisen ideologian mustaus, samoin vähintään yhtä härski Saksan natsijohdon suoraviivaisen murhaideologian valkaisu.

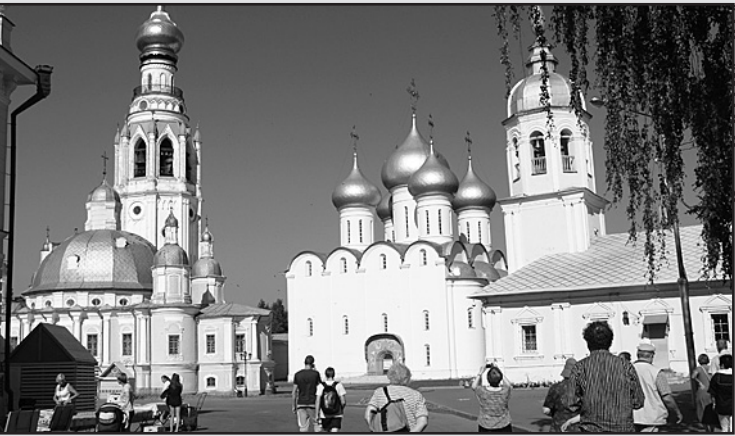
Artikkeli ja Leninin Kurskille lähettämän viestin venäjänkielinen siteeraus ovat luettavissa osoitteessa www.kansanaani.net

Risto Koivula, DI, Tampere

Eilisestä nykyaikaan

Uskonnot eri muunnelmineen ovat edelleen vahvasti muokkaamassa ihmisten tajuntaa -mikä on häpeäksi 2000-luvulle- enkä näe niiden poistuvan ihmisten mielistä ilman perustavanlaatuisia yhteiskunnallisia mullistuksia. Epävakaiset taloudelliset tilanteet ja yhteiskunnalliset taantumat ja lamakaudet ovat aina olleet uskontojen elpymiselle otollista aikaa. Halutaan uskoa vastoin parempaa tietoa vaikkapa tavan vuoksi, vaikka auttamattoman vanhoista ja huonoksi havaituista traditioista voitaisiin tässä suhteessa jo luopua ja siirtyä elämässä eteenpäin huomioimalla nykyajan tosiseikat ja tieteen saavutukset ja selvitykset eri asioista.

Niin sanottuja kommunistimaita syytettiin aikoinaan mm. siitä, että vapaata liikkumista ei sallittu kuin harvoille ja valituille. Ja sosialististen suunnitelmatalousmaiden kokiessa väliaikaisen tappion, ei oikeastaan kukaan ole tyytyväinen kyseisistä maista lähteneisiin muuttajiin, joista osa yrittää elättää itsensä niinkin alhaisella tavalla kuin kerjäämällä. Syy ei välttämättä ole heidän vaan nois-sa maissa harjoitetun nykypolitiikan -tämän kirotnu uusliberastisen talousjärjestelmän- kyseenalaisen toiminnan ansiosta, sillä nyt entisissä kommunistimaissaakin rikkaat vain rikastuvat ja köyhemät edelleen vajoavat alemmalle tasolle mitä toimeentuloon tulee.

KUVA: HOIKKI NANNIKKO

Uskonto-instituutio (kirkko) on huolehtinut ihmisten yhtenäisestä arvomaailmasta, jonka avulla maallinen valta hallitsee. Kuvassa Vologdan Kremlin Pyhän Sofin kirkko, jonka rakentamista livana Julma itse v. 1570 valvoi turvatakseen Venäjän vallan laajenemisen pohjoiseen.

Mielestäni uskonnoksi on luokiteltava kaikki ajatussuunnat, joissa on mukana jokin korkeampi olento, jota kutsutaan jumalaksi. Kukaan ei ainakaan toistaiseksi ole voinut mitenkään mielekkäästi todistaa oletetun jumalan olemassaoloa niin, että kaikki sen yksiselitteisesti ymmärtäisivät. Tästä tulemme johtopäätökseen jonka mukaan kyseistä luojaa ole olemassa muualla kuin luonnonlainomaisuuksista tietämättömien ihmisten vilkkaassa mielikuvituksessa. Silloinkin pelkkänä ajatuksena, jota käytäntö ei missään vaiheessa vahvista oikeaksi tulkinnaksi.

Olen ajatellut kommunismin olevan kasvavan ihmiskunnan pääväylän, jota kohden lähtökohdiltaan erilaiset tiet tulevat lopulta kulkemaan, siirrytään kapitalismin-

jälkeiseen aikaan, jolloin puhutaan tieteellisestä sosialismista ja uskonnottomasta yhteiskunnasta. Valitettavasti vain Neuvostoliitto liittolaisineen ei kyennyt toteuttamaan kommunistista yhteiskuntaa, vaan virallisen tulkinnan mukaan kyse oli reaaliosialistisesta kokeilusta. Liian innokkaat kommunisminvastustajat ovat vain tahallisesti sotkeneet käsitteitä tarkoituksena saada kommunismi näyttämään pelottavalta ja kavahdettavalta asialta niiden silmissä, jotka eivät koskaan ole sen perusteita kyenneet ymmärtämään.

Mitä tapahtuu, kun ihmiset asetetaan jalustalle? Osa epäilemättä kiistattomien ansioiden mukaan, mutta näyttää siltä, että kapitalistisissa maissa idoleita synnytetään joka lähtöön - tähän on ny-

kyajan euhemerismia! Euhemeros (n. 330-260 eaa) oli antiikin Kreikan kyreneläiseen koulukuntaan kuulunut filosofi, joka Pyhä kirjoitus-nimisessä teoksessaan esitti, että jumalat ovat alunperin olleet ihmisiä, joita on heidän kuolemansa jälkeen ryhdytty palvomaan jumalina.

Mielestäni valitettavaa käytöstä, joka ei perimmältään sovi ihmiskunnalle, jonka pitäisi omaksua tieteellisen ajattelutavan eräitä perusperiaatteita, joita kaikki nykyajan tiedemiehet itsekin eivät tunnu ymmärtävän. Niinpä esim. Kari Enqvist, jolle muuten sivumennen sanoen marxilainen uskontokritiikki näyttää olevan tuntematonta- kirjoittaa kirjassaan Uskomaton matka uskovien maailmaan kirjoittaa Neuvostoliitosta: ”Sen paljon mainostettu materialismi ei perustunut luonnontieteelliseen ymmärrykseen, vaan Marxin filosofiseen käsitykseen tuotannon aineellisten tekijöiden määräävästä vaikutuksesta historian kehitykseen.” Mitä roskaa tuo alku oli? Materia eli aine plus energia on tunnetusti kaiken meitä ympäröivän maailman ja ilmeisesti äärettömän, aluttoman ja loputtoman, ikuisen ja luomattoman avaruudenjärjestelmän perusta ja koostumus; me ihmisetkin olemme alati liikkeessä olevan materian tuotteita, joista työnte-ko on muovannut vähitellen ihmisiä, jotka kykenevät kielen kautta ajattelemaan ja suunnittelemaan ja rakentamaan yhteiskuntia; tietämisprosessi on ääretön ja tiedon kehittyessä aika ja avaruuskäsityk-

set syvenevät (ajan ja avaruuden objektiivinen eli meistä riippumaton todellisuus seuraa väistämättä liikkuvan materian olemassaolosta), ”materia on ehtymätön, luonto on loputon...” kuten jo Lenin totesi edelleen teoksessaan Materialismi ja empiriokritisismi, missä arvosteli ja oikaisi 1800- ja 1900-luvun alun klassisen fysiikan tilannetta ja poikkeamia tieteen tuloksista ja väärinymmärryksistä.

Materialistinen historiankäsitys ei läheskään kaikille ole tuttua, mutta osuu kohdalleen ja dialektisen metodin avulla päästään meitä ympäröivän laajenevan maailman jäljille. Vaikka joku tietäisi kaikki maailman tosiasiat, ei hän pääsisi kovinkaan pitkälle, ellei osaisi yhdistää niitä toisiinsa kokonaisvaltaiseksi teoriaksi joka täydentyy sitä mukaa kun tieteen saavutukset edistyvät. Materian ja sen liikemuotojen moninaisuus, avaruuden ja ajan ulkokoh-taisuus johtaa myös tiedon ehtymättömyyteen.

Tämänhetkinen tilanne muistuttaa 1900-luvun alussa käytyä keskustelua, jossa tiedemiehet eivät uskalla esittää tutkimuksistaan tarvittavia yleistyksiä ja oikeaan osuneita johtopäätöksiä, vaan pitäytyvät pelkissä faktoissa ja tyytyvät höpistemään osittain rukoilevassa asennossa häpeilevän materialismin agnostisessa kaavussa: emme tiedä mitään varmaa, emmekä koskaan tule tietämään lopullisia totuuksia...

Kai Leivo

Perimmäisten kysymysten äärellä Koreassa

Matka kapitalistisesta Suomesta Korean demokraattiseen kansantasavaltaan eli Pohjois-Koreaan on matka täysin toisenlaiseen maailmaan. Koreassa jouduin perimmäisten yhteiskunnallisten kysymysten äärelle, muun muassa vaihtaessani ajatuksia korealaisoppaani kanssa järjestelmiemme eroista. Elämä kapitalismissa on luonnollisesti jättänyt jälkensä meihin kommunisteihinkin. Elämäntapamme ja -asenteemme ovat saaneet vahvoja vaikutteita ympäröivästä yhteiskuntajärjestelmästä, halusimme tai emme. Niinpä totuttautuminen täysin erilaiseen yhteiskuntaan vie oman aikansa. Minulta vei pari päivää kalibroida itseni aivan uuteen ympäristöön. Matkan edetessä sitä välillä melkein hätkähti; olen tosiaan Pohjois-Koreassa, tuossa maassa, josta median kautta on piirtynyt kuva alimpana helvetinä ja stalinistisena diktatuurina.

Korkeatasoista ohjelmaa

Virallista juhlaohjelmaa oli tarjolla runsaasti: läntisistä uutiskuvista tuttu massiivinen sotilasparaati, Arirang-näytös, Korean sodan 60-v. merkkipuoden kunniaksi uusitus, sodan historiasta kertovan museon juhlalliset avajaiset, joukkotanssiesitys, juhlakonsertti, akrobaattisirkusesitys. Lisäksi vierailimme monissa kohteissa, kuten KDKT:n asevoimien historiasta kertovassa museossa sekä mausoleumissa, missä säilytetään Kim Il Sungin ja Kim Jong Ilin balsamoituja ruumiita.

Esitysten korkea taso oli silmiinpistävää. Arirang-esitys oli suorastaan henkeäsalpaava taidonnäyte, monin paikoin aivan uskomatonta katsottavaa. Akrobaattisirkus oli erittäin korkeatasoinen. Toukokuun 1.päivän stadionilla järjestettyyn joukkotanssiesitykseen pääsin osallistumaan itsekini ”esiintyjänä”. Minut haettiin stadionin kentälle yllättäen, kun pieni joukko esiintyjä tuli katsomon puolelle kutsumaan ulkomaisia vieraita mukaan tanssiin. Kokemus oli unohtumaton. Kentän tasolta näki myös hyvin, että tanssijat olivat tavallisia ihmisiä, etupäässä opiskelijoita ja nuoria. Esiintyjien innostus oli aitoa, tällaista ei kukaan ulkopuolelta voi ihmisiin pakottaa. Oman kokemuksen perusteella länsimedian maalaama kuva pyssyn piipun avulla pakotetuista ihmisistä ei voisi olla kauempana todellisuudesta.

Saimme nähdä myös palatsin, mihin on taltioitu eri maiden edustajien ja valtionpäämiesten antamia lahjoja KDKT:n johtajille. Kävimme Juche-aatteen tornissa, minkä juurelta löytyi myös monien suomalaiskaupunkien opintoyhdistysten nimet kivilautoissa. Tutustumiskohteisiin kuului myös aivan uusi musiikkiteknologian keskus, jossa valmistetaan mm. dvd-le-

Osallistuin Kommunistien liiton edustajana ja Korean työväenpuolueen vieraana Korean sodan, Isänmaan vapauttamissodan, päättymisen ja voiton 60-vuotisjuhlallisuuksiin Korean demokraattisessa kansantasavallassa. Voiton päivää ja sodan päättymistä juhlitaan KDKT:ssa 27. heinäkuuta. Vuosina 1950-53 käyty sota on jättänyt jälkensä Korean maaperälle. Maa on jakautunut kahtia, eteläistä osaa käytännössä miehittää USA. Etelän ja pohjoisen välillä ei solmittu rauhansopimusta, vaan voimassa on edelleen ainoastaan aseleposopimus. Pohjoisosa pommitettiin sodassa lähinnä USA:n toimesta maan tasalle, pääkaupunki Pjongjangissa jäi pystyyn tuskin aintuttakaan rakennusta sodan jäljiltä. Myös siviiliuhrien määrä kasvoi erittäin suureksi nimenomaan pohjoisessa.

Arkista vilinää Pjongjangissa, ihmisiä nousemassa metrotunnelista kadulle. Pjongjangin metro on siistiloinen, ja asemat ovat näyttäviä Moskovan ja Pietarin keskustojen asemien tapaan.

vyjä. Paikka toimii myös eräänlaisena musiikkikirjastona ja -arkistona, jonka tietokantoihin on tallennettu valtava määrä erilaista musiikkia. Tutustuimme niin ikään vastikään modernisoituun elintarviketehtaaseen. Tehtaan työntekijöille on taattu monenlaisia maksuttomia palveluita kuten lasten päivähoito. Parturi-kampaamo, uima-alas ja sauna, erilaiset urheilumahdollisuudet kuuluvat myös työntekijöiden peruspalveluihin. Tehtaan johtajan mukaan tarkoituksena on kehittää muitakin tehtaita Pohjois-Koreassa tähän suuntaan.

Kansalaisten elämä on turvattua

Ulkoisesti Pohjois-Korea muistuttaa jossain määrin entisiä Euroopan sosialistisia maita ja entistä Neuvostoliittoa. Kimallus ja mainosvalojen välke, Coca Cola- ja McDonalds-logot puuttuvat katukuvasta. Sen sijaan julkisilla paikoilla voi siellä täällä nähdä edesmenneiden johtajien, Kim Il Sungin ja Kim Jong Ilin kuvia. Erilaisia monumentteja on kohtuullisen runsaasti. Yleisilme on siisti, roskia ei näy kaduilla ja humalaiset eivät pistä silmään kuten Helsingissä. Autoja on jonkin verran, myös länsimaisia merkkejä, mutta ruuhkaa ei oikeastaan pääse syntymään milloinkaan. Ihmiset matkustavat töihinsä ja opiskelupaikoihinsa busseissa, johdinautoissa, raitiovaunuissa ja metrolla.

Oppaanani toiminut nuori nainen, kiinan ja englannin kielten opiskelija, kertoi että opiskelijoille jaetaan matkaliput yliopiston

puolesta, joten matkustamisesta ei opiskelijan tarvitse maksaa mitään. Pohjois-Korean järjestelmä poikkeaa muutoinkin radikaalilla tavalla meillä vallitsevasta kapitalismista. Pohjois-Koreassa ei ole lainkaan verotusta. Kansalaisille on taattu muun muassa maksuton koulutus, terveydenhoito ja harrastusmahdollisuudet. Kun pariskunta menee naimisiin, saa se valtiolta asunnon maksutta. Nämä ovat huomattavia saavutuksia minkä tahansa mittapuun mukaan.

Vastapainona jokainen ihmisen osallistuu yhteiskunnan rakentamiseen. Työviikko, näin ymmärsin, on kuusipäiväinen. Kapitalismiin kuuluvia ongelmia kuten syrjäytyminen, työttömyys tai koulupudokkuus ei pääse syntymään. Yhteiskunnassa on turvallista elää. Jouduin kertomaan oppaalleni kapitalistisen järjestelmämme ihmisille aiheuttamasta stressistä, työttömyydestä, toimeentulohuolista, asumisen ja kaiken muunkin maksullisuudesta ja kalleudesta, pelosta joutua velkavankuteen jne.

Kapitalistiluokkaa ei tarvita

Sosialismin paremmuus kapitalismiin nähden on tästä näkökulmasta itsestään selvää. KDKT:n yhteiskunnasta puuttuu kokonaan kapitalistiluokka. Tämä luo länsimaaisesta näkökulmasta ainutlaatuisen ilmapiiirin yhteiskuntaan. Meillä käytetään omistavasta luokasta nimitystä työnantajat. Työntekijät, tavalliset ihmiset, eivät kuitenkaan tarvitse kapitalisteja, vaan heidän hallussaan oleva valtiovalta voi itse järjestää yhteiskunnan yhteiseksi hyväksi. Tämä mahdollistaa aivan erilaisen vapauden ihmisille.

Yritin vierailullani hankkia mahdollisimman laajan käsityksen ihmisten arkielämästä. Sitä kautta näet avautuu yhteiskunnan todellisuus kaikista parhaiten. Kävin oppaani kanssa monia mielenkiintoisia keskusteluita muun muassa naisten asemasta Pohjois-Koreassa, perhe-elämään liittyvistä kysymyksistä sekä opiskelijaelämään ja työuran suunnitteluun liittyvistä asioista. Jatkossa solmisin mielelläni tuttavuuksia tavallisten korealaisen kanssa yhä enemmän.

Taloussuodistukset mietinnän alla

Viralliset keskustelut puolue-tasolla ovat usein melko muodollisia ja diplomaattisia, politiikan syvempiin ulottuvuuksiin niissä harvemmin ylletään. Tässä mielessä oli onni, että ulkomaisten vieraiden joukossa oli joitain kokeneita Korean kävijöitä. Keskustelut heidän kanssaan olivat erittäin antoisia. Eräs tällainen vieras oli Englannin Työväenpuolueen entinen europarlamentaarikko Glyn Ford, joka kertoi käyneensä Pohjois-Koreassa 32 kertaa vuoden 1997 jälkeen. Fordilla oli paljon mielenkiintoista tietoa Pohjois-Koreasta ja hän vaikutti olevan hyvin perillä myös maan poliittisesta tilanteesta.

Puhuimme Kaesongin teollisuusalueen uudelleen avaamisesta. Ford totesi, että asiasta on

ollut Pohjois-Korean johdossa kahdenlaista mielipidettä. Etelä-Korean suhteista vastaava osasto on kannattanut teollisuusalueen uudelleen avaamista ja sen radikaalia laajentamista, jopa satoihintuhansiin työntekijöihin. Toiset tahot puolestaan mieluiten sulksivat koko alueen, sillä heidän mukaansa se nakertaa maan järjestelmää sisältä päin. Tätä kirjoitettaessa uutiset kertovat, että Pohjois- ja Etelä-Korea ovat sopineet alueen uudelleen avaamisesta. Ainakin tuli selväksi, ettei johtaja Kim Jong Un suinkaan päättä yksin kaikista asioista, mikä mielikuva syntyy helposti länsimedian uutisoinnista.

Korean demokraattinen kansantasavalta on mielenkiintoisessa tilanteessa, eräänlaisessa tiehaarassa. Osa ulkomaisista vieraista oli sitä mieltä, että maassa tarvitaan taloudellisia reformeja. Tämä pitää varmasti jossain määrin paikkansa. Toisaalta Pohjois-Korean järjestelmä on ainutlaatuinen koko maailmassa. Olisi vahinko, jos se tärveltyisi liian jyrkkien uudistusten takia. Myös Korean työväenpuolueen kansainvälisen osaston edustajat ottivat puheeksi jonkinlaisten taloussuodistusten tarpeen, kun kävimme heidän kanssaan virallisia keskusteluita.

Joitain muutoksia on jo tapahtunut. Pienet kadunvarsikioskit ovat yksityisyrityksien tai puoliyksityisten hallinnassa. Kokeneet Korean kävijät kiinnittivät huomiota siihen, miten aiempaan verrattuna hotellissamme näkyi nyt useita ulkomaisia satelliittikanavia, kuten BBC World ja Al Jazeera. Jotkut opiskelijat vierailevat eurooppalaisissa yliopistoissa viettäen parikin vuotta ulkomailla. Kaikki tämä tuo omat lisämaailmaansa tähän ainutlaatuisen maahan. Itselleni jäi tunne, että tänne on pakko tulla uudestaan.

Tommi Lievemaa

Kirjoittaja vieraili Korean demokraattisessa kansantasavallassa Korean työväenpuolueen vieraana Kommunistien liiton edustajana 25.7.-1.8.2013.

Comrade Kim goes flying Espoon Cinessa

Elokuussa järjestetyssä Espoon Cine elokuvafestivaalilla nähtiin tänä vuonna myös pohjoiskorealaista elokuvaa. Comrade Kim goes flying esitettiin kolmena peräkkäisenä päivänä ja ainakin perjantain 23.8 näytös oli ääriään myöten täynnä. Elokuva on belgialais-korealainen yhteistuotantoa, sillä elokuvan toinen ohjaaja oli Belgialainen Anja Daelemans samoin kuin elokuvamusiikin toinen säveltäjä Nicholas Bonner. Näyttelijät olivat pohjoiskorealaisia ja elokuva oli kuvattu kokonaan Pohjois-Koreassa.

Elokuva kertoo nuoresta työläisprikaatissa työskentelevästä naisesta Kimistä (Han Jong Sim), jon-

ka työpaikka on hiilikaivos kaukana maaseudulla. Hänelle tarjoutuu mahdollisuus siirtyä rakennusprikaatiin Pjongjuun giangiin. Samalla pääsee tutustumaan lähemmin haaveiden kohteeseensa sirkukseen ja erityisesti trapetsitaiteilijan ammattiin. Neiti Kim päättääkin osallistua sirkuksen kykyjen etsintätilaisuuteen, mutta epäonnistuu.

Rakennusprikaatissa Kimin kiinnostus sirkukseen käy ilmi ja prikaati päättää osallistua työläisten festivaalille akrobatiaesityksellä. Sitkeällä työllä ja toverillisella avulla ja kannustuksella prikaati saavuttaa menestystä festivaaleilla.

Menestyksen myötä sirkuksen

Jatkuu sivulla 19

Pjongjangissa sijaitsevan uudenaikaisen elintarviketehtaan työntekijöille on taattu monia maksuttomia palveluita, tärkeimpänä niistä lasten päivähoito.

UNOHTAMISEN SUHTEELLISUUDESTA (2)

Kansalais- ja interventiosodan aika Neuvosto-Venäjällä

Kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa (Kansan ääni 3/2013) tarkasteltiin yleisellä tasolla viime vuonna 2012 julkaistuun Gulag-Vankileirien saaristo-teokseen liittyviä näkökohtia ja julkaisuperusteita. Aleksandr Solzhenitsynin teoshan oli aiemmin toimitettu suomeksi vuosina 1974-1978 Vankileirien saaristo-nimellä. Kirjailija Sofi Ok-sasen hallinnoima kustannusosakeyhtiö Silberfeldt Oy julkaisi uusintapainoksen näyttävästi ja aiheeseen liittyvillä poliittis-historiallisilla tunnuksilla. Nämä ilmenivät selkeästi teoksen kansipapereista, esipuheista, liitteistä ja julkaisemisen jälkeen käydystä yksipuolisesta lehdistökeskustelusta, teosta käsittelevistä yleisötilaisuuksista ja uusintapainoksen kritiikittömästä ylistyksestä mediassa. Päällimmäisinä taustoina näissä vaikuttivat selvästi olevan ideologiat kapitalistisen järjestelmän ikuistamisesta ja kaikenlaisten sosialismipyrkimysten torjumisesta.

Shokkivaikutus

Erityisesti teoksen toisen esipuheen kirjoittajan Martti Anhavan ja tietenkin itse Solzhenitsynin 1300-sivuisella tekstisisällöllä tunnutaan pyrittävän tainnuttamaan kirjan lukijat eräänlaisella shokkivaikutuksella täysin kritiikittömään mielen-tilaan. Satoja pienellä tekstikoolla kirjoitettuja sivuja, joita täydentävät vielä pienemmällä painetut alaviitteet ja usein pitkät tarkennukset lukemattomine yksityiskohtineen ja värikkäine kauhukuvineen eivät jätä lukijalle paljon muita mahdollisuuksia kuin uskoa tai olla uskomatta. Lähdeviitteiden laaja puuttuminen ei ole herättänyt keskustelua, vaan Solzhenitsynin järkälemäinen ”paketti” on nieltä sellaisenaan. Lähteettömien tietojen tarkistaminen on käytännössä lähes mahdotonta. Kirjanteon vaikuttimia, sisältöä, historiallis-poliittisia kannanottoja ja linjanvetoja ei ole ollut sovelias- ta arvostella, vaan ne on tullut hyväksyä sellaisinaan ja kokonaisuutena, kuten ”pyhien” kirjojen kohdalla yleensäkin on tapana ollut.

Kustantajan historialliset lähtökohdat

Uusintapainoksen toisen esipuheen kirjoittajan Martti Anhavan tekstin otsikkona on: ”Punainen lihamylly ja sen kuvaaja”. Anhava lähtee liikkeelle Leninin kansalais- ja interventiosodan aikaisesta viestistä:

”On tiukasti sotilaallisen toiminnan aika. On välttämätöntä terästää massojen energiaa ja luonnetta vastavallankumouksellisiin kohdistettavalla joukkoterrorilla, etenkin Pietarissa, jonka antama esimerkki on ratkaisevan tärkeä. Terveisin Lenin.” (3.7.1918.)

Viestin lähdettä ei ole mainittu. Anhavan avainsana tässä lienee ”joukkoterrori”, millä lähdetään leimaamaan Leniniä ja nuorta neuvostovaltiota vaikeassa yhteiskunnallisessa tilanteessa, jossa koti- ja ulkomainen taantumus kävivät hyökkäyssotaa sosialismin tukahduttamiseksi heti sen alkuvaiheessa. Anhava unohtaa tämän tietoisesti. Esipuheesta ei ole sanaakaan useita vuosia kestäneestä suurodasta ja sen aiheuttamista ongelmista valtion rakentamisen alkuvaiheessa. Voisiko esimerkiksi Suomen yhteiskunnallista kehitystä vuosina 1941-1944 tarkastella oikein ottamatta lainkaan huomioon tuolloin käynnissä ollutta jatkosotaa? Ei varmaankaan. Kysymys onkin siitä, että Solzhenitsynin teoksen poliittiset tarkoitukset halutaan kohdistaa nyt entistä voimakkaammin Leniniä, Lokakuun vallankumousta ja marxilaista sosialismikäsitystä vastaan. Tämä todettiin jo kirjoitussarjan ensimmäisessä osassa. Leninin viestin asiayhteyttä ei selvitetä eikä ”joukkoterrorin” alkuperäisen ve-

näjänkielisen ilmauksen tarkoitusta täsmennetä. Kysymys lienee kuitenkin ollut lähinnä kansalais- ja interventiosodan sotatoimista ja sisäisestä järjestyksenpidosta sotaolosuhteissa. Vastavallankumoukselliset kotimaiset tahot pyrkivät sodankäynnin ohella myös siviilipuolella sabotoimaan kaikin tavoin neuvostohallinnon toimintaa.

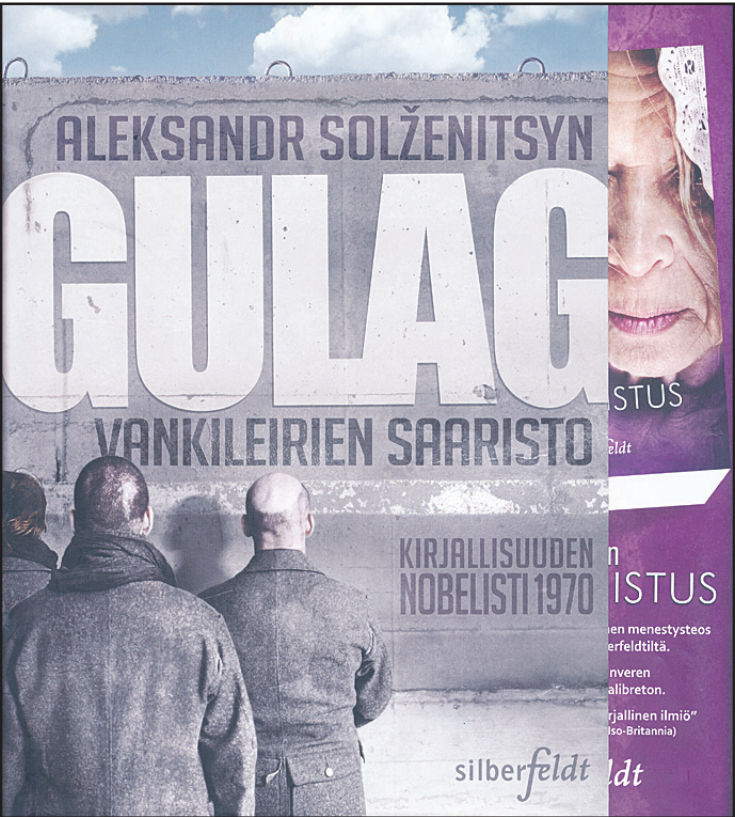
Sodasta

Kansalais- ja interventiosodan kes- toajaksi mainitaan yleisesti vuodet 1918-1922, mutta käytännössä valkoiset aloittivat sodan jo Lokakuun vallankumousta seuraavina päivinä. Pihkovaan, ensimmäisen maailmansodan pohjoisrintaman esikuntaan paennut Kerenski keräsi kokoon vastavallankumouksellisia joukko-osastoja ja lähti kenraali Krasnovin auttamana johtamaan niitä kohti Pietaria. Lokakuun 30. päivänä Krasnovin joukot kuitenkin lyötiin Pulkovassa ja työnnettiin Hatsinan edustalle. Myös Moskovassa ja monin paikoin muualla Neuvosto-Venäjällä aseelliset vastavallankumoukselliset ryhtyivät toimintaan. Moskovassa nämä antautuivat 3. marraskuuta 1917. Marraskuun lopussa ulkoiset suurvallat päättivät ryhtyä taisteluun vallankumouksellista Venäjää vastaan. Pariisissa pidetyssä kokouksessa sovittiin intervention (väliintulon) lisäksi myös Venäjän jakamisesta.

Historian tulkintaa

Anhava jatkaa: ”Toisin kuin Lokakuun vallankumouksessa yliotet- ta havitelleet bolshevikit kernaasti muistivat, heidän nousunsa ei ollut historiallinen välttämättömyys eivätkä työtätekevät massat olleet heidän puolellaan. Massat eivät tienneet heistä mitään, etenkin maaseudulla. Bolshevikkejä oli vähän ja alusta pitäen he joutuivat pelkäämään entistä yhteiskunta- järjestystä puolustavien valkoisten vastaiskua sekä kilpailevien uudistajien kuten menshevikien tai socialistivallankumouksellisten juonitteluja”.

Kansan äänen lukijoille on tuskin turha kommentoida edellä olevaa. Viimeistään kansalais- ja interventiosodan päätyttyä Neuvosto-Venäjän raskain uhrauksin saavut- tamaan voittoon ei kenellekään voinut olla epäselvää, etteikö bolshe- vikeilla ja työtätekevien neuvostoil- la olisi ollut työläisten, talonpoikien ja yleensäkin laajojen kansanjouk- kojen tukea. Muuten ei olisi ollut mahdollista kukistaa valkokenraa- leja ja ulkomaisia maahantunkeu- tujia, jotka joka puolelta yrittivät lä- hestyä Pietaria, Moskovaa ja muita Neuvosto-Venäjän ydinalueita. Laa- ja valkoinen terrori vielä lisäsi ja lu- jitti tätä kansan tukea. 14 ulkovallan joukkoja oli kaikista silloisista suur- valloista sekä näiden rinnalla useis- ta Neuvosto-Venäjän pienemmis-

Kirjan kustantaja on unohtanut, että Neuvosto-Venäjällä käytiin Lokakuun vallankumouksen jälkeen monivuotinen kansalais- ja interventiosota, jonka aikana oli äärimmäisen vaikeata keskittyä sosialismin rauhanomaiseen rakentamiseen. Lenin ja bolshevikit eivät aloitaneet tätä sotaa.

tä naapurimaista. Suomalaiset Aunuksen-retkeläisetkin tekivät tässä oman osansa.

Anhavan väitteeseen, etteivät ”työtätekevät massat olleet heidän puolellaan” ja ”eivät tienneet heistä mitään”, voidaan vastata myös esimerkiksi marraskuussa 1917 järjes- tettyjen perustuslakia säätävän ko- kouksen vaalien tuloksilla. Bolshe- vikit saivat näissä vaaleissa yli kym- menen ja puoli miljoonaa ääntä eli 23,8 prosenttia kaikista annetuista äänistä. Äänestysprosentti oli yli 70. Vaalit kuitenkin käytiin ennen Lokakuun vallankumousta laadi- tujen listojen mukaan, jolloin mm. socialistivallankumoukselliset eivät olleet vielä hajaantuneet. Neuvos- tojen 2. edustajakokouksessa loka- kuussa 1917 bolshevikillä oli ollut jo enemmistö verrattuna aiempaan tilanteeseen. Perustuslakia säätävä kokous jouduttiin laskemaan hajal- le tammikuun alussa 1918, kun se ei hyväksynyt Lokakuun vallanku- mouksen tuloksia, neuvostojen valtaa eikä asetuksia maasta ja rau- hasta.

Penzan tapaus

Anhava jatkaa johdantoaan: ”Kun kannattajien joukko oli pieni eikä rahaa ja muita tarvikkeita ollut ni- meksikään, valtaa oli vahvistettava sitä lujemmin ottein. Köyhän kan-

san katkeruutta oli helppo lietsoa, niinpä tehdastyöläisiä ja talonpoi- kaisväestöä yllytettiin tilanherroi- hin ja teollisuuspomoihin kohdistu- viin tuhotöihin”. Anhava kertoo Le- ninin lähettäneen elokuussa 1918 Penzan neuvoston toimeenpane- valle komitealle kulakkien kapinaa koskevan kovasanaisen sähkeen toimintamääräyksineen. Noin 600 kilometriä Moskovasta kaakkoon si- jaitsevassa Penzan kuvernementis- sä oli jatkunut jo jonkin aikaa kulak- kien kapina, eivätkä kuvernement- tineuvoston toimeenpaneva komi- tea eikä VKP (b):n kuvernementiko- miteakaan tuntuneet saavan asiaa hallintaan. Lenin lähetti elokuun 1918 aikana useitakin viestejä näil- le elimille huolestuneena ja toden- näköisesti suivaantuneena elinten toimintakyvyttömyyteen.

Hyökkääjiä ei arvostella

Kansalais- ja interventiosodan olo- suhteissa Neuvosto-Venäjän joh- don ja sodanjohdon kannalta tällai- set paikalliset kapinat palvelivat si- säisen ja ulkoisen vihollisen tarkoi- tusperiä ja hyökkäysoimia. Porva- rillinen historiankirjoitus on arvos- tellut ja moralisoinut voimakkain sanoin Leninin kyiseisen sähkeen sisältöä ja siinä annettuja kulakkien vastaisia toimintamääräyksiä. An- hava ei kerro tämänkään sähkeen

alkulähdettä. Porvarillisista histo- rioitsijoista Robert Service kirjas- saan ”Lenin” esittää Hyvin eri taval- la kirjoitetun vastaavan sähkötekst- in lähteeksi Komsomolskaja Prav- da-lehden numeron 12.2.1992. Ky- seinen lehti oli todennäköisesti jo tuolloin muuttunut nykyiseksi por- varilliseksi ”iltapäiväleheksi”. Servi- ce väittää teoksessaan Leninin tekst- in olleen niin järkyttävän (hirttämi- set, nimien julkaisemiset, viljan ta- kavarikoinnit, panttivangit), että se pidettiin neuvostoaikana salas- sa. Kuka tietää. Järkyttävyyttä oli sota-ajassakin. Yksipuolisen histo- riankirjoituksen huippuna tunnet- tu ”Kommunismien musta kirja” ker- too kyseistä sähkettä koskevan läh- teen löytyvän Venäläisestä nykyhis- torian dokumenttien säilytys- ja tut- kimuskeskuksesta (CRCEDHC). Kes- kus sijainnee Ranskassa. Solzhenit- syn eivätkä porvarilliset historian- kirjoittajat arvostele sen sijaan mil- lään lailla koti- ja ulkomaisten hyök- kääjien sota- ja terroritoimenpitei- tä Neuvosto-Venäjällä. Ulkomaiden interventioista vaietaan usein koko- naan.

Sota on haluttu sivuuttaa

Äärimmäisen vaikeat sotaolosuh- teet on useissa yhteyksissä tarkoi- tuksella jätetty huomioonottamat- ta. Mm. sodanaikaisista sotavanki- leireistä ja vastaavista, joita kaikilla osapuolilla tietenkin oli, on vedet- ty kylmät johtopäätökset siitä, että Lenin ja neuvostojohto alkoivat val- litsevista sotaolosuhteissa järjestel- mällisesti rakentaa kirjoittajien tar- koittamia ”keskitysleirejä”. Vaikka tätä termiä käytettiinkin Anhavan mainitsemassa tunnetussa dekree- tissä 5.9.1918, ei se poista sotaolo- jen ratkaisevaa vaikutusta kaikes- sa yhteiskunnan toimissa. Ei myös- kään Solzhenitsyn ota huomioon eikä laajemmin käsittele kansalais- ja interventiosotaa ja sen luomaa tilannetta, vaan syyttää Leniniä ja neuvostovaltaa yksittäisten sota- ajan tapahtumien kautta. Kirjailija jopa ilmoittaa päivämäärän kesältä 1918, jolloin hänen teoksensa nimi- lehdessä mainittujen vuosien 1918- 1956 aikaiset leirit saivat alkunsa!

Jaakko Ahvola Kirjoitussarja jatkuu.

Lähteitä:

Neuvostoliiton historia. Sosialismin aikakausi. Edistys. Moskova 1978
Lenin. Robert Service. WSOY 2001
Kommunismien musta kirja. WSOY 2000
Neuvostoliiton tragedia. Osmo Jus- sila. Otava 2012
Kanava-lehti 1/2013

EU:n väärennetty ”historianselitys”

EU pitää NL:n ja Saksan hyök- käämättömyyssopimusta 1939 ”II maailmansodan syynä” ja viet- tää sen vuosipäivää 23.8. ”To- talitarismin uhrien muistopäivä- nä”. EU:n ”kansalais- ja perusoikeuskomissaari” Viviane Reding kirjoittaa Aamulehden Puheen- aihe-palstalla 23.8.2013 otsikol- la ”Muistakaa totalitarismi” seu- raavasti:

”Päivälleen 74 vuotta sitten, 23. elokuuta 1939, kaksi totalitaarista valtiota, Hitlerin natsi-Saksa ja Sta- linin Neuvostoliitto, allekirjoittivat keskinäisen sopimuksen. Sopimus oli lähtökohtana ihmiskunnan tu- hoisimpaan sotaan kautta aikojen.

Toisen maailmandodan aikana sur- mattiin miljoonia ihmisiä ja vielä useammat kärsivät totalitaaristen hallintojen sorron alla vuosikym- menien ajan sodan päättymisen jäl- keen. Uhrien muistoksi ja sen var- mistamiseksi, että rakennamme tu- levaisuutta menneisyyttä unohta- matta, elokuun 23:ttä vietetään Euroopan laajuisena totalitaaristen ja autoritaaristen järjestelmien uhrien muistopäivänä.”

Redingin ”tiedot”, miksi YK:n yleismaailmallinen Holocaus- tin muistopäivä 27.1. ”ei kelpaa” EU:lle, ovat järjestään väärennetty- jä: II maailmansotaa oli sopimushet- kellä käyty Kiinassa yli kaksi vuotta.

”Sopimusosapuolet” tukivat siellä vihollisosapuolia. ”Sopimus” ei ol- lut sotilasliitto, vaan kahden viha- mielisen sotilasliiton normaaliolo- tila silloin, kun ne eivät sodi. NL oli valmiiksi sotatilassa Länsi-Ukrainaa ja Itä-Liettuaa laittomasti miehittä- neen Puolan kanssa.

Jos tuo ”liitto” oli ”II maail- mansodan syy”, niin MITÄ sitten EU olisi halunnut tapahtuvan? Olii- siko ensin Saksan pitänyt kaikessa rauhassa tappaa NL:n väestö ja Ja- panin Kiinan väestö, ja sitten ”Suur- ret Oikeamieliset Antitotalitaariset Länsivallat” atomipommillla hoidel- leet nämä uudet kilpavaltiaat?

Risto Koivula

Egypti: arabikevään toinen vaihe

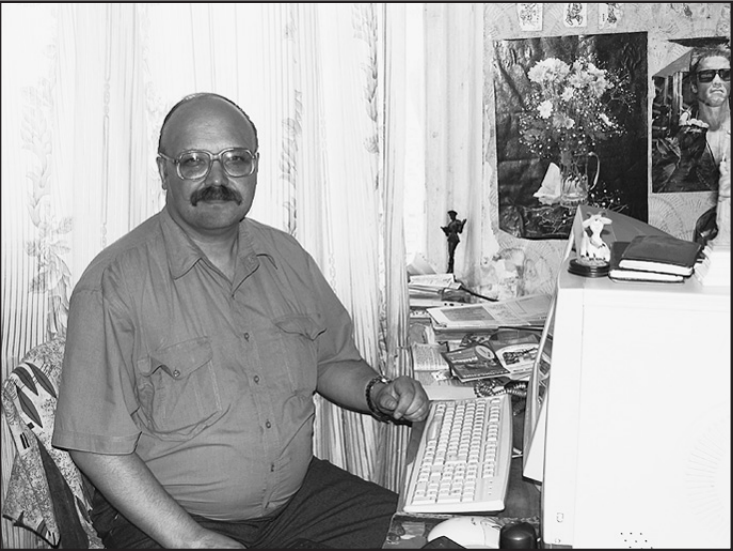
Jokin aika sitten pääministeri Medvedev kertoi valtion propaganda levittävälle Russia Today-kanavalle uskovansa, että länsi on arabikevään takana. Yrityksessään estää edes itse ajatuksen syntymisen jostain vallankumouksellisista toimista Venäjän virallinen propaganda iskos-taa hyvällä menestyksellä vastaavia ajatuksia kansalaisten sa mieliin. Monet ihmiset usko-vat siihen, että USA olisi ottanut käyttöönsä eräänlaisen ”hallitun kaaoksen teorian” ja pyrkii ulot-tamaan tämän mainitun kaaok-sen koko Lähi-Idän alueelle. Löy-tyy sellaisiakin ajattelijoita, jotka väittävät pohjoisamerikkalaisten todellisena maalitauluna olevan nimenomaan Venäjä ja että Lähi-ltä toimii tässä vain välivaiheena.

Propaganda ja eliitin todelliset aja-tukset ovat tavallisesti kaksi eri asi-aa. Niinpä Medvedev on joko suuri näyttelijä tai sitten hän uskoo vilpit-tömästi siihen, että arabikevään jär-jestäjänä toimii Washington.

Putinia tai Medvedevia voi-daan osittain tietenk in ymmär-tää – he eivät ole kertaakaan osal-listuneet oikeisiin vaaleihin ja sitä suuremmalla syyllä oikeisiin vallan-kumouksiin eikä heillä ole käsitystä-kään siitä, miten valmistellaan jouk-kotapahtumia.

Arabikevään alkuun mennen-sä kaikki arabimaat Syyriaa lu-kuun ottamatta olivat Lännen täy-dellisessä strategisessa valvonnas-sa. Miksi amerikkalaisten olisi pitä-nyt aiheuttaa itselleen vahinkoa? Ei, USA ei valmistellut mitään arabike-vättä, sillä se itsekin yksinkertaises-ti jätti tämän vailla huomiota. Län-si piti aivan viimeiseen hetkeen asti kiinni asettamistaan kätyreistä ku-ten Tunisian ja Egyptin diktaatto-reista.

Suurimmassa osassa arabi-maita poliittinen ”kevät” päättyi demokraattisten vapauksien laa-jentamiseen ja Tunisiassa ja Eryp-tissä jopa pidettiin enemmän tai vä-hemmän vapaat vaalit. Näissä vaa-leissa voittajiksi selvisivät kylläkin islamistit, mikä pakotti eräät epäon-

Sergei Skvortsov työhuoneessaan Moskovassa

niset analytiikat ilmoittamaan, et-tä tämä nimenomaisesti olikin ara-bikevään tavoite ja että lähiaikoina niistä on muodostumassa jonkinlai-nen Pakistanin tapainen alue. Mut-ta jos se olisi ollut niin, niin kannat-tiko silloin Mubarakia suistaa val-lasta?

Kuinka suureksi yllätyksek-si muodostuikaan näille henki-löille joukkomittaiset protesti-mielenosoitukset, joiden aikana sadat tuhannet egyptiläiset vaati-vat islamilaisen presidentin Mursin eroamista ja puolet valitsijoista al-lekirjoitti asianomaisen vetoomuk-sen! Yhteiskunnan sivistyneen osan tyytymättömyyttä islamilaisveljes-kunnan yrityksistä saada valtio kes-kiajan tilanteeseen täydensi yleinen tyytymättömyys veljeskunnan täy-dellisestä kykenemättömyydestä hallita maata, heidän diktatorisista pyrkimyksistä ja taloudellisesta ro-mahduksesta.

Tämän jälkeen seuranneita tapahtumia eräät kriitikot nimit-tävät esimerkiksi siitä, kuinka ”ak-tiivinen vähemmistö tyrkkyttää tah-toaan enemmistölle”. Toiset kriitikot nimittävät näitä tapahtumia sotilasvallankaappaukseksi. Aktiivises-ta vähemmistöstä me keskustelem-me vielä myöhemmin, mutta puhu-taan toistaiseksi armeijasta.

Kun protestoivien määrä saa-vutti satojen tuhansien tason ja

väkijoukosta esitettiin entistä voi-makkaammin kehoituksia valloit-taa rynnäköllä presidentin hallin-non rakennus, sotilaiden oli pakko määritellä puolensa. Lopulta pää-tettiin kaataa presidentti Mursi.

Toverimme Egyptin Kommu-nistisesta puolueesta luonnehti-vat Mursin syrjäyttämistä vallas-ta 30. kesäkuuta 2013 tapahtu-neeksi vallankumoukseksi, jonka tehtävänä oli tarkentaa tammikuun 25. päivän 2011 vallankumous-ta. Kumouksen tehtävä oli selät-tää Egyptiä uhkaava historiallisen suuri vaara, joka uhkasi rapauttaa kulttuurin, katkaista yhteydet ny-kaikaan ja horjuttaa maan yhte-näisyyttä. Toverit luonnehtivat tätä vallankumousta kansalliseksi ja de-mokraattiseksi vallankumoukseksi, jonka tehtävänä on saattaa pää-tökseen kansallisen vapautumisen prosessin kaikenlaisesta riippuvai-suudesta ja alistumisesta USA:lle ja muille imperialistisille maille sekä pystyttää demokraattinen maal-linen valtio.

En pysty päättelemään siitä, kuinka syvälle Egyptin sotilas-henkilöt ovat uskollisia demo-kration ja kansallisen riippumat-tomuuden aatteille, mutta he ovat kuitenkin jo todistaneet uskollisuu-tensa valtion malliselle luonteelle. Islamistien esiintymisten tukahdut-taminen muistuttaa kovasti, mutta

tietenkin pienemmässä mittakaa-vassa tapahtumia Syyriassa, missä kansalaissota on saamassa entis-tä enemmän maallisten voimien ja radikaalisten islamistien vastakkai-nolon luonteeseen.

Sitten kysymykseen aktiivi-sesta vähemmistöstä: Ilmeisesti arabimaailmassa on maita, joiden väestön enemmistö, jos sille annet-taisiin sellainen mahdollisuus, ää-nestäisi islamistien puolesta, mutta Tunisia ja Egypti eivät kuulu kyseis-ten maiden joukkoon. Näissä mais-sa ei ole mitään islamilaisenemmis-töä. Muuten voidaan sanoa, että is-lamistit eivät käytännöllisesti osal-listuneet arabikevääseen, vaan dik-taattoreiden kukistamiseen osallis-tuivat vasemmistolaiset ja liberaali-set voimat toteamuksena teesiin si-tä, että arabikevät typistyi islamilai-seksi uudestisyntymiseksi. Tunisian vaaleissa etusijalle sijoittuivat vas-emmistolaiset eivätkä islamistit. Mutta vasemmistolaiset olivat pirs-taloituneet yhdeksäksi puolueek-si, kun taas islamisteilla oli vain yk-si puolue. Tästä syystä jälkimmäiset nousivatkin valtaan.

Egyptissä muodostui entis-tä mielenkiintoisempi tilanne. Vaalien ensimmäisellä kierroksella Mursi keräsi hieman yli 20 prosent-tia kaikista äänistä (mikä on myös islamistien todellinen kannatuspro-sentti) ja vasemmistovoimien eh-dokas hävisi hänelle virallisten tie-tojen mukaan noin kaksi prosent-tia äänistä. Tuolloin vasemmisto-voimat puhuivat jatkuvasti vaali-vilpistä – ja ilmeisesti myös aiheel-lisesti, koska sotilaspiirit asettivat aktiivisesti veljeskunnan edustajia valtaan. Armeijan silloinen päällysy-tö pelkäsi, että valtaan tulonsa jäl-keen vasemmistolaiset aloittavat tutkimukset sotilaspiirin rahahui-jauksista. Mitä tulee taas islamistei-hin, niin heidän kanssaan päästiin nopeasti tarpeelliseen sopimuk-seen tästä asiasta.

Taas presidenttivaalien toi-sella kierroksella Mursin vasta-ehdokkaana oli yksi kukistetun Mubarakin kannattajista ja tässä tilanteessa Mursin olisi pitänyt mo-

kata todella pahasti vaalien häviä-miseksi – valitsijoiden enemmistö ei halunnut mitään paluuta men-neisyyteen. Useat niistä valitsijois-ta, jotka vaalien ensimmäisellä kier-roksella olivat äänestäneet muita ehdokkaita, päättivät, että islamis-tit ovat nyt ”pienempi paha”.

Mutta mitä tapahtui tämän jälkeen? Muslimiveljeskunnan yri-tykset järjestää protestitilaisuuksia Mursin kukistumisen jälkeen eivät ottaneet tuulta purjeisiinsa – näi-hin tilaisuuksiin osallistui kymme-niä kertoja vähemmän ihmisiä kuin tilaisuuksiin hänen eroamisen puo-lesta.

Egyptin islamilainen veljes-kunta ei voi kehua nauttivan-sa erityistä ulkomaalaista tukea. Vaikka Länsi onkin tuominut Mur-sin kukistamisen ja islamilaisveljes-kunnan protestien tukahduttami-sen, niin mitään pakkotoimia täs-tä ei ole seurannut ja asetoimituk-sista ei ole ollut puhetta ollenkaan. Persianlahden öljymonarkiat syy-rialaisen vastavallankumouksel-listen päärahoittajina jostain ulko-puoliselle epäselvistä omista syis-tään eivät lainkaan pidä egyptiläi-sestä veljeskunnasta eivätkä suun-nittele heidän tukemistaan.

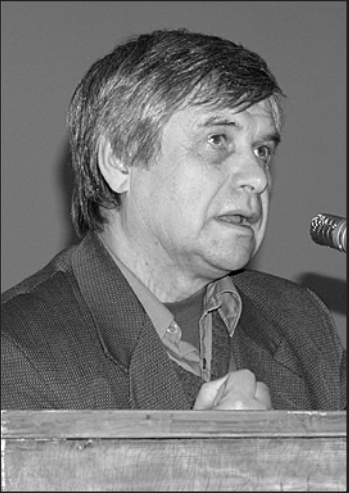
Egyptillä on edessään vaka-vat taloudelliset ja sosiaaliset ongelmat, jotka liittyvät keskeises-ti islamistien surkeaan taloudenhoi-toon. Näiden ongelmien ratkaise-minen ei ole mikään helppo tehtä-vä. Tässä tilanteessa sotilashenkilöi-den osuus saattaa kasvaa huomat-tavasti ja perustuslain takuumiehen asemasta heistä saattaa muodostua hyvin itsenäinen ja hyvin vaikutus-valtainen peluri.

Kokonaisuudessaan Eyp-tin tuleva kehitystie on hyvin epä-määräinen ja se tulee muotoutu-maan eri poliittisten voimien väli-sen tiukan taistelun tuoksina. Siit-tä huolimatta yksi asia voidaan to-deta varmasti: minkään kaanikun-nan perustamista alueelle ei lähiai-koina ole odotettavissa.

Sergei Skvortsov, NKP:n pääsihteeri

Lenin ja Neuvostoliiton perustaminen

Joulukuun 30.päivänä vuona 1922 kokoontui Moskovassa Stalinin johdolla Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton neuvostojen ensimmäinen edus-tajakokous. Stalinin alustuksen pohjalta päätettiin perustaa SNTL. Läsä oleiden myrskyis-ten suosionosoitusten ja hurraa-huutojen saattelemana kongressi päätti lähettää tervehdyksen Leninille. Juuri tuolloin Lenin oli Gorkin kylässä Moskovassa ulko-puolella.

Aimo Minkkinen

taansa edessä olevasta tiestä. Hän totesi, että hänen käsityksensä ”so-sialismista oli muuttunut perin poh-jin”. Tähän liittyen hän asetti tehtä-väksi uusia valtiokoneisto, joka ”ei kelvannut kerrassaan mihinkään” ja joka ”oli otettu kokonaan enti-seltä aikakaudelta” Sairasvuoteel-la sanelemassaan poliittisessa tes-tamentissa Lenin ”kehotti hartaasti

tekemään eräitä muutoksia poliitti-seen järjestelmään”.

Vuodet 1921-1923 olivat tu-levan kehityksen kannalta erityi-sen kohtalokkaita. Jos joku muu kuin Lenin olisi alkanut esittää uu-den talouspolitiikan eli NEPin vaati-muksia ”vakavasti ja pitkälle aikaa”, hänet olisi välittömästi ammuttu, on tuolloin Leninin tavannut ame-rikkalaisen liikemies Armand Ham-mer todennut.

Lenin esitti markkinatalouden mekanismien hyödyttämistä kan-san elintason kohottamiseen eli hyödykkeiden tuottamista myy-täväksi kysynnän perusteella. Kap-titalismi taas on sitä, että tuotan-toa harjoitetaan voiton saamiseksi tuotantolaitosten omistajille eli pääoman lisäämiseksi. Työnteki-jän energia on raaka-aineena, jota työnantajat muuttavat rahaksi, voi-toikseen.

Joulukuun 31. päivänä 1921 kommunistisen puolueen poliitti-nen toimikunta oli määrännyt Leni-nin kuudeksi viikoksi pakkolomalle vuoden 1922 alusta lähtien. Päätök-

sessä kiellettiin hänen tulonsa Mos-kovaan töihin ilman lupaa keskus-komitean sihteeristöltä.

Neuvostoliiton perustamisen aikaan sanelemassaan kirjoitukses-sa kansallisuuskysymyksestä Lenin arvosteli väitettä hallintokoneiston yhtenäisyyden tarpeesta. Nuo väit-teet olivat hänen mielestään läh-töisin ja otettu tsarismilta, jota on vain hiukkasen maalattu neuvosto-värein.

Lenin totesi: ”Näin ollen on hy-vin luonnollista, että ”vapaus erota liitosta”, millä me itseämme puolus-telemme, osoittautuu pelkäksi pa-peripalaseksi, joka ei pysty suojele-maan Venäjän valtakunnan ei-venäläisiä siltä, että heidän päällensä karkaa se tosi venäläinen, isovenä-läinen šovinisti, oikeastaan roisto ja väkivallantekijä, jollainen on tyypil-linen venäläinen byrokraatti. Epäi-lemätöntä on, että neuvostolais-ten ja neuvostolaitettujen työläis-ten mitätön prosenttimäärä huk-kuu tuohon šovinistisen isovenä-läisen roskaväen mereen kuin kär-pänen maittoon.”

Lenin pyrittiin pitämään eros-sa Gruusiassa tapahtuneesta väli-kohtauksesta. Lenin sai kuitenkin tahtonsa läpi ja hänelle toimitetiin Gruusiassa koskevat asiapape-rit. Tosin hän joutui turvautumaan niiden käsittelyssä sihteeireiden-sä apuun. Hän jopa totesi sihtee-rilleen: ”Jos minä olisin vapaana...”. Huomasi puhuneensa sivu suunsa, naurahti ja jatkoi: ”Jos olisin vapaa-na, niin tekisin sen helposti itse”.

Lenin vaati toimenpiteitä, joil-la ei-venäläiset olisivat todella suo-jattuja ”tosi venäläiseltä turvantuk-kijalta”. Tässä oli hänen mielestään esittänyt kohtalokasta osaa häti-köiminen ja viehättyminen hallin-nolliseen määräilyyn.

Neuvostoliiton siirryttyä val-tiona historiaan erityisesti vasem-mistolaisten on syytä paneutua ennakkoluulottomasti ja kiihkot-tomasti siitä saatuaan kokemuk-seen, sen mahdollisiin valuvikoi-hin ja puutteisiin.

Aimo Minkkinen Lenin-museon johtaja

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Ei kauppaa roistovaltioiden kanssa?

Kesäisin on lehdillä juttupulaa joten palstoille kelpaa vähempitoituksinenkin jutuntapainen. Esi-
merkkinä Keski-suomalaisen jutu-
tu 18.08 lehdessä ”Ruokasieniä roistovaltiosta”? Olen aivan samaa mieltä. Ruokasieniä eikä mitään muutakaan myytävää pidä hankkia roistovaltioista.

Kuitenkin roistovaltion määritelmä ei ole aivan yksioikoinen. Jos Yhdysvallat määrittelee jonkin valtion roistovaltioksi, on se vain heidän mielipiteensä. Tosin Amerikan apinoijat toistavat kaikkea legenda, mitä valtameren takaa meille syötetään. Kritiikkiä ei saa esittää, ettei Suomen presidentin kutsu Valkoiseen Taloon edelleen siirty kauas tulevaisuuden hämääseen.

Roistovaltion pitää ansaita arvonimensä. Vaatimukset täyttäviä valtioita on minun kriteerieni mukaan vain kaksi: Yhdysvallat ja Israel. Roistovaltio vakoilee maailmanlaajuisesti, käy rikollisia sotia demokratian valhekaavun avulla,

salamurhaa vastustajiaan eri puolilla maailmaa, sekaantuu itsenäisten valtioitten sisäisiin asioihin, yllyttää ja rahoittaa sisäisiä levottomuuksia, esimerkkinä Syyria, Egypti, Jemen ja Sudan muutamia maita mainitakseni. Omat kansalaiset näkevät nälkää samaan aikaan, kun pommeja ja ohjuksia kylvetään Pakistaniin ja Afganistaniin. Juuri esitetyn tiedon mukaan 16 miljoonaa lasta kärsii köyhyydestä Yhdysvalloissa. Vain roistovaltio voi näin menetellä. Samoin vain roistovaltio voi pitää kokonaista kansakuntaa Gazan alueella vankileirillä.

Onneksi jotain valoa on putken päässä. Yhdysvallat menettää kaiken aikaa maailmalla vaikutusvaltaa ja samoin sen nuolijat. Maailman napa siirtyy lähivuosina Kiinaan.

Reino Welling
Jämsä-Jämsänkoski

VR:n alasajo jatkuu

Jo useamman vuoden on VR:n palveluja karsittu. Viimeisin tieto on, että kesällä kielletään tupakanoipotto kaukojunissa. Tupakointi on sairaus, mutta kukaan ei tiettävästi ole puolustanut tupakkojia, että heitä tulisi kunnioittaa nimenomaan tasaa arvon nimissä. Heitä kohdellaan kuin rikollisia. Kannatan raittiiden elämäntapojen kehittämistä, mutta valistuksen kautta.

Muistuu mieleeni Helsingin kaupunginvaltuuston kokous. Siellä sosiaalilääkäreiden yhdistys oli esittänyt, että yleisiin vessoihin tulisi terveysvälineautomaatteja. Valtuutettu Zilliacus nousi pystyyn ja sanoi, että ”kuinka joku säädytön ihminen voi sellaista esittää”. Sanavalmis valtuutettu Eino Saastamoinen vastasi, että ”hyvä rouva Zilliacus eihän se Teitä koske”. Zilliacus lienee ollut silloin 80-vuotias. Useista asioista on mielipiteitä juuri niillä, joita asia ei koske. Minä en ole koskaan polttanut ja olen astmaatikko. Vaikeam-

pi asia on deodorantit junissa. Taus-talla on tietysti sairaat yksilöt, jotka haluavat vainota toisenlaisia ihmisiä. VR on lakkauttanut laivayhtiöiden kanssa yhteistyön. Asemia lakkautetaan liukuhihnalla.

Vaasassa on koko ajan supistettu asemapalveluja ja tiettävästi lipunmyynti lakkautetaan kokonaan. Automaateissa on vain luotokortti lipunmyynti. En ole aikunut hankkia luotokorttia enkä internettiä. Minä kun olen epäsosiaalinen eläkeläinen ja kaiken maailman gangsterit kyttäävät eläkeläisten luotokortteja. Itsekkäänä ihmisenä haluan pitää omat rahat itselläni.

En tiedä, onko alasajon taroituksena VR:n myyminen ja siksi karsitaan palvelurasitteet. Esimerkiksi, kun Länsi-Saksa miehitti DDR:n, niin kaikki junavaunujen rampit rullatuolipotilaille poistettiin ja niitä oli yli 10 vuotta sitten 178.

Wäinö Pietikäinen
Vaasa

Koulujen ongelmat

Lasten ja nuorten kasvatustuu on vanhemmilla, opettajilla ja yhteiskunnalla. Jos yhteiskunta huolehtisi myös käytännössä (ei vain paperilla) kasvatustuustaan, olisi vanhempien ja opettajien kasvatustyö helpompaa.

Lapset ovat jo kouluun tullessaan erialisita kodeista ja saaneet erilaiset valmiudet oppimiseen. Onko opettajat ja oppilaat asetettu vastakkain? En väitä, etteikö käyttäytymishäiriöitä olisi. Miksi ei puututa todellisiin ongelmiin, joita ovat:

Liian suuret luokkakoot ja homekoulut, koulujen lopettamiset. Koulutukseen ja koulutarvikkeiden ostamiseen ei osoiteta riittävästi rahaa. Lukion kirjat ovat maksullisia, vähävaraisille oppilaille se on ongelma. Yhteiskunnan taloudellinen vastuu on hukattu.

Ammatti- ja ammattikorkea-

koulujen aloituspaikkojen raju vähentäminen. Oppilaiden hios-taminen nopeisiin suorituksiin -stressaa. Lukusuunnitelmien toteuttaminen hinnalla millä hyvänsä. Opettajille ei jää aikaa mihinkään muuhun kasvatukseen. Vai jääkö? Kaupallisuus tukahduttaa luovuuden- Mihin tarvitaan oppitunneilla esim kännyköitä? Oppilaiden luovuus on kadonnut. Pelkääkö oppilas omia mielipiteitään. Ainekirjoitusten sisältö on pinnallista jopa ala-arvoista. Terveystarkastus ja terveystarkastukset on laiminlyöty kouluissa, koska on kouluja, joissa ei ole lääkäreitä, terveydenhoitajaa tai edes tukihenkilöitä riittävästi.

Koulutarkastajien virat lopetettiin.

Lasten ja nuorten fyysinen kurittaminen ei ole ratkaisu koulujen ongelmiin. Väkivalta lisää väkivaltaa ja vihan tunteita nuorissa. Koulu-

Marx, marxilaisempi, marxilaisin

Kommunistit lisääntyvät jakautumalla. Monipuoluejärjestelmä kuuluu läntisen demokratian ominaisuuksiin. Suomessa on ainakin kolme kommunistiseksi luettavaa puoluetta. Ne eivät käy keskustelua keskenään. Ne vain todistelevat itselleen olevansa oikeammassa kuin muut kolmen miehen puolueet. Puolassa oli 1920-luvulla satakaksitoista puoluetta. Marsalkka Jozef Pilsudski lakkautti ne kaikki.

Marx toi puheessaan 9.1.1884 Brysselissä esille vapaakaupan aiheuttamat vaikeudet työväenluokalle. ”On myönnyttävä siihen, että vapaakaupan vallitessa työläisten on koettava taloudellisten lakien ankaruus.” Siitä huolimatta Marx äänesti vapaakaupan puolesta koska se järjestää yhteiskunnallisia ristiritoja ja lähentää vallankumousta. Me marxilaiset vastustimme vapaakauppaa sen tuomien vaikeuksien vuoksi. Marx oli vallankumouksellinen me marxilaiset emme ole. Marx tuns i oman aikansa marxilaiset, koska totesi jossakin yhteydessä; Minä en ainakaan ole marxilainen. Vapaakauppa tarkoittaa sopimukseen kuuluvien valtioiden tul-

lirajojen poistamista ei mitä tahansa muita vapauksia.

Tällä hetkellä on muutamissa puolueissa nostettu kysymys EU:sta eroamisesta. Aiheesta olisi syytä keskustella, mutta kaikki ovat viisaasti vaiti. Suomessa on Kokoomuksen johtama hallitus ja hallituksen luottamusta nauttiva eduskunta. Tämä liittoumako erottaisi meidät EU:sta. Jos eroaminen olisi mahdollista, niin mitä seurauksia sillä olisi työväenluokan asemaan. Nykyinen Eurooppa ja nykyinen Suomi eivät ole enää sama kuin liittyessämme Euroopan unioniin. Eroaminen aiheuttaisi vähintään yhtä suuren lisälaskun Suomen työväenluokalle, kuin liittymisen aiheutti.

Mitä me haluamme? Haluamme palata menneeseen olotilaan kuten kaikki muut pikkuporvarilliset puolueet lippulaivueena Timo Soini perussuomalaisineen. Kokoomus ja Kepu ovat SDP:n ja Vasemmistoliiton ollessa eduskunnassa ja hallituksissa hävittäneet jo miltei kaiken hävitettävissä olevan valtion omaisuuden. Ei siihen ole tarvittu mitään Euroopan Unionia. Kyllä Kokoomus tietää mitä on tehtävä. Sitä paitsi yhdelläkään kom-

kiusaaminen jättää ikuiset jäljet. Kuunnellaanko nuoria ja lasten vanhempia?

Opintojen jälkeen joukko nuoria ajetaan työttömyyden kurjuuteen. Väkivaltaviihdettä, seksiä ja kaljaa kaupataan julkisissa tilaisuuksissa. Se vahingoittaa nuoren ajattelua ja on jopa vaarallista. Se on tuhontie ja sitä tarjoo kapitalistinen markkinatalous. Vastaako eliittipolitiikot Urpit ja Katat kansalaisten pahoinvoinnista? On luotava sellaista kulttuuria, joka kehittää ja edistää terveyttä ja inhimillistä suhtautumista toiseen ihmiseen. Lyötyä ei saa enää lyödä.

Mitä on tulevaisuus? Pitäisikö kysyä tulevaisuuden ennuste Lapin Noidalta, ei ainakaan Himasilta, se maksoi 700.000 euroa. Säästetään rahat koulutukseen ja nuorten työllistämiseen.

Anja Saarikko

munistiseksi puolueeksi itsensä mieltävällä poliittisella ryhmällä ei ole ollut mitään mielenkiintoa valtion omaisuuden säilyttämiseen. Kuka tahansa toimittaja olisi voinut estää esimerkiksi Siilinjärven Kemiran tehtaan ja kaivoksen luovuttamisen vastikkeettomasti norjalaisille. Asian nostaminen julkisuuteen olisi riittänyt. Mutta ei. Puolueilla on paljon tärkeäpää nahistella keskenään siitä kuka on oikeammassa.

Ainoa vallankumouksellinen puolue Suomessa on Kansallinen Kokoomus. Puolue ajaa määrätietoisesti yhteiskuntaluokkien kärjistymiseen. Marx piti sitä vallankumouksen edellytyksenä. Teoksessaan Kansalaissodat Ranskassa Marx toteaa, että sosialistinen vallankumous Ranskassa ei voi onnistua niin kauan kuin muu Eurooppa on kapitalistinen. Nykyisin vallankumous voi toteutua ainoastaan koko Euroopan Unionin käsittävällä alueella. Mutta emmehän me mitään vallankumousta halua, puhumme vain lämpimiksemme.

Viljo Heikkinen
vanh. huoneenrakentaja
Lapinlahti

Suursaksan lähtölaukaus vuonna 1953

Unsere Zeit julkaisi 14.7.2013 historiallisen artikkelin, jonka oli laatinut Kommunistische Plattform. Heillä ei näyttänyt olevan otetta asiaan. Ilmeisesti laatijat olivat nuorempia tekijöitä. Esimerkkinä voisi mainita, että Länsi-Berlinissä oli itätoimistot kaikilla Länsi-Saksan eduskuntapuolueilla. Nyt vain on niin, että vihreiden toimisto perustettiin vuoden 1953 jälkeen, koska puolue perustettiin myöhemmin. Sekalaisilla uskonnollisilla järjestöillä ja vakoilulaitoksilla oli myös omat itätoimistot. Esimerkkinä voi mainita evankelisen kirkon. Heidän agenttinsa pastori Merkel Hampurista lähetettiin ”lähetystyöhön” DDR:ään. Heidän tyttärensä Angela oli silloin kolmevuotias. Liittopresidentti Gauckin historiaa en tunne, mutta hän oli evankelinen pappi. DDR:llä oli hyvät suhteet evankeliseen kirkkoon rauhan ja sosiaalisessa työssä.

Pari kuukautta aikaisemmin oli palkkoja ja elinehtoja huononnettu DDR:ssä, kun tarvittiin pääomia teollisuuden ja muihin rakennustöihin. Eräs näistä valtavista rakennusprojekteista oli Stalin allé Itä-Berlinissä (nykyisin Franfurter allé). Siellä työskenteli yhdellä kadulla tuhansia rakentajia. Suunnitelmat olivat hätäisiä ja byrokraattisia toteutuksel-

taan. DDR:llä ei ollut silloin riittävästi kokeneita virkailijoita. Natsit olivat erotettu viroistaan. He tekivät myyräntyötä tehtaissa, rakennuksilla ja kaivoksissa.

On erilaisia arvioita länsiberliiniläisten huligaanien määristä, jotka tunkeutuivat Itä-Berliiniin silloin. On mainittu 8 000 – 10 000. Miksi sitten rähinöitsijät epäonnis-

tuivat? Käsitykseni mukaan se johtui vastavallankumouksellisesta tilanteesta, jolloin ei ehditty koordinaida kymmenien toimistojen toimintoja. USA:n Länsi-Berliinin propagandaradio RIAS yritti ohjailla aktiviteetteja ja amerikkalaiset sotilasajoneuvot kovaäänisesti yrittivät kentällä ohjailla hulinoita. Poliisiasemille hyökkättiin ja kansanpoliiseja murhattiin. Minun tiedoissani on juuri tässä heikkous, kun murhia ei ole yksilöity, vaikka uhreja väitettiin olleen 200. Jenkkien tarkoituksena oli saada marttyyreitä, mutta tietooni ei ole tullut yhtään.

Kesäkuun 17 päivä julistettiin Länsi-Saksan kansallispäiväksi ja seuraavana vuonna tuli vanha Suur-Saksan kansallislaulu ”Deutschland, Deutschland überalles in aller Welt”. Maasissa mainitaan neljä paikkaa, joista mikään ei silloin ollut Saksan aluetta. Muistan vain itä-länsi suunnan merkkiपालत Maasista - Meme-

liin. Erikoisesti Länsi-Saksaa yllytti jenkit kenraali Ridgway ja mm. ulkoministeri Dullesin sisar Eleanor. Kenraali oli silloin Naton komentaja. Oli laadittu lista DDR:n virkailijoista, ”jotka piti eliminoida”. Kansanpoliisilla ja Puna-armeijalla oli aseiden käyttökielto.

Lakkoihin osallistui noin 9 % silloisesta työvoimasta, mutta laakoilla ei ollut johtoa eikä tavoitteita, vaan kyseessä oli vain häirintä. Unsere Zeitin artikkeli ei kerro lähemmin terroristista ja tuhotöistä. Itä-Berliinin suurin teurastamo tuhoitiin ja elintarvikeliikkeitä tuhottiin. Koneiden ja laitteiden särkemistä oli jo ennen hulinoita eivätkä ne lakanneet sen jälkeenkään. Artikkelin suurin heikkous on, ettei ollut yhtään aikaisten haastattelua.

Asia ei ole vain merkintä historian lehdillä. SED:n torjuma historiallinen vallankumous tulisi ot

taa opiksi koko maailmassa. SED lähetti politrukkeja kaikille suurille työpaikoille ja myöskin kulttuurityöntekijät pistivät toimeksi. Näin 1960-luvun alussa Itä-Berlinissä elokuvan ”Berliini kulman takaa” (Berlin um Ecke). Se kuvasi realistisesti byrokratiaa. Se oli kuuluisaa DDR:n realismia, jota edustivat myös mm. ”Murhaajat keskuudessamme” (Die Mörder sind unter uns) ja Werner Holt. DDR:n miehityksen jälkeen Tukholmassa esittivät länsisaksalaiset propagandistit ”DDR:n kiellettyjä filmejä”. Olin huvittunut ja katsoin kymmenien vuosien jälkeen uudestaan ”Berlin um Ecke”. Eihän missään maassa pyöri samat filmit kymmeniä vuosia. Niiden tapahtumat eivät enää ole ajankohtaisia.

Olen edelleenkin sitä mieltä, että DDR oli Saksan työväenluokan suurin saavutus.

Wäinö Pietikäinen

Tukea **Kansan**äänelle

Jorma Kangasniemi 11 e, Juhani Tanski 88 e, Juha Kieksi 30 e, Hannu Kautto 60 e, Tarja Männikkö 49 e, Heikki Männikkö 62 e, Paavo Heikkinen 30 e, Larmo Lehtola 20 e, Kalevi Wahrman 96 e, Eira Kärki 25 e, Jaakko Ahvola 40 e, Kai Kontturi 50 e ja lipastilityksistä Wäinö Pietikäinen 65 e ja Tarja Männikkö 32,90 e.

Op FI0855411420027966
Keräyslupa: 2020/2012/2417

Punainen Risti supistaa veripalvelua

Kun lehdet kertoivat verenluovutuksen lopettamisesta Vaasassa ja Kokkolassa, niin menin Kaupapuistikon verenluovutuspaikkaan. He olivat äsken saaneet uudet toimitilat kaksikielisin palveluin. Aktiivisena verenluovuttajana kysyin henkilökunnalta, mistä on kysymys.

Vaitonaisina he ilmoittivat asian olevan totta, kykenemättä selvittämään syytä ja kehottivat kysymään pääkonttorin tiedottajalta. He olivat suruissaan työpaikan menetyksestä.

Keskuskonttorin tiedottaja Willy Toiviainen vahvisti, että sulkeminen tapahtuu. Supistukset koskevat Vaasaa ja Kokkolaa. Hän kertoi antaneensa kaukalliselle lehdistölle asianmukaiset tiedot. Lehdistö supisti kuitenkin tekstin käsittelemään vain toimistojen sulkemista. Kuitenkin verenluovutus jatkuu verenluovutusbusseissa. SPR on lähettänyt aktivistikirjeen kyseisten alueiden verenluovuttajille. Tiedottaja ilmoitti,

että syynä supistukseen on vähentynyt veren kysyntä.

En tiedä johtuuko vähentynyt verentarve euthanasiasta vai onko vähennetty vanhusten leikkauksia. Sairaanhoidon alasarjo on tosiasia Pohjanmaalla. Vaasasta on siirretty toimintoja Tampereelle ja Seinäjoelle. Hietalahden terveyskeskusta uhkaa sulkeminen. Mahtaako syynä olla henkilöstöpula Hietalahdessa, kun heinäkuun ajan on kyseinen terveyskeskus suljettu.

Menin Kirkkopuiston terveyskeskukseen huuhtomaan tukkeutuneita korviani. Ihmeekseni siellä oli riittävästi henkilökunta. Viidessä minuutissa tuli kolme sairaanhoitajaa auttamaan minua ja pyytämättä kirjoittivat lähetteen kuulotarkastukseen. Torilla eläkeläinen kertoi vastaavasta kokemuksesta. Mahtaako keskustassa asua varakkaampaa väkeä, kun on varaa palkata riittävästi sairaanhoitajia?

Wäinö Pietikäinen,
Mitalin saanut entinen verenluovuttaja

Olivatko asialla ennustajaeukot?

Jatkoa sivulta 8

Nyt jyrkästi alentuvasta kuolleisuudesta ja valtavasta, mutta alenevasta, maastamuutosta johtuen ikääntyneiden luvut näyttävät todelta jos Tilastokeskuksen muita lukuja pidetään oikeina. Maahan muuton seurauksena ikääntyneiden osuus laskee suorastaan jyrkästi ja vanhushuoltosuhte paranee merkittävästi. Jos kuitenkin maahanmuutto jää nolllille, silloin 65 täyttäneiden osuus olisi vuonna 2030 korkein 18,5 prosenttia, josta se laskee vuoteen 2060 mennessä 16,3 prosenttiin.

Viimevuoden marraskuussa sain pyynnöstä yliaktuaari Markus Rapon kirjallisen selityksen ikääntymisen ennusteesta. Siinä ei ollut

Kai Kontturi

Comrade Kim goes flying Espoon Cinessa

Jatkoa sivulta 15

johto kiinnostuu neiti Kimin kyvyistä ja lopulta hän isänsä vastustuksesta päätyykin sirkuskouluun. Koulutus on kuitenkin fyysisesti ja henkisesti raskasta ja Kim on vähällä keskeyttää koulun. Toverillisen tuen ansiosta Kim kuitenkin voittaa omat epäonnistumisen tunteensa ja saavuttaa trapetsitaitelijan työn.

Elokuva kertoo mainiolla tavalla pohjoiskorealaisesta yhteiskunnasta, siitä miten yksilö toimii aina lähiyhteisönsä hyväksi ja kuinka yhteisö tukee yksilöä kaikissa tilanteissa: ketään ei jätetä eikä kukaan syrjäänny.

Näytöksen lopulla oli mahdollisuus esittää kysymyksiä ohjaaja Anja Daelemansille ja säveltäjä Nicholas Bonnerille. Yleisön kysymykset kertoivat osin ennakkoluuloista Pohjois-Koreaa kohtaan. Ohjaajalla ei ollut kuitenkaan mitään negatiivista sanottavaa. Hän kertoi,

päätä ei häntää vain yleistä löpinää kuolleisuudesta ja elinajan odotteesta. Sen jälkeen Markus Rapo lupasi uuden yksilöidyn, eritellen selityksen viimeistään ennen joulua. Selitys on kahdeksan kuukautta myöhässä. On herännyt epäily ja pelko, että selvitystä ei koskaan tulekaan.

Lienee kohtuullista odottaa, että mikäli Tilastokeskuksen ennuste perustuu johonkin yleisesti tuntemattomaan tietoon, se on kerrottava. Kuka on määrännyt, että ennusteen läpinäkyvyys peitetään ja sen osat pidetään salassa? Onko sillä muitakin tavoitteita kuin perustella sote- ja kuntauudistus? Onko se myös eläkevakuutusyhtiöiden projekti?

että pohjoiskorealaiset viranomaiset eivät asettaneet hänen työilleen minkäänlaisia ehtoja, vaan hän sai toteuttaa työtään täysin vapaasti. Kulttuurieroista johtuen oli kuitenkin selvää, että esimerkiksi seksiä, väkivaltaa ja huumeita elokuvissa ei voi esittää. Sama pätee luonnollisesti muissakin Aasian maissa.

Han Jong Sim samoin kuin miespääosan näyttelijä kuuluvat Pjongjangin sirkuksen esiintyjiin. He opettelivat parin kuukauden ajan näyttelemistä ennen kuvausten alkua. Ohjaaja kertoi, että ennen filmauksen alkua he miettivät, opettaako näyttelijät trapetsitaitelijoiksi vaiko trapetsitaitelijat näyttelijöiksi. Jostain syystä he päätyivät jälkimmäiseen vaihtoehtoon.

Elokuva oli raikas poikkeus muuten kovin anglo-amerikkalaiseen elokuvatarjontaan. Pohjoiskorealaisia elokuvia soisi esittävän useamminkin meillä Suomessa.

KÄ/Juha Kieksi

Kokouksia ja tapahtumia

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan kokous maanantaina 18.11.-13 klo 17.00 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67. Käsitellään talven ja vuodenvaihteen tehtäviä, EU-vaaleja sekä muita järjestöllisiä ja poliittisia asioita. Tervetuloa jäsenet ja ystävät

Kommunistien liiton vuosikokous
Kommunistien Liiton vuosikokous Hermannin kerholla lauantaina 28.9.2013 klo 11.00. Käsitellään vuosikokousasiat, syksyn toimintaa sekä järjestöllisen ja ideologisen toiminnan kehittämistä. Toimikunnan kokous klo 10.30 samassa paikassa. Tervetuloa

Kommunistisen - ja työväenliikkeen strategista ja taktiikasta, EU-vaalien ajankohtaisuus
Seminaari- ja opintotilaisuus Hermannin kerholla lauantaina 28.9.2013 klo 11.00.
Järj. Kommunistien Liitto ja DSL:n opintokeskus, Tervetuloa

"Pyhäkoulu" jatkuu syksyllä

Työväenluokan luokkataistelu perustuu yhtenäiseen tieteelliseen maailmankatsomukseen ja ideologiaan. Se antaa työllemme pitkän aikavälin suunnan ja auttaa jäsentlemään oikein aikamme kysymyksiä. Siksi tutkimme Marxilaista maailmankatsomusta sunnuntai-iltaisain kahden viikon välein. Opintotilaisuudet kokoontuvat Helsingissä Hermannin kerholla os. Hämeentie 67, klo 16.00. Järj. Kommunistien liitto ja DSL

"Pyhäkoulu" jatkuu kesätauon jälkeen 29.9.-13. sunnuntaina. Jatkamme historiallisen materialismin käsitteilyä teemoilla: (1) Luokat ja luokkataistelu, (2) Valtio ja vallankumous sekä (3) Feodalistinen yhteiskuntataloudellinen muodostuma. Tarkempi ohjelma selviää syyskuussa. Opinto-aineistoksi sopiva perusteos on Viktor Afanasjev: "Filosofian alkeet". Historiallisen materialismin osalta käytämme aineistona myös Nevalainen-Peltonen kansantaloustieteen oppikirjaa, sen alkulukuja.

Suosittellemme kotisivuja ja blogeja
<http://kaikontturi.blogspot.com/>
<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.vunet.org/>
<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>
<http://www.punavihreakeskustelu.blogspot.com>
<http://lievemaa.blogit.uusisuomi.fi/>
<http://antifasistit.blogspot.fi/>
<http://wahrman.blogit.uusisuomi.fi/>

Suomen Työväenpuolue STP
Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
<http://www.facebook.com/groups/167525526686703/>
Sampo FI4780001770626472

Vapaa Sana
STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n Vastainen Kansanrintama ry.
Kansan ääni
<http://www.kansanaani.net>

Kommunistien Liitto ry
<http://personal.inet.fi/koti/kalevi/>

Juche-aatteen opintoyhdistys
Tilaa suomenkielistä aineistoa Juche-aatteesta!
www.jucheaate.com
juche.aate@saunalahti.fi
puh. 045 671 4308

KOMINFORM
Ikkuna todelliseen maailmaan
<http://www.kominform.eu/>
Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postituslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia luokkataistelun ja geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

SFT tiedottaa

Syksyn opintoillat alkavat 10.9. kello 17.00 Helsingin kaupungin kirjaston Kirjasto 10:n kokoushuoneessa entisessä pääpostitalossa rautatieaseman vieressä. Jatkamme mihin keväällä jäätin eli vuoden 1905 suurlakko päättyy. Sen jälkeen kohtasi Suomen Vanha Työväenpuolue voimakkaan kasvun. 1900-luvun alulla on paljon samankaltaisuuksia nykypäivän kanssa. Muut syksyn opintotilaisuudet ovat 12.11. ja 10.12.2013. kello 17.00. Kokoontumispaikka näiltä osin on vielä avoinna.

12.10.2013 SFT:n opinto- ja retkeilypäivä perinteiseen tapaan Sairaus- ja Tapaturmainvalidien loma- ja kurssikeskuksessa Hauhon Vähäjärvellä. (huomaa aiemmasta muutunut päivä)
Lisätietoja email: [timo.kangasmaa\(at\)hotmail.com](mailto:timo.kangasmaa(at)hotmail.com)
Tilaisuuksiin ovat kaikki tervetulleita.

SFT

Kansanääni
Helsingin lähiradiossa
100,3 MHz
Kansan ääni kuuluu ohjelma joka kuun 1. keskiviikko klo 19.00

SFT
Lähiradiossa

100,3 MHz
Jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona 20.00-20.30 (kesä-heinäkuun kesätauolla)

JULKAISIJAT:
Suomen Työväenpuolue STP
EU:n Vastainen Kansanrintama ry., Kommunistien Liitto ry. sekä Sodan ja Fasisminvastainen työ ry.

POSTIOSOITE:
PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:
0440103450

PÄÄTOIMITTAJA:
Antti Siika-aho

ILMOITUSHINNAT:
Järjestöt: 050 €/ppm
Muut 1 €/ppm

TILI:
OP FI0855411420027966

PAINOPIIKKA:
Karprint Oy

ISSN- TUNNUKSET:
ISSN-L 2243-4046
ISSN 2243-4046 (Painettu)
ISSN 2243-4054 (Verkkojulkaisu)

Terveisiä rauhanteltasta ja sen reunoilta!

Hiroshiman muistopäivää vietettiin tiistaina 6.8. 2013 eri puolilla maailmaa. Yhdysvallat pudotti atomipommin Hiroshimaan 6. elokuuta 1945. PAND - Taiteilijat rauhan puolesta puheenjohtajansa Juha-Pekka Väisäsen johdolla oli pystyttänyt Kampin Narinkkatorille Rauhan origamitelan Hiroshimapäivänä 6.8.2013. Teltalla ja sen ympäristössä käsiteltiin rauhan teemaa kello 10:00 - 20:00 välillä; pidettiin puheita rauhanasioista, musiikki kaikui ja sketsejä esitettiin. Facebookissa kerrottiin tapahtumasta etukäteen vielä: ”Illan loppuksi PANDin performanssissa origamikurjet tekevät perinteisen ohjennon Töölönlahden Hiroshima-iltatapahtumaan.”

Rauhanteltalla oli elävänä muistutuksena ohikulkijoille siitä, mitä tapahtui Hiroshimalle vuonna 1945, siitä meille niin selvästä kysymyksestä, miksi rauha on aina so-
taa parempi vaihtoehto, elämäntapa niin ihmisten kuin valtioidenkin kesken. Siksi päivää vietetään ympäri maapallon.

Sodanvastustaja Pekuri- sen kohtalo järkyttää edelleen

Narinkkatorilla puhui myös Juhani Valo. Hän käsitteli seuraavia asioita:
-Myös Euroopassa mm. Dresdenissä tuhottiin siviilejä länsiliittoutuneiden toimesta mielettömillä palo- ja muiden lentopommien aikaansaamilla tulipaloaalloilla.
-Hän toi esiin vakaumuksensa vuoksi v. 1941 teloitettun pasifistin, Arndt Pekurisen kohtalon.
-Puhuja käsitteli sodan mielettömyyttä ja kapitalistien maanval-

Juhani Tanski ja Pipsa Valo ”Talvivaara”-sketsissä

Kataisen höperöhallituksen näytteleminen sujui Juhani Tanskilta, Pipsa Valolta, juhani Valolta, Hannele Salavalta ja Paavo Heikkiseltä kuin ”vanhoilta tekijöiltä”. Esitys herätti ohikulkijoissa ansaittua hilpeyttä

loitustavoitteita atomiasein Hiroshimassa ja Nagasakissa.

-Symbolisesti Hiroshimapäivää vietettiin tuhoutuneen ja sittemmin puretun vanhan Turun kasarmin alueella.

-Toisessa puheenvuorossaan Juhani Valo käsitteli torilla sulassa sovussa viihtyviä erilaisia lintuja, kyyhkysiä ja lokkeja verraten niitä rauhanomaiseen rinnakkaiseloon ja yhteistoiminnan mahdollisuuteen yhteisen tavoitteen, rauhan saavuttamiseen kansojen keskuudessa.

Ihmiskunnan vastaisen rikollisen teon tuhot olivat hirvittävät

Ensimmäinen atomipommi pudotettiin Hiroshimaan 6. elokuuta 1945 kello 8.15. Pommin teho oli noin 13 TNT-kilotonnia, mikä on nykyisiin ydinaseisiin verrattuna varsin vähän, mutta se tappoi välittömästi noin 75 000 ihmistä. Haa-voittuneita ja myöhemmin erilaisiin atomipommin aiheuttamiin sairauksiin kuolleita oli huomattavasti enemmän, sillä viiden vuoden kuluessa säteilysairauksiin ja muihin jälkivaikutuksiin oli erään arvion mukaan kuollut yhteensä 200 000–250 000 asukasta kaikkiaan noin 350 000 asukkaasta.

Tarkoituksena oli pelotella maailmaa

Sodan jälkeen länsiliittoutuneet, eli USAn, Englannin ja Ranskan sekä Hollannin hallitukset pyrkivät sotaa edeltäneen maailmantilanteen palauttamiseen. Nämä valtiot halusivat USAn johdolla säilyttää siirtomaaherruutensa Tyynenmeren alueella. Samalla tavalla USAn ja Englannin hallitukset halusivat säilyttää Euroopassa sotaa edeltä-

neen ajan taloudelliset omistussuhteet. Neuvostoliiton vaatima kansojen vapauttaminen kapitalistien orjuudesta haluttiin jättää huomioimatta.

Atomipommien tarkoituksena oli näyttää USAn mahti ja ylivoin maailmassa. USAn tarkoituksena oli myös osoittaa olevansa ”paras vertaistensa, länsiliittoutuneiden joukossa” ja Japaniin pudotettuja atomipommeja käytettiin muun maailman pelottelemiseksi USAn hyödyksi ja Neuvostoliiton edustaman kansojen demokraattisten vapautusliikkeiden murtamiseksi ja alistamiseksi ylikansallisen käyttöön. Eräänä osoituksena länsivaltojen suunnitelmista oli Potsdamin konferenssissa sen istuntojen välisenä aikana länsivaltojen kesken ilman Neuvostoliittoa käsitelty Japanin sodanjälkeinen kohtalo.

Iltapäivän vaihtuessa illaksi

Etukäteen Hiroshima-tilaisuuteen oli valmisteltu sketsiesityksiä. Tilaisuudessa esitettiin kaksi Juhani Tanskin laatimaa sketsiä: Talvivaara-sketsi sekä Jyrki kataisen 8. hallituksen politiikkariihi 6.8.2043 aiheena eläkeiän korotus 102 vuoteen. Siinä kerrotaan kuvaus veteraanipoliitikkojen kokoontumisesta vuosien kuluttua Kataisen johdolla avustajineen ja muine vanhuudenhöperöine hallituksen jäsenineen ja heidän kommentteineen. Näyttelijöiltä (Juhani Tanski, Hannele Salava, Antero Nummiranta, Paavo Heikkinen, Pipsa ja Juhani Valo), Kataisen höperöhallituksen jäsenen näytteleminen sujui kuin ”vanhoilta tekijöiltä, mikä aiheutti lievää hilpeyttä ohikulkijoissa.

KÄ toimitus/
Juhani Valo

Avoimuuden sankarit tuomiolla

USA, vapauden, avoimuuden ja ihmisoikeuksien ylevin puolustaja on nyt häkittämässä ja uhkaamassa häkittää kaikki ne, jotka tohtivat jotain sanoa avoimuuden ja läpinäkyvyyden nimissä. Jos eivät pitkät vankeustuomiot toimi pelotteena, niin tuossa vapauden valtakunnassa on perinteisesti otettu kuolemantuomiot käyttöön. Huvittuneena tai muuna ”tuneena” voi vain seurata kuinka koko läntinen imperialistinen leiri, paheksumatta ja nöyrästi ottaa vastaan ”oikein käyttäytymisen ohjeet” sotalaiselta suurvallalta. Luovathan päätökset asiaan kansainvälistä oikeuskäytäntöä, että Suomenkin vuotajat tietäkää ja rangaistukset sietäkää.

Hävetäähän se, jos rysän päältä tavataan, mutta se - häpeä - riittää. Kansainvälisessä politiikassa ja diplomatiassa pätevät samat lainalaisuudet kuin ihmisten kanssakäymisessä yleensä, hävetyksen yli mennään järjellä. Ei EU ala USA:ta kovistelemaan, vaikka sitä vakoillaan, eikä yksikään ”järkevä” valtio lotkauta korvaansa ”vuotajien” totuuksille. Käydään ehkä korrekkeja keskusteluja ja vuotajien marttyyrius jää aikaamme mustana marginaalina. Häpeä on inhimillinen tunne, jonka merkitys on liudentunut länsimaisen koneellistuvan ja virtualisoituvan älyn ja ymmärryksen maailmassa.

”**Siitä puhe mistä puute**” eli länsimaaisessa ajassamme avoimuudesta ja läpinäkyvyydestä. Meillä suurvaltoinemme ja hyvinvointeinemme on siirrytty aikaan, jossa ei enää puhuta leivästä ja sen puutteesta. Nytemmin olemme havainneet, että ”arvoissa”, ”avoimuuksissa ja läpinäkyvyyksissä” ym. ihmisten välisessä immateriassa on elämää suurempia puutteita. Me emme hyväksy, että ”vuotajat” tätä puutetta lähtevät ylä-tason paljastuksilla korjaamaan. Hyväksymme kuitenkin sen, että pysyyn ja pommein mennään kolmansiin maihin leivän ja ns. demokratian puutetta poistamaan. Poistamaan ehkä siitä syystä, että meillä itsellämme on paha olo, mainitut puutteemme.

Ylätaso on perinteisesti halunnut tietää ja hallita, kansaansa ja sen ajatuksia. Nyt kun kansa - demokratian nykyvaiheessa - on ilmaissut halunsa tietää sen, mitä hallinto päidemme yli päättää, on syntynyt avoimuuden ja läpinäkyvyyden vaje. Tämän vajeen poistajia, ”vuotajia ja paljastajia” on alettu nimittämään vakoojiksi ja maanpettureiksi. Vaikenemalla ja ”yösijaa antamatta” muutkin valtiot kuin USA hyväksyvät heidän osakseen lankeavan keskiaikaisen ”kirkon kirouksen”, totuuden epäilijän osansa. He saavat tulevassa historian kirjoituksessa sankarin sokraattisen roolin.

Hannu Ikonen
Liljendal

Snowdenin tapaus ja Posada Carriles

Kuubalainen matkustajakone räjäytettiin lennolla Venezuelasta Barbadosen kautta Kuubaan vuonna 1976. 73 ihmistä sai surmansa. Räjäytyksen takana oli kuubalaissyntyinen, Venezuelaan siirtynyt CIA-agentti Luis Posada Carriles. Carriles on työskennellyt vuosikymmeniä CIA:n palveluksessa, mm. George Bush vanhemman alaisuudessa. USA on suojellut maaperälläään lymyilevää Carrilesia jo vuosikymmeniä.

Lentokoneen räjäytyksen lisäksi Carrilesilla oli näppinsä pelissä mm. kuubalaisiin hotelleihin ja yökerhoihin kohdistuneessa terrori-iskujen sarjassa vuonna 1997. USA on itseperinteisesti kieltäytynyt luovuttamasta Carrilesia Kuubaan tai Venezuelaan tuomittavaksi näiden maiden toistuvista pyynnöistä huolimatta.

Tätä taustaa vasten on absurdia, että USA pitää Snowdenia ”rikollisena”. On hämmästyttävää, että USA ylipäätään kehtaa nostaa meteliä asiasta. Rikollista on vain USA:n harjoittama laitton, maailmanlaajuinen vakoilu ja urkinta. Rikollista on myös USA:n vankkumaton tuki terroristeille. USA:lla ei ole minkäänlaista oikeutusta uhitella Venäjälle, Ecuadorille, Kuuballe, Venezuelalle tai ylipäänsä kenellekään Snowdenin tapauksen johdosta. USA:n vaatimus Snowdenin luovuttamisesta on naurettava.

Tommi Lievemaa
Espoo

Amerikkalaista teatteria

Jenkit eivät olleet kunnolla toipuneet edellisistä Wikileaks paljastuksista, kun Edward Snowden paljasti jenkkin maailmanlaajuiset vakoilu- ja käyttösohjelmat.Yhdysvaltojen ystävässä kävi kato kuten pahimpina hallavuosina Suomessa. Eipä ole tainnut jenkeille tulla mieleen, ettei oikeita ystäviä saadakaan pommeilla ja lennokki-iskuilla.

Jenkkien vastaiskua ei tarvinnut kovin kauan odottaa. Al Qaidan miehet löppöttelivät puhelimessa tulevista iskuista vapauttajia vastaan. Kovin luottavaisia tuntuvat ns. terroristit olevan. Vain muutamia päiviä aiemmin on paljastunut amerikkalaisten vakoilevan kaikkia puhelinsoittoja, pojat kuitenkin löppöttelevät iskuista ja niitten paikoista. Toimiin on ryhdyttävä sanoi rauhannobelisti B. Obama. Suljetaan lähetystöjä, sotilasjoukkoja hälytystilaan. Lieneekö ollut sattuma, Jemenissä esitettiin suuri terrori-isku. Jollain tavoin koko touhu on huvittavaa, olisi-ko teatterinäytelmä nimettävä farssiksi? Terroriuhka on yhtä uskottavaa kuin oli väitteet Irakin joukkotuhoaseista, jotka ovat edelleen kateissa. Hömpällä saatiin kuitenkin ihmisten mielenkiinto muualle, pois Yhdysvaltoja nöyryyttävistä paljastuksista. Edgar Snowden on ansainnut Nobelin rauhanpalkinnon. Valitkaa norjalaiset kerrankin palkinnon saaja Alfred Nobelin testamentin säännösten mukaan. Barak Obama on nyt niin vihainen kuin Nasse- setä konsanaan. Hän ei mene Moskovaan Putinia tapaamaan vaan tapaakin Putinin Pietarissa. Obama ei poikkeaa Suomessa, koska kokoomus ei ole lupauksistaan huolimatta toimittanut Suomea Naton jäseneksi.

Ruotsiin Obama poikkeaa, koska Ruotsin oikeistohallitus tekee jatkuvia palveluja Yhdysvalloille maailmalla. Jos Suomi ei halua olla oikeasti itsenäinen ei sitä näytä Ruotsikaan haluavan.

Reino Welling
Jämsä-Jämsänkoski

”Vasemmistopolitiikkaa” a’la Sdp ja Vas

Mediassa vähimmälle huomiolle budjettiriihen tuloksia punnitessa on jäänyt kuntien ahdinko. Hallitus leikkaa kunnilta yli miljardin. Edessä on kuntien jo äärimmilleen tehostettujen palveluiden edelleen tehostaminen. Käytännössä kunnallisveroa tullaan laajalti korottamaan ja palveluita karsimaan.

Samaisen miljardin hallitus lahjoitti vastikkeetta kapitalisteille, kun yhteisövero alennettiin 20 prosenttiin. Jostain syystä kestävyysvajees-
ta ei ollut tässä yhteydessä tie-

toakaan. Veronalennusta perusteltiin työllisyysvaikutuksilla. Miten tällaista varhaista joululahjaa olisi muutenkaan voitu perustella, ainakaan ilman että kansa nousisi vastarintaan? Työttömyys näyttää kuitenkin vain pahenevan ja irtisanomiset lisääntyvän.

Kapitalistien veronkevennykset maksatetaan siis käytännössä tavallisilla ihmisillä, jotka käyttävät terveyspalveluita, joiden lapset käyvät koulua jne. Myös arvonlisäveroä korotettiin taannoin. Se, kuten kuntaverokin, on tasavero, joka rokotaa pienituloisia suhteessa eniten.

Valtio lupasi ansiotuloveron kevennyksiä vastapalveluksena mini-

maalisille palkankorotuksille. Valtio siis kustantaa palkankorotukset työnantajakapitalistien puolesta. Näillä veronkevennyksillä rapautetaan valtiontaloutta entisestään.

Tällaista ”vasemmistopolitiikkaa” harjoittavat hallituksessa Sdp ja Vas. Nyt hallitus lietsoo kriisitietoisuutta, ja vaatii kansalaisilta uhrauksia ”kansakunnan edun nimissä”. Sanoisivat vain reilusti, että kapitalistien edun nimissä.

Tommi Lievemaa
Espoo